

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΦΗΒΩΝ

προγράμματα, ούτε επαγγελματικής αποκατάστασης. Δεν υπάρχουν αθλητικές εγκαταστάσεις, ούτε άλλες δραστηριότητες, όπως για παράδειγμα θεατρικές παραστάσεις, που να καλύπτουν τον ελεύθερο χρόνο των κρατούμενων. Υπάρχουν τρία ιδρύματα αγωγής στην Αθήνα, τον Βόλο και την Πάτρα. Δίδονται άδειες πολυήμερες από τον πρώτο κιόλας καιρό, με αποτέλεσμα να επανέρχονται σύντομα στις προηγούμενες κακές δραστηριότητές τους. Οι άδειες αυτές πρέπει να μειωθούν δραστηρικά.

Η ίδια κατάσταση επικρατεί και στα σωφρονιστικά καταστήματα, όπου συνυπάρχουν ανήλικοι με ενήλικους, οι οποίοι έχουν διαπράξει σοβαρά ποινικά αδικήματα, όπως π.χ. οι έμποροι ναρκωτικών.

Ο εκσυγχρονισμός, επομένως, είναι απαραίτητος. Πρέπει να ανεγερθούν νέα κτίρια με δωμάτια λίγων ατόμων, ώστε να λειτουργούν σαν υποκατάστατα του σπιτιού. Οι χώροι πρέπει να είναι καθαροί και να στελεχώνονται από ειδικούς κοινωνικούς λειτουργούς και ψυχολόγους. Πρέπει να μαθαίνουν κάποιο επάγγελμα και να αμείβονται γι' αυτό. Τα χρήματα από την εργασία τους να τα παίρνουν, όταν εξέρχονται από τις φυλακές. Το κράτος πρέπει να χρηματοδοτήσει εταιρείες, που δέχονται ως υπαλλήλους πρώην κρατούμενους φυλακών.

Οι δικαστές πρέπει να ελέγχονται ως προς τις αποφάσεις τους που αφορούν ανηλίκους. Πρέπει να είναι καταρτισμένοι σε θέματα ψυχολογίας και συμπεριφοράς των ανηλίκων.

Ελπίζω οι προτάσεις αυτές να υλοποιηθούν, διότι πιστεύω ότι βρίσκονται στις σκέψεις όλων μας.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΠΑΗΛΙΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ο κ. Πούλος έχει το λόγο.

ΣΩΤΗΡΙΟΣ - ΑΝΘΙΜΟΣ ΠΟΥΛΟΣ (Νομός Φθιώτιδας): Όσον αφορά την εκλογή μας, θα προτιμούσα να έχουμε εκ-

λεγεί από τους ίδιους τους έφηβους, ώστε να τους αντιπροσωπεύουμε άμεσα.

Όσον αφορά το θέμα της ισότητας των δύο φύλων, πιστεύω ότι η γυναίκα έχει περισσότερα δικαιώματα από τον άνδρα, αρκεί να σκεφθούμε ότι οι ίδιες οι γυναίκες ψηφίζουν τους άνδρες για τη Βουλή. Θα μπορούσαν να υποστηρίξουν γυναίκες. Επίσης, ο άνδρας πλήττεται περισσότερο από την ανεργία, ενώ η γυναίκα δε θέλει να δουλέψει. Προτιμά την οικιακή εργασία.

Η γυναίκα επηρεάζει τον άνδρα στην οικογένεια, αλλά και στην πολιτική. Γι' αυτό προτείνω περισσότερα δικαιώματα υπέρ των ανδρών.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΠΑΗΛΙΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Στο σημείο αυτό θα λύσουμε τη συνεδρίαση (9.00' μ.μ.) και θα συνεχίσουμε αύριο, Δευτέρα, 23 Ιουνίου 1997 και ώρα 10.00 π.μ., στην ίδια αίθουσα.

(Οι προτάσεις των Εφήβων Βουλευτών, που κατατέθηκαν στην Γραμματεία της Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης της Βουλής των Εφήβων κατά τη διάρκεια της πρώτης αυτής συνεδρίασης της Επιτροπής, ενσωματώνονται στο τέλος του πρακτικού της δεύτερης και τελευταίας συνεδρίασης της Επιτροπής αυτής, η οποία πραγματοποιήθηκε στις 23.6.1997).

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΡΚΟΥΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ

ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

ΗΛΙΑΣ ΠΑΠΑΗΛΙΑΣ

ΔΕΥΤΕΡΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ

ΠΡΑΚΤΙΚΟ

Στην Αθήνα σήμερα 23 Ιουνίου 1997, ημέρα Δευτέρα και ώρα 10.10', στην Αίθουσα 150 (1ος όροφος) του Μεγάρου της Βουλής, συνεδρίασε η Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης της Βουλής των Εφήβων, υπό την Προεδρία του Βουλευτή κ. Ηλία Παπαηλία, Προέδρου της Διαρκούς Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης της Βουλής των Ελλήνων με αντικείμενο τη συνέχιση της επεξεργασίας και εξέτασης των θεμάτων «αστυφιλία-αποκέντρωση, δημόσια διοίκηση, ισότητα φύλων, τύπος και μέσα μαζικής ενημέρωσης (Μ.Μ.Ε.), δημό-

σια ασφάλεια, τροχαία ατυχήματα, σωφρονιστικά ιδρύματα, φυλακές, δικαιοσύνη, δημόσια τάξη, κοινωνική ανισότητα, πολιτική (πολιτικοί, κόμματα), Βουλευτές, Υπουργεία, Κυβέρνηση, Βουλή των Εφήβων» της Σύνοψης Κειμένων των μαθητών, που συμμετείχαν στο Εκπαιδευτικό Πρόγραμμα «ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΦΗΒΩΝ 1996-1997».

Στην Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης της «Βουλής των Εφήβων» συμμετείχαν οι εξής «Έφηβοι Βουλευτές»: Αθανασία Αγαπίου (Λευκωσία Κύπρου), Νικόλαος Αμαργιανιτάκης (Νομός Ηρακλείου), Αυγή Ανδρονικίδου (Νομός Πέλλας), Σταυρούλα Αποστολίδου (Νομός Κιλκίς), Ιωάννα Αργυράκη (Β' Αθήνας), Βασιλεία

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Βαξεβάνη (Α' Αθήνας), Μαγδαληνή Βαρδακαστάνη (Νομός Αττικής), Λήδα Βουτσινά (Α' Αθήνας), Νικόλαος Γερόλιμνης (Νομός Αιτωλοακαρνανίας), Δημήτριος Γιανναρέλης (Γερμανία), Γεώργιος Δημητριάδης (Νομός Πέλλας), Ελισάβετ Ελευθεριάδου (Γερμανία), Ζωή Ζάκι (Αίγυπτος), Αγγελική Ζάρρα (Β' Αθήνας), Ελεάνα Ζωνίδα (Νομός Ιωαννίνων), Μαρία Κακκαβού (Νομός Ιωαννίνων), Ελένη Κаланτζή (Νομός Κορινθίας), Μαρία Καλλένου (Αμμόχωστος Κύπρου), Παρασκευή Καρλή (Νομός Κεφαλληνίας), Ανθούλα Κασκαμανίδου (Γερμανία), Σωκράτης Κανκούλας (Νομός Ευρυτανίας), Πάνος Καψιάς (Β' Αθήνας), Ευαγγελία Κηπουρίδου (Α' Θεσσαλονίκης), Ομορφιά Κοσκινά (Νομός Κέρκυρας), Ιωάννης Κουρουμικάκης (Νομός Έβρου), Ιωάννα Κουτσουμπάκη (Νομός Αττικής), Ειρήνη Λαγού (Νομός Μαγνησίας), Απόστολος Λάζαρης (Νομός Λάρισας), Γαρυφαλιά Λελεδάκη (Νομός Ρεθύμνου), Κατερίνα Λινάρδου (Νομός Φωκίδας), Σοφία Μουτζουρούλια (Νομός Αχαΐας), Ανδρέας Μπάλλας (Νομός Μεσσηνίας), Χρήστος Μπαξεβάνης (Νομός Κοζάνης) Δημήτριος Ναζίρης (Νομός Έβρου), Τζούλιαν-Δήμητρα Νιάγκου (Β' Αθήνας), Στέλλα Ντάσιου (Νομός Φθιώτιδας), Ιωάννα Ντογκαντζή (Νομός Φωκίδας), Άννα Ορφανίδου (Καρπασία), Παναγιώτης Παλλαδάς (Α' Αθήνας), Αντώνιος Παναγάκος (Β' Αθήνας), Μαρία Παπαδέα (Επικράτεια), Ινώ Παπαδοπούλου (Νομός Ροδόπης), Κωνσταντίνος Παρασκευάς (Νομός Μαγνησίας), Αλεξάνδρα Παρέση (Νομός Χαλκιδικής), Ελισάβετ Πίκουλα (Νομός Αχαΐας), Σωτήρης-Άνθιμος Πούλος (Νομός Φθιώτιδας), Ευαγγελία Σιαΐνη (Νομός Αχαΐας), Δήμητρα Σιώρη (Β' Πειραιά), Γλυκερία Στόιου (Νομός Κιλκίς), Αρετή Στυλιανού (Λευκωσία Κύπρου), Αθηνά Τούτση (Β' Πειραιά), Πλυξένη Τσελίγκα (Νομός Καρδίτσας), Τζην Τσίσου (Α' Αθήνας), Αθηνά Τσίτου (Νομός Θεσπρωτίας), Αθηνά Τσουμάκη (Νομός Καβάλας), Βασίλης Τσουρουνάκης (Νομός Ζακύνθου), Σμαρούλα Χατζηαθανασίου (Νομός Σερρών) και Βασιλική Χιώνη (Β' Αθήνας).

Ο Πρόεδρος της Επιτροπής κ. Ηλίας Παπαηλίας κήρυξε την έναρξη της συνεδρίασης και είπε τα εξής:

Είχαμε φτάσει στον αριθμό 23 και θα συνεχίσουμε από το 24. Έχουν εγγραφεί 47 άτομα.

Στο σημείο αυτό πήρε το λόγο ο Έφηβος Βουλευτής Χρήστος Μπαξεβάνης (Νομός Κοζάνης) και πρότεινε να τηρηθεί ενός λεπτού σιγή στη μνήμη του Ανδρέα Παπανδρέου, για τη συμπλήρωση ενός χρόνου από το θάνατό του.

Με τη σύμφωνη γνώμη της Επιτροπής τηρήθηκε ενός λεπτού σιγή.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΠΑΗΛΙΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Τζην Τσίσου.

ΤΣΙΣΟΥ ΤΖΗΝ (Α' Αθήνας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, θα ήθελα να μιλήσω για το θέμα της δημόσιας διοίκησης. Η δημόσια διοίκηση στη σημερινή της μορφή δεν ανταποκρίνεται στις ανάγκες του σημερινού

πολίτη, για την εξυπηρέτηση του οποίου, άλλωστε, δημιουργήθηκε. Το δημόσιο, δηλαδή, υποχρεούται να προσφέρει υπηρεσίες στους πολίτες με τον καλύτερο δυνατό τρόπο, εφόσον οι πολίτες είναι εκείνοι που πληρώνουν, φόρους για την εξασφάλιση της λειτουργίας του. Καθώς όμως παρατηρείται έλλειψη οργάνωσης, επικρατεί χαοτική κατάσταση στο χώρο των δημοσίων υπηρεσιών. Την κύρια ευθύνη για τη διαμόρφωση της κατάστασης αυτής φέρει η κρατική εξουσία, εφόσον δεν προχωρεί στην επιλογή προσωπικού με αξιοκρατικές διαδικασίες. Ακόμα και όταν ένα ικανό και κατάλληλο άτομο συχνά λόγω πολιτικών σκοπιμοτήτων έχει καταλάβει μια ανώτερη θέση, αυτό μετακινείται σε άλλο τομέα, ανεξάρτητα από την ειδικότητά του. Αλλά η Δημόσια Διοίκηση στερείται και συγχρόνων τεχνολογικών μέσων π.χ. ηλεκτρονικών υπολογιστών που είναι απαραίτητοι για την ικανοποιητική οργάνωση. Απόδειξη της έλλειψης του απαραίτητου υλικού αποτελεί και το γεγονός ότι σε ορισμένες δημόσιες υπηρεσίες οι πληροφορίες και τα απαραίτητα αρχεία φυλάσσονται σε τεράστια σκονισμένα ντοσιέ στα υπόγεια και η μεταφορά του υλικού στους άλλους ορόφους γίνεται με τη χρήση ενός υπερσύγχρονου μέσου, δηλαδή την ανέλκυση ενός σκονισμένου και σπασμένου κουβά!

Συνεπώς, η άσχημη αυτή εικόνα που έχει δημιουργηθεί, θα παραμείνει, εκτός και αν θέσεις καταλάβουν διευθυντές και προσωπικό, που θα διαθέτουν τις απαραίτητες γνώσεις και πείρα για να αποδώσει μια υπηρεσία.

Πρέπει να τονισθεί ότι το ασκούν την εξουσία, κάθε φορά, κόμμα δεν πρέπει να έχει καμία σχέση με την επιλογή του ανθρώπινου δυναμικού, που θα καταλάβει τις υπάρχουσες θέσεις, δηλαδή να τηρούνται αρχές αξιοκρατίας. Σημειωτέον ακόμη είναι το γεγονός ότι παρατηρείται από μέρους των εργαζομένων στις δημόσιες υπηρεσίες έλλειψη ενδιαφέροντος για το αντικείμενό τους, καθώς και το φαινόμενο, να μην αισθάνονται την απαιτούμενη ολοκλήρωση, που προσφέρει η εργασία στο άτομο. Ένα ακόμη αρνητικό στοιχείο είναι η ανυπαρξία περηφάνειας για ό,τι κάνουν. Αυτό είναι ιδιαίτερα σημαντικό και πρέπει να υπάρξει ηθική ενίσχυση των υπαλλήλων και προσπάθεια καλλιέργειας της αίσθησης της περηφάνειας, τόσο μέσα από μια διαφημιστική καμπάνια των Μ.Μ.Ε., καθώς και από τη δραστηριότητα σχολείων, γυμνασίων και λυκείων όσον αφορά την αναγκαιότητα και σπουδαιότητα ύπαρξης του επαγγέλματος του υπαλλήλου του δημοσίου, το οποίο αποτελεί λειτουργήμα.

Συνεπώς, με την ύπαρξη αξιοκρατίας και με την πραγματοποίηση της αντίστοιχης καμπάνιας, η Ελλάδα μπορεί να αποκτήσει εκσυγχρονισμένη δημόσια διοίκηση και οι Έλληνες πολίτες την εξυπηρέτηση που τους αρμόζει, αποφεύγοντας την τλαιπωρία και το χάσιμο πολύτιμου χρόνου.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΠΑΗΛΙΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η κα Αθανασία Αγαπίου.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΑΓΑΠΙΟΥ (Λευκωσία): Κύριε Πρόεδρε της

Επιτροπής, αγαπητοί συνάδελφοι Βουλευτές, πριν αναπτύξω το κύριο θέμα, θα ήθελα να αναφέρω ότι είμαι από την Κύπρο και πιστεύω ότι, όπως εγώ, έτσι και τα υπόλοιπα παιδιά από την Κύπρο που είμαστε εδώ, καθώς και τα παιδιά από τον Απόδημο Ελληνισμό, έχουμε κάποιο μικρό παράπονο, γιατί τελικά χθές καταλήξαμε να μιλάμε, ή μάλλον να μιλάτε, για την πολιτική της Ελλάδας και τελικά εμείς δεν μπορούσαμε να συμμετάσχουμε στη συζήτηση, γιατί δεν είμαστε κατάλληλα ενημερωμένοι για αυτά τα θέματα.

Το κύριο θέμα που θέλω να θίξω, είναι κατά πόσο υπάρχει κρατική ασφάλεια και δικαιοσύνη στην Κύπρο μετά τη βάρβαρη τουρκική εισβολή του 1974. Κατά πόσο εσείς θεωρείτε ότι σε ένα κράτος, όπου υπάρχουν 180.000 πρόσφυγες, εκατοντάδες εγκλωβισμένοι, 1.619 αγνοούμενοι, καταπατημένα ανθρώπινα δικαιώματα και που έχει μοιρασμένη στα δύο πρωτεύουσα τη μόνη στον κόσμο, υπάρχει δικαιοσύνη;

Έχουμε κάνει πολλές προσφυγές σε διεθνή δικαστήρια και οργανισμούς, απαιτώντας την απόδοση δικαιοσύνης, αλλά βλέπουμε πως δεν υπάρχει καμία ανταπόκριση εδώ και 23 ολόκληρα χρόνια. Παραμένουμε στο κενό και στο περιθώριο, παραγεμισμένοι από ψεύτικες υποσχέσεις.

Δεν πιστεύω ότι είναι δίκαιο να είμαστε πρόσφυγες στην ίδια μας την πατρίδα, να μην μπορούμε να κινηθούμε ελεύθερα στα πατρογονικά μας εδάφη, να παίρνουν τόσο βίαια και βάνανσα τις περιουσίες μας, που με τόσο μόχθο και κόπο αποκτήσαμε και να σκοτώνουν ανελέητα μπροστά στα μάτια μας τους αδελφούς μας. Και σας ρωτάω, θεωρείται δικαιοσύνη αυτό; Στην ίδια μας την πατρίδα να νιώθουμε ανασφάλεια και να φοβόμαστε μήπως ξαφνικά, από την μια στιγμή στην άλλη, ξεσπάσει πόλεμος και καταληφθεί ολόκληρο το νησί μας; Πώς μπορεί ένας πολίτης της Κύπρου να νιώθει ασφαλής, όταν βλέπει ακριβώς απεναντί του, τα τουρκικά στρατεύματα και τους Τούρκους να σκοτώνουν τόσο απάνθρωπα τα στρατευμένα νιάτα μας στην πράσινη γραμμή; Καταλήγω στο συμπέρασμα ότι δεν υπάρχει κρατική ασφάλεια στην Κύπρο.

Για την επίλυση του προβλήματος, προτείνω τη λήψη μέτρων για την ευαισθητοποίηση των διεθνών οργανισμών. Προτείνω να δημιουργηθεί ένα κλιμάκιο από άτομα παγκόσμιας αναγνώρισης, με σκοπό τη συνεχή παρακολούθηση των προσπαθειών του Ντεκτάς να αλλοιώσει τη σύνθεση του δημογραφικού χαρακτήρα της Κύπρου. Τέλος, επισημαίνω την ανάγκη για ένταξη της Κύπρου στην Ε.Ε., ώστε να εξασφαλιστεί η δικαιοσύνη και η διασφάλιση των θεμελιωδών αρχών του κοινωνικού κράτους.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΠΑΗΛΙΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο κ. Χρήστος Μπαξεβάνης.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΠΑΞΕΒΑΝΗΣ (Νομός Κοζάνης): Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, θα ήθελα να εκφράσω τα συγχαρητήριά μου για τον τολμηρό, σε σύλληψη, θεσμό της «Βουλής των Εφήβων», με την επισήμανση όμως ότι οι προ-

τάσεις της προηγούμενης Βουλής των Εφήβων δεν έχουν εκτιμηθεί ουσιαστικά. Η Βουλή των Εφήβων αποτελεί για το νέο μια ευκαιρία να καταθέσει το προσωπικό του όραμα για τη νέα Ελλάδα και τον νέο κόσμο, για τη νέα εποχή που του αξίζει.

Το θέμα με το οποίο θα ασχοληθώ είναι η αδιαφορία για την πολιτική, φαινόμενο πολύπλευρο, με αιτίες πολλές και σημαντικές.

Η πολιτική έχει χάσει το νόημά της, έχει επαγγελματοποιηθεί και δε σημαίνει παρά απλή διαχείριση της εξουσίας. Κέντρο δράσης δεν είναι πλέον ο πολίτης, αλλά ο «ειδικός» επαγγελματίας πολιτικός. Σε όλα αυτά προστίθεται η τεchnοκρατική και λογιστική αντίληψη σε συνδυασμό με την βασιλεία των αριθμών και των οικονομικών δεικτών. Κανείς δεν παραγνωρίζει τη σημασία τους, αρκεί να μην αγνοείται ο άνθρωπος. Κανείς δεν παραμερίζει την σημασία του εκσυγχρονισμού, ο οποίος όμως θα πρέπει να αποτελεί προέκταση της δημοκρατίας και να στηρίζεται στην ισότητα και την κοινωνική δικαιοσύνη.

Επίσης, η ξύλινη γλώσσα, που χρησιμοποιείται, δημιουργεί μια αίσθηση απόστασης, ενώ η ασυνέπεια λόγων και έργων, η έλλειψη αλήθειας, ευθύτητας, ειλικρίνειας, καθώς και οι πελατειακές σχέσεις, ενισχύουν την αναξιοπιστία. Συγχρόνως, ο λαϊκισμός, η δημαγωγία και η πατριδοκαπηλία αποτελούν χειρίστο είδος πολιτικής πρακτικής. Σε όλα αυτά προστίθεται η λειτουργία ορισμένων Μ.Μ.Ε., που επιδιώκουν τη χειραγώγηση του πλήθους, καθώς και η αλλοτρίωση ορισμένων πολιτικών. Οι ίδιοι, χάνοντας την επαφή με τα καθημερινά προβλήματα, απομακρύνονται από τον πολίτη, δεν αφουγκράζονται τον παλμό της κοινής γνώμης και έτσι λαμβάνουν αποφάσεις που δεν ανταποκρίνονται στα χαρακτηριστικά και τις δυνατότητες του λαού. Επίσης, σπάνια η εκάστοτε αντιπολίτευση λειτουργεί με γνώμονα το συμφέρον της χώρας και όχι τα μικροπολιτικά οφέλη και το πολιτικό κόστος.

Στις αιτίες πρέπει να συμπεριληφθεί και η λειτουργία του εκπαιδευτικού συστήματος, που απέχει πολύ από την ανθρωπιστική και ολοκληρωμένη παιδεία, καθώς και η αντιφατική κοινωνία που ζούμε. Ιδέες διακηρύχθηκαν και καταπατήθηκαν, ιδεολογίες δοκιμάστηκαν και δεν άντεξαν. Η ίδια κοινωνία από τη μια κηρύττει σε μας τους νέους την αναγκαιότητα της εργασίας και από την άλλη μας οδηγεί στην αθλιότητα της ανεργίας.

Ευθύνες πρέπει να αναζητηθούν και από τον λαό και την πολιτική ηγεσία. Λαός, χωρίς διαμορφωμένη κοινωνική και πολιτική συνείδηση, δεν μπορεί να αναλάβει τις ευθύνες του. Επίσης, η αποστασιοποίηση ορισμένων πνευματικών ανθρώπων δε λύνει το πρόβλημα. Ο επιστημονικός αναχωρητισμός είναι ανεπίκαιρος. Για να είμαστε βέβαια δίκαιοι, θα πρέπει να αναγνωρίσουμε τις φωτεινές εξαιρέσεις, καθώς και το γεγονός ότι ο πνευματικός κόσμος λειτουργεί μέσα σε ένα

πλαίσιο πολιτικοκοινωνικό και οικονομικό, χωρίς να μπορεί να απεξαρτηθεί από αυτό.

Οι συνέπειες είναι πολύ σημαντικές. Παρουσιάζονται εκδηλώσεις πολιτικής αποξένωσης, με κορυφαίο γεγονός να ταυτίζεται η έννοια του πολίτη με εκείνη του κομματικού μέλους ή οπαδού, με αποτέλεσμα να μην κρίνει αλλά να δέχεται παθητικά, να μην οδηγεί αλλά να άγεται, να μη δημιουργεί αλλά να κατασκευάζεται.

Δεν αρκεί να διαπιστώνουμε προβλήματα, αλλά πρέπει να προτείνουμε και λύσεις. Τα κόμματα οφείλουν να ξεκαθαρίσουν τις ιδεολογικοπολιτικές τους τοποθετήσεις, δίνοντας τέλος στο ομιχλώδες τοπίο των ιδεολογιών. Επίσης, πρέπει να αλλάξει ο τρόπος διακυβέρνησης, με βασικά στοιχεία τη συλλογικότητα, τη δημοκρατικότητα, τη διαφάνεια κ.λπ. Είναι αδιανόητο έως υποκριτικό, από τη μια να γίνεται λόγος περί ελευθερίας της συνείδησης του βουλευτή και από την άλλη να τίθεται θέμα κομματικής πειθαρχίας.

Συγχρόνως, όταν οι αποφάσεις λαμβάνονται από τον αρχηγό που λειτουργεί ως εθνάρχης-πατέρα και από ομάδες στελεχών τύπου διευθυντηρίου ή όταν οι συνεδριάσεις έχουν την ένταση των ομάδων που υπονομεύονται και όχι των ιδεών που συγκρούονται, όλα αυτά δεν μπορεί παρά να λειτουργούν αρνητικά. Τα κόμματα πρέπει να κάνουν άνοιγμα στην κοινωνία με τρόπο που να ακούγονται οι φωνές όλων και να γίνονται γνωστά προγράμματα και πολιτικές θέσεις. Η ειλικρίνεια, η τόλμη και η αξιοπιστία πρέπει να επικρατήσουν. Είναι αναγκαίο να αλλάξει το ύφος του διαλόγου με την αντιπολίτευση, με τομές και αναβάθμιση της λειτουργίας της Βουλής και να ξεκινήσει ένας διάλογος με όλες τις κοινωνικές και πολιτικές δυνάμεις της χώρας.

Πρέπει, επίσης, να αλλάξει η λειτουργία των τοπικών οργανώσεων των κομμάτων και οι πολιτικοί πρέπει να έχουν στο νου τους τρία πράγματα: Ότι κυβερνούν ανθρώπους, ότι κυβερνούν σύμφωνα με τους νόμους και ότι δεν κυβερνούν αιώνια. Ειδικότερα, προτείνω το όριο ηλικίας των βουλευτών να είναι το 70ο έτος και η θητεία του πρωθυπουργού να διαρκεί 2 τετραετίες. Σε αυτή την προσπάθεια θα συμβάλουν σημαντικά τα δημοψηφίσματα και η αναθεώρηση του Συντάγματος, με πρόταση ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας να εκλέγεται απευθείας από τον Λαό.

Οι προϋποθέσεις για συμμετοχή στα κοινά δεν αφορούν μόνο τους πολιτικούς θεσμούς, αλλά επεκτείνονται και σε άλλους τομείς. Ξεκινούν από τον τρόπο που διαμορφώνεται η σχέση του πολίτη με την εργασία του και από το πώς μπορεί να παρεμβαίνει στην παραγωγική δομή της κοινωνίας. Όταν νιώθει ξένος με αυτό που παράγει, νιώθει ξένος με την κοινωνία και τις εκδηλώσεις της. Η συμμετοχή στην πολιτική δε γίνεται μέσα από τις εκλογές. Γίνεται μέσα από την καθημερινή του ζωή, μέσα από τον χώρο όπου εργάζεται, μορφώνεται, δημιουργεί.

Ιδιαίτερη είναι η σχέση της νεολαίας με την πολιτική

πράξη. Σήμερα γίνεται λόγος για την αδιαφορία των νέων για την πολιτική. Η αυτοκριτική είναι αναγκαία και εμείς δεν αδιαφορούμε για την πολιτική, αλλά για αυτό που εσείς μας παρουσιάζετε ως πολιτική. Για μας πολιτική σημαίνει όραμα, αλλαγή και διεκδίκηση και εμείς διεκδικούμε ένα καλύτερο σχολείο, μια νέα Ελλάδα, έναν νέο κόσμο. Μεγάλη είναι η συμβολή του σχολείου, το οποίο θα πρέπει να στραφεί στην ανθρωπιστική και ολοκληρωμένη παιδεία με τον αναγκαίο εκσυγχρονισμό.

Απαιτείται αναβάθμιση και ενίσχυση των μαθητικών κοινοτήτων. Προτείνω το τριμελές κάθε 15μελούς να αποτελεί την αντιπροσωπεία κάθε σχολείου στον νέο θεσμό «Επιτροπή μαθητών της πόλης» με κεντρικό όργανο ένα 5μελές συμβούλιο που θα παίρνει μέρος σε συνεδριάσεις τοπικών φορέων και όχι μόνο. Στη συνέχεια ο πρόεδρος του θα αντιπροσωπεύει την Επιτροπή στις συνεδριάσεις του κεντρικού οργάνου «Εθνική Επιτροπή Ελλήνων Μαθητών», που μαζί με την ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας, αντιπροσωπεία του κεντρικού οργάνου δασκάλων και καθηγητών, του συλλόγου γονέων και κηδεμόνων, των φοιτητών και του πανεπιστημιακού χώρου, θα αποτελούν την «Εθνική Επιτροπή Παιδείας». Από αυτήν την προσπάθεια δεν μπορεί να απουσιάζει ο πνευματικός κόσμος και τα Μ.Μ.Ε., με εκπομπές πολιτικού περιεχομένου και προβολής του κοινοβουλευτικού έργου.

Στο σημείο αυτό δεν υπάρχει καλύτερος τρόπος για να ολοκληρώσει κανείς τις σκέψεις και τις προτάσεις του, παρά ζητώντας να εισακουστεί η φωνή του νέου. Πρέπει να καταλάβουμε ότι οι καιροί απαιτούν εμείς οι νέοι να είμαστε οι πρωτοπόροι και οι πρωταγωνιστές. Πρέπει όλοι μαζί να προχωρήσουμε σε μια κοινή προσπάθεια. Απαιτούνται αλλαγές, γιατί η ιστορία προχωράει με το «ναί», δεν προχωράει με το «όχι». Πρέπει να αγωνιστούμε για μια Ελλάδα με πρωταγωνιστικό ρόλο στα Βαλκάνια, για μια Ελλάδα με ισότιμη θέση στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Απέναντι στη διαμόρφωση κλειστών προνομιούχων ομάδων είναι αναγκαίο να υψώσουμε μία κοινωνία συμμετοχής, διευρυμένης παιδείας και διαρκούς εκπαίδευσης. Ήρθε η ώρα της συνάντησης και της αναμέτρησης με το αύριο. Ήρθε η ώρα να γυρίσουμε τη σελίδα της ιστορίας. Μπορούμε να αλλάξουμε το μέλλον. Είναι στα χέρια μας. Ας τολμήσουμε. Το αξίζουμε.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΠΑΗΛΙΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η κα Κουτσομπάκη.

ΙΩΑΝΝΑ ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑΚΗ (Νομός Αττικής): Κύριε Πρόεδρε, παιδιά, θα μιλήσω για το Μ.Μ.Ε. και για την επίδρασή τους γενικά στην Ελλάδα και στο Εξωτερικό.

Όλοι ξέρουμε την επιθετική αφίσα, που ήταν στους δρόμους της Αθήνας τον τελευταίο καιρό. Δήλωνε ότι πρέπει να χαμογελάμε και ότι πρέπει να προσελκύουμε και να καλοπιάνουμε τους τουρίστες, για να καλούν και τους φίλους τους στην Ελλάδα.

Λένε ότι δεν έχουμε τουρισμό και ότι φταίει ο Έλληνας, ο οποίος είναι κατηφής και κακοδιάθετος, δηλαδή είναι σαν να παραδεχόμαστε ότι οι ξένοι έρχονται στην Ελλάδα, για να τιμήσουν το ελληνικό χαμόγελο και τίποτε άλλο ή έστω ακόμη, την ελληνική κουζίνα και τις λιχουδιές της.

Το ότι η Ελλάδα χαρακτηρίζεται το «σουβλατζίδικο» του κόσμου, το έχουμε ακούσει και το γνωρίζουμε. Είναι ανάγκη να το επιδιώκουμε κιόλας; Αποτελεί κοινό τόπο ότι δεν έχουμε τίποτα ουσιαστικό να παρουσιάσουμε. Πώς είναι δυνατόν να μην το πιστεύουν, αφού και εμείς αυτό ακριβώς πιστεύουμε. Σε αυτό φταίνει και τα Μ.Μ.Ε., τα οποία μας απαγοιτεύουν, μεγαλοποιώντας κάποια ασήμαντα γεγονότα και αφήνοντας τα σημαντικά απέξω. Μας κάνουν να νιώθουμε άσχημα, γι' αυτό που είμαστε. Όμως, ξέρουμε όλοι ότι δεν είναι δυνατόν οι ξένοι να μας τιμήσουν, όταν εμείς υποτιμάμε τον εαυτό μας καθημερινά, ούτε να έρθουν εδώ για να τιμήσουν την ιστορία μας, όταν εμείς την υποτιμάμε καθημερινά. Η ελληνική ιστορία μας διδάσκει ότι ο Έλληνας κατάφερε πάντα να ξεπερνά τις δυσκολίες του, λύνοντας τα βασικά του προβλήματα. Εμείς με το να παρασυρόμαστε με αυτά που μας δείχνουν τα Μ.Μ.Ε., δείχνουμε ότι ασχολούμαστε με νυφοπάζαρα, ενώ ψηφίζεται νέο νομοσχέδιο, χωρίς ο απλός πολίτης να γνωρίζει τίποτα. Ενώ οι Τούρκοι παραβιάζουν το Αιγαίο, εμείς καθόμαστε και βλέπουμε στο ΣΚΑΙ διαγωνιζόμενες καλλονές και διεφθαρμένους ιερείς. Απορώ, ποιος κανονίζει όλα αυτά; Θέλουν να απογοιτεύουν τους νέους, γιατί ξέρουν ότι εμείς έχουμε τη δύναμη να ανατρέπουμε τα πάντα. Θέλουν να μας κάνουν να σκεφθούμε ότι, αφού είναι έτσι η κατάσταση, δε γίνεται τίποτα. Τελικά, μάλλον το καταφέρνουν. Στα χέρια μας είναι, να σταματήσουμε αυτό. Όμως δε θα μπορέσουμε να το κάνουμε αυτό, γιατί δε μας βοηθάει καθόλου η παιδεία. Με το να μαθαίνουμε παπαγαλία κάποια μαθήματα, χαντακώνεται η δική μας σκέψη.

Πιστεύω ότι θα πρέπει τα γεγονότα της επικαιρότητας να παρουσιάζονται στο ίδιο το σχολείο. Δηλαδή, να εκδίδεται ένα τριμηνιαίο τουλάχιστον περιοδικό, το οποίο θα παρουσιάζει τα γεγονότα της επικαιρότητας και θα τα κρίνει αντικειμενικά και σφαιρικά. Έτσι δε θα μπερδεύεται ο νέος από αυτά που του δείχνουν. Θα ξέρει πραγματικά, ποιο είναι το σοβαρό πρόβλημα.

Η συντακτική ομάδα του περιοδικού αυτού θα πρέπει να εκλέγεται αντικειμενικά από το Υπουργείο Παιδείας. Θα πρέπει να διδάσκεται υπεύθυνα από τους καθηγητές, οι οποίοι για να είναι μέσα στα πράγματα, θα πρέπει να παρακολουθούν ένα σεμινάριο που θα γίνεται συχνά, για να μπορούν να αποδώσουν στο μάθημα.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΠΑΗΛΙΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η κα Νιάγκου.

ΤΖΟΥΛΙΑΝ - ΔΗΜΗΤΡΑ ΝΙΑΓΚΟΥ (Β' Αθήνας): Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, επειδή έχει ήδη αναλυθεί το θέμα της ποιότητας των τηλεοπτικών προβολών, θα ήθελα να

προσθέσω μόνο το εξής: Αφού είμαστε εμείς που παρακολουθούμε τις εκπομπές που οι άλλοι διαλέγουν πριν από εμάς για μας, γιατί να μην κάνουμε εμείς οι ίδιοι την δική μας επανάσταση εναντίον των Μ.Μ.Ε. ή εξαπάτησης όπως έχει επικρατήσει πια να λέγονται, αφού αυτά καθορίζουν ακόμη και την τηλεθέαση. Εμείς είμαστε κατά μεγάλο μέρος υπεύθυνοι για την προβολή εξευτελιστικών εκπομπών, αφού, παρακολουθώντας τις, ταυτόχρονα τις επικροτούμε, εφόσον συνεχίζουν να προβάλλονται. Επειδή όμως είναι αδύνατον να ξεχουθούμε στους δρόμους, φωνάζοντας «πετάξτε τις τηλεοράσεις», ούτε και να αντισταθούμε στον πειρασμό που μας περιμένει στο σαλόνι μας, είναι πολύ πιο σοφό να επιλέγουμε εμείς αυτά τα θεάματα που θέλουμε να παρακολουθούμε, μέσα από ένα πλήθος καλών και όχι εξευτελιστικών επιλογών, όπως συμβαίνει στις μέρες μας.

Κάθε κανάλι θα μπορούσε κάλλιστα να παρουσιάζει μία πλειάδα προγραμμάτων, από τα οποία μπορεί ο κάθε τηλεθεατής να επιλέγει αυτό που προτιμά, ψηφίζοντας το από το τηλέφωνο λίγο διάστημα πριν από την προβολή του προγράμματος. Αυτό που τελικά θα προβάλλεται, θα είναι αυτό που έχει την πλειοψηφία των προτιμήσεων. Έτσι, εμείς επιλέγουμε, έχουμε την ευθύνη αυτών που παρακολουθούμε. Διαλέγουμε πριν από τους άλλους για μας. Αφού τα Μ.Μ.Ε. έχουν ως αποδέκτες εμάς, γιατί να μη μας έχουν και ως κέντρο. Θα ήταν, λοιπόν, καλύτερο να μη ρίχνουμε τα «κατηγορώ» στους άλλους παράγοντες, αλλά υλοποιώντας το δημοκρατικό πνεύμα, πίσω από την μέριμνα για το κοινό συμφέρον, να κινητοποιηθούμε για την εξυγίανση των τηλεοπτικών προβολών, παράλληλα με την προσπάθεια και των άλλων φορέων.

Όσον αφορά την Βουλή των Εφήβων πιστεύω ότι οι Έφηβοι Βουλευτές θα έπρεπε να έχουν κλείσει μία θητεία. Θα ήταν πολύ εποικοδομητικό οι βουλευτές κάθε χρονιάς να έρχονται σε επαφή με τους βουλευτές της προηγούμενης χρονιάς.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΠΑΗΛΙΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η κα Ζάρρα.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΖΑΡΡΑ (Β' Αθήνας): Θα ήθελα να αναφερθώ στο ζήτημα της ισότητας των δύο φύλων. Προσωπική μου άποψη είναι ότι η ισότητα βρίσκεται στο μυαλό και την ψυχή του καθενός. Όποιος θέλει να είναι ισότιμος, μπορεί να το διεκδικήσει με τον τρόπο του.

Θέλω να αναφερθώ στην πολιτική ζωή του τόπου. Ο προλαλήσας εντόπισε τα προβλήματα και συμφωνώ μαζί του. Ξέρουμε ότι υπάρχουν πολιτικοί, οι οποίοι δεν ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις της εποχής. Υπάρχουν οι ενεργοί πολίτες του κράτους, δηλαδή οι γονείς μας, οι οποίοι έχουν μπει μέσα σε αυτήν την κλίμα, είτε επειδή έχουν κομματικοποιηθεί, είτε επειδή αδιαφορούν. Το θέμα είναι τι θα κάνουμε εμείς. Έχω την εντύπωση ότι οδηγούμαστε κι εμείς σ' αυτό το δρόμο. Δε νομίζω ότι υπάρχουν εδώ παιδιά, τα οποία, όταν

θα έρθει η στιγμή να υπηρετήσουν την πατρίδα μας, δε θα αναζητήσουν «μέσο», ώστε να βρουν το κοντινότερο μέρος στο σπίτι τους, για να κάνουν τη θητεία τους.

Πιστεύω ότι ήρθε καιρός να αναλάβουμε τις ευθύνες μας, γιατί η Ελλάδα δεν είναι μόνο για μας. Είναι και για τα παιδιά του αύριο, είναι για τα δικά μας τα παιδιά και για τα εγγόνια μας. Θα πρέπει λοιπόν να φροντίσουμε και γι' αυτούς. Για να μη βρεθούμε στη θέση που είναι σήμερα οι γονείς μας και οι πολιτικοί, τους οποίους όλοι κατηγορούμε. Όλοι πρέπει να αναλάβουμε τις ευθύνες μας. Θα πρέπει να καταλάβουμε, σε ποια θέση βρισκόμαστε. Είναι χρήσιμο να βρούμε τον καλύτερο τρόπο, ώστε να καταφέρουμε να φέρουμε την Ελλάδα εκεί που της αξίζει.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΠΑΗΛΙΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η κυρία Μαγδαληνή Βαρδακαστάνη.

ΜΑΓΔΑΛΙΝΗ ΒΑΡΔΑΚΑΣΤΑΝΗ (Νομός Αττικής): Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί φίλοι βουλευτές, θα ήθελα με τη σειρά μου να ευχαριστήσω γι' αυτήν την ευκαιρία που μου δίνεται να μιλήσω για ένα θέμα που παρεξηγήθηκε από κάποιους στη χθεσινή συνεδρίαση. Την ισότητα μεταξύ των δύο φύλων.

Ακόμη και σήμερα παρά τις κοινωνικές και πολιτιστικές εξελίξεις η γυναίκα βρίσκεται σε μειονεκτική θέση ως προς τον άνδρα. Πρέπει, όμως, να παραδεχτούμε ότι γίνονται αξιόλογες προσπάθειες για την δεκδίκηση κάποιων δικαιωμάτων, που όμως παραμένουν άκαρπες, με αποτέλεσμα η γυναίκα να συναντά πολλές δυσκολίες στη ζωή της. Προσπαθεί να ανεξαρτοποιηθεί και να αποκατασταθεί επαγγελματικά και κοινωνικά, αλλά συναντά εμπόδια από τον άνδρα. Και να σας πω πού οφείλεται η υποτιμητική θέση της γυναίκας.

Στην μακρόχρονη και αναχρονιστική παράδοση, που ήθελε τη γυναίκα σε κατώτερη μοίρα από τον άνδρα.

Στην αναχρονιστική νομοθεσία, που είχε νομιμοποιήσει τις πεπαλαιωμένες αυτές αντιλήψεις, καθιερώνοντας στην κοινωνία, στο επάγγελμα και στην οικογένεια την πρωτοκαθεδρία του άνδρα.

Στο ότι η κοινωνική καθυστέρηση, η οπισθοδρόμηση και η κυριαρχία των αναχρονιστικών εθίμων ισχύουν ακόμα και σήμερα, ιδίως στις επαρχιακές κοινότητες.

Στην υστερόβουλη σκέψη και στην προσπάθεια του άνδρα να διατηρήσει την πρωτοκαθεδρία του και να εκμεταλλευτεί την αδυναμία και την εργασία των γυναικών.

Λόγια που αναφέρονται στο παρελθόν και όχι στο παρόν κατά τη γνώμη μου.

Πραγματικά, όμως, εγώ προσωπικά δεν έχω νιώσει αυτή την ανισότητα.

Γι' αυτό προτείνω για το πρόβλημα της ισότητας απέναντι στον άνδρα τα εξής:

Το πρώτο και βασικότερο βήμα είναι να συνειδητοποιήσει η γυναίκα το κατά πόσο και αν νομίζει ότι αδικείται. Πρέπει να αγωνισθούν συσπειρωμένα και αλληλέγγυες, για να

καταπολεμήσουν και να ξεριζώσουν από μέσα τους πρώτα, ύστερα και από την κοινωνία, συνήθειες και ψυχικές δομές να ανατρέψουν τα έθιμα μιας αναχρονιστικής παράδοσης αιώνων.

Μέσα από τα διάφορα κινήματα, πρέπει να αποκτήσουν αυτοπεποίθηση αλλά και συνείδηση των ορίων, μέσα στα οποία πρέπει να κινηθεί ο αγώνας τους για ισότητα. Γιατί συχνά, με το πρόσχημα της ισότητας, η γυναίκα θεωρεί τον άνδρα αντίπαλο, όχι συνεργάτη και προσπαθεί να τον ξεπεράσει και να τον υποκαταστήσει, ενώ από την άλλη μεριά στηρίζεται στον άνδρα, στον αδελφό για τη συντήρηση και την καλοπέρασή της.

Πρέπει να αντιληφθούμε ότι στο θέμα της ισότητας διανύουμε μεταβατική περίοδο. Πρέπει παράλληλα με την ψυχική προετοιμασία να επιχειρηθεί και συγχρονισμός της νομοθεσίας της χώρας, που θα κατοχυρώνει τα δικαιώματα και τη θέση της ισοτιμίας στην οικογένεια, στην κοινωνία και στην εργασία. Γι' αυτό η ίδρυση βρεφονηπιακών σταθμών, η μείωση ωραρίου για τις εργαζόμενες μητέρες και η αύξηση αδειάς τοκετού, κατά τα ευρωπαϊκά πρότυπα, είναι η αρχή για μια καλύτερη θέση της γυναίκας στην κοινωνία, όπως αυτή πιστεύει.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΠΑΗΛΙΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η κυρία Πολυξένη Τσέλιγκα.

ΠΟΛΥΞΕΝΗ ΤΣΕΛΙΓΚΑ (Νομός Καρδίτσας): Κύριε Πρόεδρε της Επιτροπής, έφηβοι βουλευτές, κατ' αρχήν είχα προετοιμασθεί να μιλήσω για το θεσμό της Βουλής των Εφήβων, αλλά επειδή ήδη έχουν ακουστεί πολλά πάνω σε αυτό το θέμα, θα ήθελα μόνο να επισημάνω ότι είναι κοινή θλιβερή διαπίστωση, πως ο λόγος των περσινών εφήβων βουλευτών, που με τόση ειλικρίνεια και αυθεντικότητα εξέθεσαν καυστικά και δριμύτατα σχόλια, μοιάζει να πέρασε απαρατήρητος και να μην ακούστηκε καθόλου από την πλοικτική ηγεσία και τους αρμόδιους φορείς. Έτσι, π.χ. παρά τη βελετιώση του εκπαιδευτικού γίνεσθαι, είδαμε μία άνευ προηγουμένου κινητοποίηση των καθηγητών, παρά την υπόδειξη μέτρων για αγροτική πολιτική, τα περίφημα μπλόκα αναχαίτησαν, για μεγάλο χρονικό διάστημα, την οικονομική δραστηριότητα της χώρας και παρόλο που έγινε λόγος και επικροτήθηκαν με ενθουσιασμό προτάσεις για κρατική μέριμνα και υποστήριξη στους πολύτεκνους, τους συνταξιούχους, την 3η ηλικία, πραγματοποιήθηκαν δεκάδες διαμαρτυρίες και πορείες που απασχόλησαν την κοινή γνώμη για καιρό.

Πρέπει, όμως, να λάβουμε υπόψη πως είναι λίγο πρόωρο να κρίνουμε τη λειτουργικότητα και αποτελεσματικότητα ενός θεσμού που βρίσκεται μόλις στο 2ο έτος της λειτουργίας του. Και είναι, πιστεύω, κοινή ευχή, η φωνή μας να μην ακούγεται στη διάρκεια μιας τετραήμερης συνεδρίασης, αλλά αγγίζοντας όλους τους ανθρώπους και κυρίως αυτούς που κρατούν στα χέρια τους και ρυθμίζουν την τύχη του μεγαλύτερου μέρους του πληθυσμού, τα οράματα και οι ιδέες μας να

υλοποιούνται μέσα από εφαρμογές και πράξεις που θα οδηγήσουν τον τόπο μας, αλλά και ολόκληρο τον κόσμο σε ένα καλύτερο αύριο.

Θα ήθελα, ακόμα, να διαφωνήσω με μια άποψη για περιορισμό συμμετοχής σε πολιτιστικά δρώμενα, αφού ο θεσμός ως εκπαιδευτικό πρόγραμμα, πέρα από τον προβληματισμό του, έχει και το δικαίωμα για ελεύθερη έκφραση και διατύπωση απόψεων και προτάσεων που παρέχει. Ο θεσμός είναι απαραίτητο να φέρει τους νέους σε επαφή με την τέχνη και τον πολιτισμό, ώστε να είναι ολοκληρωμένοι και να αποβαίνει δημιουργικούς.

Παράλληλα, εφόσον κληθήκαμε να μιλήσουμε για Δημόσια Διοίκηση, θα ήθελα να τοποθετηθώ και να πω πως πιστεύω ότι πρόκειται για έννοιες που περνούν στην εποχή μας βαθιά κρίση, ως απόφυση της γενικότερης κρίσης των ημερών μας. Γιατί η Διοίκηση συνδέεται συνειρμικά σχεδόν, όπως διαπιστώθηκε και από ομιλίες προηγούμενων συναδέλφων, με τη φθαρμένη γραφειοκρατική μηχανή, που αποστραφίζει από την ύπαιθρο δυνατότητες για ανάπτυξη και ιδιαίτερα από εμάς, τους νέους της επαρχίας, ευκαιρίες για ευρύτερη μόρφωση, επαγγελματική αποκατάσταση, επαφή με την τέχνη και τον πολιτισμό, σβήνει τη ζωτικότητα μας και σιγά-σιγά ολόκληρης της Ελλάδας. Ανάξιοι και ακατάλληλοι στελεχώνουν αυτή τη μηχανή και παρακωλύουν τη γενικότερη κοινωνική πρόοδο.

Ταυτόχρονα τίθεται το ερώτημα πώς είναι δυνατόν να μιλάμε για δημόσια τάξη, όταν η βία και το έγκλημα αντικρύζουν την κορύφωσή τους και μαστίζουν την ομαδική συμβίωση. Οι αστυνομικές αρχές αυθαιρετούν και μεροληπτούν (υπήρξαν άλλωστε χαρακτηριστικά παραδείγματα με τουςτσιγγάνους, τους Αλβανούς, τους αγρότες), χρηματίζονται ή είναι οι ίδιοι μπλεγμένοι και μάλιστα ηγούνται παράνομων κυκλωμάτων.

Σχετικά με το θέμα που δεν έχει αναφερθεί ιδιαίτερα, θα ήθελα να επισημάνω την αναταραχή που δημιουργήθηκε πρόσφατα στη χώρα μας από τη ραγδαία εισροή Αλβανών μεταναστών, που την κατέστησαν έρμαιο της μαφίας, δημιούργησαν ανασφάλεια και συνέβαλαν στην επικράτηση ενός κλίματος πανικού και τρομοκρατίας. Για την καλύτερη διασφάλιση λοιπόν της δημόσιας τάξης, προτείνω αυστηρό και υπεύθυνο έλεγχο εισόδου των μεταναστών, ώστε να μην καταλήγει ελεύθερη και ανεξέλεγκτη, χωρίς βέβαια τις ακρότητες που έχουν παρατηρηθεί κατά καιρούς με βάνουση αστυνόμευση και ξυλοδαρμούς, που πραγματοποιούνται επιλεκτικά. Πάνω απ' όλα χρειάζεται ανθρωπιά, αλληλεγγύη, αντιμετώπιση αυτών των δυστυχημένων ανθρώπων όχι σαν να είναι ψυχρά μηχανήματα, που μπορούν να δουλεύουν αποδοτικά και σχετικά ανέξοδα (φθηνά εργατικά χέρια), αλλά σαν πολίτες του κόσμου αυτού, με ίσα δικαιώματα, και υποχρεώσεις βέβαια, με τους υπόλοιπους. Γιατί πολλές φορές εμείς οι ίδιοι, προκαλούμε ασυνείδητα από μέρους μας τέτοιους τρό-

πους συμπεριφορές, που αποτελούν απειλή για τη δημόσια τάξη και ασφάλεια.

Τέλος, ποιο είναι το γόητρο και το κύρος της δικαιοσύνης σήμερα, όταν δεν υπάρχει ισονομία, όταν αναρίθμητα «παραθυράκια» επιτρέπουν κάθε είδους παραβάσεις, όταν μεγαλοκαρχαρίες σε κάθε παράνομο κύκλωμα δρουν ανενόχλητα και ανεξέλεγκτα; Όταν αντιμετωπίζονται ρατσιστικά διάφορες ομάδες και οι δικαστές χρηματίζονται, όταν δικαιώνονται σκανδαλώδεις αναδρομικές αποζημιώσεις δικαστικών και βουλευτών, ενώ άλλες τάξεις εργαζομένων αγωνίζονται για να αποκτήσουν ψίχουλα, όταν κυριαρχεί το ρουσφέτι και η αναξιοκρατία. Όταν σχεδόν εκλείπει κάθε έννοια κοινωνικής δικαιοσύνης και στους δρόμους κυκλοφορούν άστεγοι και ζητιάνοι, η πρόνοια του κράτους για πολύτεκνους, ανάπηρους, ναρκομανείς κ.λπ. είναι ελλιπής ή μηδαμινή και όταν καθημερινά πεθαίνουν χιλιάδες άτομα, από έλλειψη των αναγκαίων, ενώ στις δικές μας πολιτισμένες χώρες τόνοι τροφίμων καταλήγουν στις χωματερές λόγω της υπερπαραγωγής. Όλα αυτά καταλύουν τα θεμελιακά δικαιώματα του ατόμου, τον ίδιο το θεσμό της δημοκρατίας που ήρθαμε εδώ να υπερασπίσουμε.

Σχετικά με το θέμα της δικαιοσύνης και των δικαστηρίων προτείνω:

- Παραδειγματική τιμωρία δικαστών, όταν πέφτουν σε παραπτώματα, με συμμετοχή του λαού.
- Μη ανάμειξη των πολιτικών σε κραυγαλέες τοποθετήσεις σε ανώτατα δικαστικά αξιώματα.
- Να καθιερωθεί θεσμός «λογοδοσίας» των δικαστών, ανά τακτά χρονικά διαστήματα, έτσι ώστε να ελέγχεται και να κρίνεται το έργο τους. Γιατί η απόφασή τους μπορεί βέβαια να είναι αιτιολογημένη, αλλά η ευρύτητα ερμηνείας του λόγου επιτρέπει να προβαίνουν σε αυθαιρεσίες, που πλήττουν το γόητρο και το κύρος της Δικαιοσύνης.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΠΑΗΛΙΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ο κ. Παλλαδάς έχει το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΠΑΛΛΑΔΑΣ (Α' Αθήνας): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να αναφερθώ στην τοποθέτηση μίας συναδέλφου που εξέφρασε την άποψη ότι το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης φέρεται με σκληρότητα σε ορισμένες κοινωνικές ομάδες, που αγωνίζονται για την εξασφάλιση των δικαιωμάτων τους και την επίλυση των προβλημάτων του κλάδου τους.

Κυρίως, έγινε αναφορά στις κινητοποιήσεις των αγροτών που απέκλεισαν τους εθνικούς δρόμους. Η προσωπική μου άποψη είναι ότι η αντίδραση της κρατικής μηχανής δεν ήταν τόσο αποτελεσματική όσο θα έπρεπε, γιατί φοβήθηκε ίσως το πολιτικό κόστος.

Έτσι, δόθηκε το δικαίωμα σε μία κοινωνική ομάδα, που αποτελούσε μία μικρή μερίδα των αγροτών όλης της χώρας, να κλείσουν τα εθνικά δίκτυα και να γίνουν, όπως λέμε εμείς, «με τον τσαμπουκά» κράτος εν κράτει.

Τα τηλεοπτικά μέσα βοήθησαν την προσπάθεια και δι-

μούρησαν έναν τεχνητό οίκτο προς αυτή την κοινωνική ομάδα.

Πιστεύω, όμως, ότι καμιά κοινωνική τάξη δεν έχει το δικαίωμα να απαιτεί την επίλυση των προβλημάτων της με τέτοιους άκρως φασιστικούς τρόπους και πιστεύω πως το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης πρέπει να προασπίζει το δικαίωμα των πολιτών της χώρας, να κινούνται ελεύθερα στα εθνικά οδικά δίκτυα, ώστε να μην παραλύει η οικονομική ζωή του κράτους.

Φαινόμενα, όπως η επιλεκτική διέλευση οχημάτων από σημεία του οδικού δικτύου, δεν πρέπει να επαναληφθούν. Δεν πιστεύω ότι μπορεί κανείς να παραλύσει ολόκληρο το κράτος, για να πετύχει το σκοπό του. Δεν πρέπει να επαναληφθεί, να χωριστεί η χώρα στη μέση και να απαγορεύεται η είσοδος πολιτών σε διάφορες περιοχές.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΠΑΗΛΙΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η κα Παρέση.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΡΕΣΗ (Νομός Χαλκιδικής): Θα ήθελα να αναφερθώ στα ΜΜΕ και σε ορισμένες επιπτώσεις της τηλεόρασης: Στη δημαγωγία μέσω της κομματικοποίησης των καναλιών, τα οποία ακολουθώντας την πολιτική γραμμή, προσπαθούν να κατευθύνουν το κοινό σε συγκεκριμένη πορεία, χωρίς να του αφήνουν περιθώρια κρίσης, ελεύθερης πολιτικής άποψης και επιλογών. Συγχρόνως προβάλλουν μοντέλα και πρότυπα κοινωνιών, τέτοια που να εξυπηρετούν το καπιταλιστικό σύστημα, γιατί από αυτό συντηρούνται οι υπεύθυνοι των ΜΜΕ. Τέλος, οι παράγοντες των ΜΜΕ εθελουφλούν, όταν πρόκειται για την ενημέρωση των πολιτών. Όταν π.χ. αναφέρονται στην Ευρώπη, μας φορούν παρωπίδες, για να μην μπορούμε να κάνουμε συγκρίσεις και για να δικαιολογούμε χωρίς ενοχές τα δικά μας κοινωνικά, οικονομικά και πολιτικά κακώς κείμενα.

Επίσης, από τη χθεσινή συνεδρίαση, από κάποιες επισημάνσεις που έγιναν, διαπίστωσα ότι μας δίνονται κάποιες δήθεν ελευθερίες, κατορθώνοντας έτσι να μας παραπλανήσουν, με σκοπό να μη ζητήσουμε τα πραγματικά μας δίκαια και να μην τους ενοχλήσουμε περισσότερο. Επίσης, δε σέβονται την άποψή μας και δεν είναι έτοιμοι να αλλάξουν τακτική και πολιτική. Αναφέρονται σε ευκαιρίες και ανακατατάξεις, όμως, όταν προταθεί κάτι νεωτερικό, η διαδικασία διακόπτεται.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΠΑΗΛΙΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η κα Λαγού.

ΕΙΡΗΝΗ ΛΑΓΟΥ (Νομός Μαγνησίας): Θα αναφερθώ στο θέμα της ισότητας των δύο φύλων. Θα ήθελα στις προτάσεις που διατυπώθηκαν από τις προηγούμενες ομιλήτριες, να προσθέσω κάτι που θεωρώ σημαντικό. Το θέμα της τράπεζας των γυναικών. Πολλοί άντρες το χρησιμοποιούν ως επιχειρήμα για να αποδείξουν ότι οι γυναίκες είναι κατώτερες. Εγώ θα πρότεινα να κατοχυρωθεί σαν θεσμός, γιατί μόνο έτσι οι άντρες θα καταλάβουν πόσο σημαντικό είναι να είναι κά-

ποιος απόλυτα υπεύθυνος για το σπίτι και το νοικοκυριό χωρίς καμία βοήθεια και αναγνώριση από πουθενά.

Επίσης, θα ήθελα να ζητήσω από τον χθεσινό ομιλητή, που υποστήριξε ότι οι γυναίκες έχουν περισσότερα δικαιώματα από τους άντρες, να μας πει έστω και ένα δικαίωμα που πιστεύει ότι πρέπει να αποκτήσουν οι άντρες.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΠΑΗΛΙΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο κ. Λάζαρης.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΛΑΖΑΡΗΣ (Νομός Λάρισας): Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, είναι μεγάλη τιμή για μας η παρουσία μας εδώ και η συμμετοχή μας στη Βουλή των Εφήβων. Είναι ένα πρόγραμμα που αποδεικνύει την εμπιστοσύνη των εμπνευστών του και ιδιαίτερα του αξιότιμου κ. Προέδρου της Βουλής προς τη νεολαία. Η αξία και η σημασία του προγράμματος δεν έγκειται μόνο στη συμμετοχή μας σ' αυτό, αλλά και στο κατά πόσο οι προτάσεις μας μπορούν να υλοποιηθούν. Δε νομίζω ότι το πρόβλημά μας είναι οι ιδέες ή οι νόμοι. Και νόμους έχουμε και ιδέες έχουμε και σοφούς πολιτικούς από όλους τους χώρους. Αυτό που χρειάζεται είναι η υλοποίηση όσων εξαγγέλλονται. Και βεβαίως η συνέπεια και ειλικρίνεια των πολιτικών.

Εμείς πάντως ως υπεύθυνοι νέοι ανταποκριθήκαμε στο προσκλητήριο της Βουλής και εκθέσαμε τις ανησυχίες, τα οράματα και τις προτάσεις μας. Χρέος των πολιτικών είναι να αξιοποιήσουν τις ιδέες μας.

Θα ήθελα να προτείνω την κατάργηση του προνομίου των Βουλευτών, να διορίζουν στο δημόσιο τους υπαλλήλους των γραφείων τους.

Επίσης, για να ενισχυθεί η αποκέντρωση, πρέπει να δοθούν ουσιαστικές αρμοδιότητες στους αιρετούς νομάρχες.

Για την ισότητα των δύο φύλων δεν χρειάζεται να μιλήσω. Η παρουσία και μόνο πολλών κοριτσιών στην αίθουσα τα λέει όλα. Προτείνω προστασία της μητρότητας και να λαμβάνουν και οι δύο σύζυγοι το οικογενειακό επίδομα.

Όσον αφορά τη δικαιοσύνη, οι δικαστές να αφήνονται απερίσπαστοι να επιτελούν το έργο τους. Να μην αναμειγνύεται η εκτελεστική εξουσία στο έργο της δικαιοσύνης. Οι δικαστές, που δικάζουν σοβαρές υποθέσεις, να ορίζονται με κλήρωση και οι αποφάσεις των δικαστηρίων να είναι υποχρεωτικά εκτελεστές απ' όλους, πολίτες και κράτος.

Για τη δημόσια τάξη και ασφάλεια θα ήθελα να προτείνω να ενισχυθεί οικονομικά και ηθικά η αστυνομία για να επιτελεί το έργο που επιβάλλεται. Προτείνω έντονη αστυνόμευση χώρων, όπου δρουν αντικοινωνικά και κακοποιά στοιχεία και διακινούνται ναρκωτικά.

Για τους πολιτικούς και τα κόμματα οι επισημάνσεις δεν είναι καθόλου ευχάριστες. Διαπιστώνεται απογοήτευση των πολιτών από τη συμπεριφορά των πολιτικών και τη διάσταση λόγων και έργων. Πρέπει να αποκατασταθεί η εμπιστοσύνη, διότι διαφορετικά θα έχουμε αποστασιοποίηση, ιδιαίτερα των νέων, από τα κοινά, πράγμα που αποτελεί πρόσφορο έδαφος

για την επικράτηση ακραίων και αντιδημοκρατικών ιδεολογιών. Προτείνω περιορισμό της βουλευτικής ασυλίας. Επίσης, διεξαγωγή δημοψηφισμάτων σε τακτά χρονικά διαστήματα, με τα οποία να κρίνει ο λαός το πολιτικό σύστημα και άλλα καίρια ζητήματα, όπως π.χ. τη Συνθήκη του Σένγκεν.

Εύχομαι οι προτάσεις και ο διάλογος που διεξάγεται να συμβάλουν στη βελτίωση και ενίσχυση του δημοκρατικού μας φρονήματος.

Όσον αφορά στους αγρότες, που αναφέρθηκε προηγουμένως ο συνάδελφος, δεν θέλω να υπερασπιστώ ούτε τις ενέργειές τους, ούτε να δικαιολογήσω τις πράξεις τους και τη συμπεριφορά τους. Όμως θέλω να πω το εξής. Προέρχομαι από την εκλογική περιφέρεια Λάρισας. Παρατηρώ καθημερινά ότι στο σύνολό τους οι αγρότες δεν αγωνίζονται ούτε για τη χλιδή, ούτε για την πολυτέλεια. Αγωνίζονται για την επιβίωσή τους. Σας ευχαριστώ πολύ.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΠΑΗΛΙΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Να σας ενημερώσω ότι όσον αφορά αυτό στο οποίο αναφέρθηκε ο προηγούμενος ομιλητής, για διορισμό γραμματέων από βουλευτές, δεν υπάρχει πλέον. Υπήρξε κάποτε για ένα χρόνο και έχει καταργηθεί εδώ και πολλά χρόνια.

Το λόγο έχει η Δήμητρα Σιώρη.

ΔΗΜΗΤΡΑ ΣΙΩΡΗ (Β' Πειραιά): Κύριε Πρόεδρε, θέλω να κάνω μερικές επισημάνσεις για τα Μ.Μ.Ε., τα οποία δεν είναι μόνο η τηλεόραση, αλλά και ο Τύπος και το Ραδιόφωνο. Δεν είναι τυχαίο το γεγονός ότι τα Μ.Μ.Ε. αποκαλούνται τέταρτη εξουσία και, όπως όλοι βλέπουμε, τείνουν να γίνουν πρώτη. Εκεί που χωλαίνουν τα Μ.Μ.Ε. είναι το ότι οι δημοσιογράφοι δεν έχουν καταλάβει ακριβώς το ρόλο τους, ο οποίος είναι η άμεση, η αντικειμενική και αμερόληπτη πληροφόρηση του κοινού για θέματα επίκαιρα, με συνέπεια να αφήνουν αμέτοχους τους πολίτες στις καθημερινές εξελίξεις, αφού δεν καλύπτουν την ουσία, αλλά απλώς την επιφάνεια.

Γενικώς είναι γνωστό πόσο οι δημοσιογράφοι με τα διάφορα έντυπα και τις διάφορες ραδιοφωνικές ή τηλεοπτικές εκπομπές καταφέρνουν και τροποποιούν και διαμορφώνουν την κοινή γνώμη. Σ' αυτό συμβάλλει και η ανάπτυξη της τεχνολογίας με την τέχνη του μοντάζ ή με τα έμμεσα ή άμεσα σχόλια των δημοσιογράφων. Αυτή η υποκειμενικότητα καταφέρει και διαμορφώνει γνώμες και απόψεις. Πιστεύω ότι η δουλειά των δημοσιογράφων είναι η παράθεση των γεγονότων και όχι ο οποιοσδήποτε σχολιασμός τους, γι' αυτό άλλωστε πιστεύω ότι υπάρχουν και οι εξειδικεύσεις στα διάφορα επαγγέλματα.

Οι δημοσιογράφοι πρέπει να μάθουν να σέβονται τις δημοκρατικές αρχές του τόπου και το Εθνικό Δίκαιο που επικρατεί στις εκάστοτε περιόδους που διανύουμε, ώστε τα ρεπορτάζ και τα έντυπα που κυκλοφορούν ανά τον κόσμο, να πληροφορούν και να ενημερώνουν πραγματικά.

Το λειτουργήμα που επιτελούν οι δημοσιογράφοι είναι πραγματικά δύσκολο, αλλά θα πρέπει να αποκολληθούν από

τα διάφορα οικονομικά και υλικά οφέλη, που έχουν οι παραγωγοί των σταθμών. Επίσης, είναι υποχρέωση όλων η χρησιμοποίηση και η υποστήριξη της ελληνικής γλώσσας και του ελληνικού πολιτισμού, που είναι πραγματικά λαμπρός. Ο έλεγχος των κανόνων δεοντολογίας έχει αναφερθεί πολλές φορές, πιστεύω ότι είναι απαραίτητος, όπως απαραίτητες είναι και οι αυστηρές ποινές για την παραπληροφόρηση. Το κράτος θα πρέπει να μεριμνήσει, για να μη φθάνουμε σε ακραίες αντιδράσεις των πολιτών, όπως παρατηρήθηκαν τις τελευταίες ημέρες έξω από τηλεοπτικούς ιδιωτικούς σταθμούς.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΠΑΗΛΙΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ο κ. Κουρουμιχάκης έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΙΧΑΚΗΣ (Νομός Έβρου): Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, θα ήταν άστοχο να αναζητήσουμε αν εντοπίζεται διαφθορά στην πολιτική. Είμαστε υποχρεωμένοι να αναγνωρίσουμε πως η πολιτική γεννά την διαφθορά. Σήμερα η πολιτική πολλές φορές αντί να εκπληρώνει το ρόλο που θεωρητικά έχει, δηλαδή αντί να υπηρετεί τον πολίτη, ενεργεί αντίθετα.

Μέθοδοι πολιτικαντισμού, ανευθυνότητα και παλαιοκομματικές λογικές έχουν καταστήσει σήμερα αναξιόπιστο και ασυνεπές το πολιτικό σύστημα της χώρας μας και δημιουργήσαν πλήθος από δυσχέρειες, εκτροπές και παρασιτικές λειτουργίες. Οι ελληνικές κυβερνήσεις διαιωνίζουν το αναχρονιστικό καθεστώς της γραφειοκρατίας, αναπαράγουν το κομματικό κατεστημένο, που επηρεάζει αρνητικά πολλούς τομείς της κοινωνικής ζωής, γιγαντώνουν τη δυσκαμψία του κρατικού μηχανισμού, δημιουργώντας έτσι ένα αντιπαραγωγικό, απρόσωπο, συγκεντρωτικό, σπάταλο και ατελέσφορο κράτος, που τροχοπεδεί κάθε προσπάθεια ανάπτυξης και ευημερίας.

Επίσης, τροφοδοτούν αδιάλειπτα το πελατειακό σύστημα και «εκσυγχρονίζουν» τα ρουσφέτια, συντηρώντας μια αναχρονιστική ροπή του πολιτικού μας συστήματος, σε βάρος του τόπου και του «δικαιώματος» στην ευκαιρία των πολιτών του και κυρίως των νέων.

Αρχετοί πολιτικοί σχηματισμοί προσπαθούν να προσδώσουν στον ιδεολογικό τους προσανατολισμό την έννοια του «καινούριου», αλλά συνήθως καταδεικνύουν, το πόσο αμφίβολος και έωλος είναι ο προοδευτισμός τους. Τα ίδια πολιτικά πρόσωπα ανακυκλώνονται επί 10ετίες με το ίδιο πάντα ποσοστό αποτυχίας. Κράτος είναι το εκάστοτε κυβερνών κόμμα χωρίς να υπάρχει υποτυπώδης συνέχεια. Δυστυχώς κυριαρχούν ακόμη η αναξιοκρατία, η εξυπηρέτηση σκοπιμοτήτων και οι υπόγειες συμφωνίες για τη διευθέτηση εκκρεμοτήτων. Καθημερινά διαπιστώνεται η αναντιστοιχία της πολιτικής δράσης με τις κοινωνικές ανάγκες, επιβεβαιώνεται η διογκούμενη δυσαναλογία δύναμης πολίτη και κράτους, διατρανώνεται η ανακολουθία πολιτικών λόγων και έργων. Κατά συνέπεια, ο Έλληνας πολίτης βλέπει τις προδοσίες του, για εθνική ανάταση και ευδόωση των προσωπικών του προ-

σπαθειών, να θρυματίζονται από ένα διεφθαρμένο κύκλωμα ιδιωτικών και κομματικών -γραφειοκρατικών συμφερόντων.

Επιπρόσθετα, μια σημαντικότερη παθογένεια της ελληνικής κοινωνίας, απότοκος του αναποτελεσματικού τρόπου αντιμετώπισης των οικονομικών συμφερόντων και του συγκεντρωτισμού της εξουσίας, είναι η δημιουργία ενός υδροκέφαλου υπερσυγκεντρωτικού κράτους. Ο αθηνοκεντρισμός και το νοσογόνο κατεστημένο της πρωτεύουσας, έχουν οδηγήσει στην απομόνωση, την περιθωριοποίηση, την υποανάπτυξη και την οικονομική δυσπραγία της περιφέρειας.

Η Β. Ελλάδα ασφυκτικά, αντιμετωπίζει το χάσμα της εξαθλίωσης, εγκαταλείπεται από τους κατοίκους της, καθώς η διασπάθιση των οικονομικών πόρων από το αθηναϊκό κατεστημένο δεν της προσφέρουν δυνατότητα για ανάπτυξη και βελτίωση των συνθηκών ζωής. Οι παραμεθόριες περιοχές σπαράσσονται από τη λαίλαπα της οικονομικής αφαίμαξης, που υφίστανται στην Ελλάδα του αδηφάγου κέντρου. Δυστυχώς, η άσκηση της εξουσίας, η διαχείριση χρημάτων, η εκμετάλλευση σημαντικών θέσεων και συνακόλουθα η ανάπτυξη και η πρόοδος είναι στη χώρα μας αθηναϊκό μονοπώλιο.

Οι απόψεις αυτές δεν πηγάζουν από μηδενιστικές στάσεις, αλλά από μια ζοφερή πραγματικότητα, που χρήζει άμεση αντιμετώπιση. Γι' αυτό δε θα πρέπει να ακουμάστε σε ένα άγονο εντοπισμό των κακώς κειμένων, αλλά να προβαίνουμε σε προτάσεις που μπορούν να αποβούν γόνιμες.

Θα ήθελα να διατυπώσω επιγραμματικά ορισμένες προτάσεις, για την περιστολή αυτών των φαινομένων: Πρώτον, ηθική εξυγίανση του δημόσιου βίου και εκσυγχρονισμός του νομοθετικού πλέγματος.

Δεύτερο, οργάνωση και λειτουργία υγιών κομμάτων, που θα επιβραβεύουν τις δημοκρατικές διαδικασίες και τη διαφάνεια.

Τρίτον, παροχή ανθρωπιστικής παιδείας και καλλιέργεια δημοκρατικής πολιτικής συνείδησης.

Τέταρτον, ο εκδημοκρατισμός του πολιτεύματος, ο εκσυγχρονισμός της δημόσιας διοίκησης και η ενδυνάμωση του ρόλου των πολιτών πρέπει να αντικαταστήσουν τη διεφθαρμένη και τελείως ανίκανη να αντιμετωπίσει τα προβλήματα του 21ου αιώνα κρατική μηχανή, έτσι ώστε να επιτευχθεί η οικονομική ευημερία, η κοινωνική δικαιοσύνη και η πολιτική αναβάθμιση.

Πέμπτον, χρειάζονται ρηξικέλευθες πολιτικές, που, πέρα όλων των άλλων, να δημιουργούν ασφαλιστικές δικλείδες έναντι φαινομένων παθογένειας του δημόσιου βίου.

Έκτον, κεφαλαιώδης είναι ο ρόλος των Μ.Μ.Ε. και των πνευματικών ανθρώπων, καθώς μπορούν να στηλιτεύουν τις πολιτικές «αλχημείες», τις σκανδαλώδεις αποφάσεις και τη διαφθορά και να αποκαθιστούν παράλληλα τις λανθάνουσες σήμερα αρετές, όπως η πολιτική συνείδηση και η κοινωνική δραστηριοποίηση.

Έβδομον, η πολυκεντρική Ελλάδα είναι ένα όραμα με

προοπτική, το οποίο, αν υλοποιηθεί, θα ενισχύσει τις παραμεθόριες περιοχές και τους ακριτικούς νομούς, θέτοντας κίνητρα για ανάπτυξη.

Έτσι, θα δημιουργήσουμε μια νέα Ελλάδα, εφάμιλλη της σπουδαίας ιστορικής πορείας της, μέσα στους αιώνες.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΠΑΗΛΙΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Η κυρία Σιαϊνή έχει το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΣΙΑΙΝΗ (Νομός Αχαΐας): Είναι απορίας άξιο, το φαινόμενο της μη πολιτικοποίησης των νέων σήμερα. Κι όμως η γενιά του 114, το Πολυτεχνείο είναι πρόσφατη ιστορία μας. Θα περίμενε κανείς από τους ταλαιπωρημένους Έλληνες να κάνουν το παν, ώστε να μη βρεθούν στις δύσκολες στιγμές του παρελθόντος. Θα περίμενε κανείς να είναι αγωνιστικοί, ευαίσθητοποιημένοι πολίτες γύρω από θέματα δημοκρατίας. Θα περίμενε κανείς να καταδικάζουν το ρουσφέτι και να προωθούν την αξιοκρατία, να αποδοκιμάζουν με τη ψήφο τους τις διακηρύξεις των πολιτικών, να κατηριάζουν ενέργειες και πράξεις, που υπονομεύουν τους θεσμούς, να απαιτούν από τους εκπροσώπους τους ηθική συμπεριφορά και εσωτερική δημοκρατία στα κόμματά τους. Θα περίμενε κανείς δυναμική δράση και αντίδραση από τη νεολαία μας. Αντί όλων αυτών υπάρχει σιωπή, αδιαφορία, ανοχή και αποχή.

Γι' αυτό λοιπόν προτείνω να αντιμετωπισθεί η τάση για παραίτηση από τις ευθύνες, η αδιαφορία και η απάθεια απέναντι σε όλα τα προβλήματα. Πρέπει να συνειδητοποιήσουμε όλοι το ρόλο του ενεργού πολίτη, του ατόμου με πλήρη γνώση των δικαιωμάτων και των υποχρεώσεών του, με διάθεση αγωνιστική και προθυμία συμμετοχής στα κοινά, που παίρνει μέρος σε συζητήσεις, ακούει, κρίνει, στοχάζεται και προτείνει λύσεις. Στο φως πρέπει να βρίσκεται το έργο και όχι η ιδιωτική ζωή των πολιτών. Τα Μ.Μ.Ε., οι πολίτες και οι πολιτικοί πρέπει να ενδιαφέρονται για προτάσεις και δημιουργία. Κοινός παρονομαστής της προεκλογικής διαδικασίας πρέπει να είναι η μετριοπάθεια και η απλότητα. Οι πολίτες δεν πρέπει να είναι πελάτες που πρέπει να εντυπωσιασθούν και να παρασυρθούν από τα κόμματα. Η δημοκρατία κινδυνεύει να γίνει δημοκρατία μόνο των 300, στους οποίους οι πολίτες έχουν παραδώσει όλες τις ευθύνες. Οι θέσεις του καθενός πρέπει να εκφράζονται άμεσα και όχι μέσω απρόσωπων αντιπροσώπων.

Με την αναβάθμιση της παιδείας, το κράτος οφείλει να προωθήσει υγιή πολιτικοποίηση και όχι τη σχολαστική κομματικοποίηση. Πρέπει να αξιοποιηθούν οι μαθητικές κοινότητες, ώστε μέσω αυτών να επιλυθούν όλα τα μαθητικά προβλήματα.

Οι πολιτικοί πρέπει να επιδίδονται σε έργα και όχι λόγια.

Όσον αφορά τη ισότητα μεταξύ πολιτών και πολιτικών, πρέπει να καταργηθεί η βουλευτική ασυλία, ώστε οι πολιτικοί να αναλαμβάνουν τις ευθύνες τους. Πρέπει να καταργηθεί το εκλογικό σύστημα της ενισχυμένης αναλογικής, διότι

με αυτό δεν αντιπροσωπεύεται η βούληση της πλειοψηφίας και χάνεται η δύναμη των μικρών κομμάτων. Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας πρέπει να εκλέγεται από το λαό και να έχει περισσότερα δικαιώματα.

Η νεολαία είναι χείμαρρος ενέργειας, αγάπης για δημιουργία και γνώσης. Κανένα σύστημα δεν μπορεί αυτά να τα αφανίσει. Παλεύουμε για το αύριο. Δεν υπάρχει χρόνος για εξεγέρσεις, όμως υπάρχει στο ακέραιο η διάθεση, διότι έχουμε και συνείδηση και συνειδητότητα.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΠΑΗΛΙΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Η κυρία Ζάκι έχει το λόγο.

ΖΩΗ ΖΑΚΙ (Αίγυπτος): Ένα από τα θέματα που απασχολεί τους έφηβους αλλά και τους ευσυνειδητούς πολίτες είναι η αλλαγή της νομοθεσίας και ο ρόλος των αστυνομικών στην επιβολή της τάξης.

Όσον αφορά τη νομοθεσία, η συνεχής αλλαγή των νόμων είναι ευπρόσδεκτη, διότι πρέπει να συμβαδίζουν με τις κοινωνικές αλλαγές. Δημιουργεί όμως πολλές προβλήματα, όταν δεν προβλέπονται οι συνέπειες. Θύματα αυτών των συνεχών αλλαγών των νόμων είναι οι έφηβοι.

Όσον αφορά το ρόλο των αστυνομικών, πρέπει να καταλάβουν ότι ασκούν λειτουργία και όχι επάγγελμα. Λόγω της χαλάρωσης των ηθών και των συνειδησεων, δεν εφαρμόζουν αυτό που τους επιβάλλει η νομοθεσία αλλά αυτό που τους επιβάλλει το ατομικό τους συμφέρον.

Δεν είναι ενδεδειγμένες οι συνεχείς αλλαγές στην εκπαιδευτική νομοθεσία, αποτέλεσμα των οποίων είναι η δημιουργία σύγχυσης στους εκπαιδευτικούς και τους μαθητές.

Πρέπει να υπάρχει όριο στην ποσότητα που ένας χρήστης ναρκωτικών ουσιών μεταφέρει μαζί του, όπως είναι για παράδειγμα τα 30 γραμμάρια, που προβλέπει η Ολλανδική Νομοθεσία. Έτσι θα ξεχωρίζουμε το χρήστη από τον έμπορο. Υπάρχει σε ισχύ η διάταξη που μετατρέπει το κακούρηγμα σε πλημμέλημα σχετικά με τους εμπόρους ναρκωτικών, όταν αυτοί αναφέρουν στην κατάθεσή τους τα ονόματα των πελατών τους. Είναι γνωστό ότι δικαστικοί λειτουργοί, αστυνομικοί και σωφρονιστικοί υπάλληλοι «λαδώνονται» σε υποθέσεις ναρκωτικών.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΠΑΗΛΙΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Η κυρία Χατζηαθανασίου έχει το λόγο.

ΣΜΑΡΟΥΛΑ ΧΑΤΖΗΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Νομός Σερρών): Ο μύθος της δικαιοσύνης επιμένει πεισματικά, πως είναι τυφλή. Αυτό όμως δε σημαίνει ότι δεν είναι και ιδιαίτερος φωτογενής για τις τηλεοπτικές ψυχαγωγικές εποχές μας. Το γεγονός αυτό εμπεδώνεται καθημερινά, ιδιαίτερα με την έκρηξη των ιδιωτικών καναλιών. Δεν περνάει γευστική δικαστική υπόθεση, που να μην δώσει την ευκαιρία στον τηλεοπτικό φακό, να στήσει πραγματικό γλέντι για το κοινό. Αδιάκριτος από θέση και φύση ο τηλεοπτικός φακός, δε διαχωρίζει θήτες και θύματα, τους δίνει την ίδια θέση στο θέμα που παρακολουθεί το κοινό, οπότε και η διαπόμπευση αθώων και ενόχων είναι

αναπόφευκτη. Προτιμά την αντιπαλότητα μεταξύ του κατηγορούμενου και του κατηγορουμένου, μεταξύ του θήτη και του θύματος, με μόνο στόχο τα ποσοστά τηλεθέασης του καναλιού τη συγκεκριμένη στιγμή. Όλη αυτή η τηλεοπτική δικομανία, κατά την οποία πολλές φορές αγορεύουν άτομα άσχετα με τα νομικά, φτάνει πολλές φορές στη διαστροφή της δικαιοσύνης, αφού οι μεταβολές των πεποιθήσεων σε καθημέρα από τις διάδικες πλευρές, μπορεί να πάρει ανυπολόγιστες διαστάσεις, μέχρι σημείου να επηρεάσει τις αποφάσεις, αφού όμως πρώτα κηλιδώσει την υπόληψη του κατηγορουμένου. Η θέση του κατηγορουμένου είναι τόσο αδύναμη έναντι των Μ.Μ.Ε., που ο ίδιος δε διανοείται να ασκήσει ποινική δίωξη εναντίον δημοσιογράφων ή καναλιών, λόγω της χρονοβόρας διαδικασίας, αφού η υπόθεση ύστερα από 4-5 χρόνια θα έχει χάσει το σκοπό για τον οποίο είχε αρχίσει.

Άλλοτε η δημοσιοποίηση γινόταν μετά την καταδίκη του ενόχου. Στις μέρες μας όμως ο διασυρμός αρχίζει από την σύλληψη του υπόπτου, ο οποίος χρίζεται αυτόματα ένοχος. Τα μέγιστα βέβαια συντελούν και οι αστυνομικές αρχές, με την διαρροή πληροφοριών σε συγκεκριμένους δημοσιογράφους και φυσικά πριν την απονομή της δικαιοσύνης. Έτσι, αφενός ικανοποιείται η αδηφάγος κάμερα, η οποία δίνει έμφαση πάντα στα αρνητικά στοιχεία της προσωπικότητας του κατηγορουμένου, και αφετέρου η αστυνομία έχει την δυνατότητα να επιδεικνύει τις επιτυχίες της.

Ο ν. 2172/93 επί υπουργείας του κ. Κουβελάκη έδινε μια απάντηση στο πρόβλημα, αφού, εάν δεν ήθελε ο κατηγορούμενος, η τηλεόραση δεν ήταν παρούσα. Σήμερα όμως το δικαστήριο είναι το μόνο αρμόδιο για να αποφασίσει εάν θα κάνει δεκτό το αίτημα αυτό του κατηγορουμένου. Εάν πρόκειται για υπόθεση με μεγάλη δημοσιότητα, τέτοια απόφαση είναι μάλλον δύσκολη.

Ο νόμος αυτός αντικατέστησε τον προηγούμενο ν. 2145/93 επί υπουργείας της κας Ψαρούδα-Μπενάκη, ο οποίος ίσχυσε για λίγους μόνο μήνες και ο οποίος απαγόρευε την παρουσία ραδιοτηλεοπτικών μέσων στο δικαστήριο, εκτός εάν αποφάσιζε με σύμφωνη γνώμη το δικαστήριο και οι διάδικοι.

Είναι φανερό ότι οι ακρότητες του τηλεοπτικού φακού, ο κίνδυνος διασυρμού αθώων σε συνδυασμό με την έλλειψη δυνατότητας επανόρθωσης, παρά τους σχετικούς νόμους, κάνει επιτακτική την ανάγκη υιοθέτησης της άποψης ότι η παρουσία τηλεοπτικής κάμερας στο δικαστήριο πρέπει να είναι δικαίωμα του κατηγορουμένου και μόνο.

Πρέπει το Υπουργείο Δικαιοσύνης, που φέρει και την σχετική ευθύνη, να λάβει άμεσα μέτρα για την προστασία της τιμής και της προσωπικότητας του κατηγορουμένου, ο οποίος είναι αθώος μέχρι να αποδειχθεί ένοχος.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΠΑΗΛΙΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Η κα Αποστολίδου έχει το λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΟΥ (Νομός Κιλκίς): Κύριε

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, θα αναφερθώ σε ένα θέμα που κατέχει εξέχουσα θέση στην Επιτροπή αυτή και πρόκειται για ένα πρόβλημα, τόσο τοπικό όσο και πανελλαδικό, με βαθιές ρίζες και εξίσου βαθιές προεκτάσεις και επιπτώσεις, στην κοινωνία και το άτομο. Το πρόβλημα είναι ο υδροκεφαλισμός του ελληνικού κράτους, βάσει πληθυσμιακού καταμερισμού και ρυθμού ανάπτυξης σε διάφορες περιοχές.

Η Ελλάδα, ναι, είναι ένα υδροκέφαλο όν. Το κεφάλι του όντος αυτού, η πρωτεύουσα, είναι υπεραναπτυγμένο, κεφάλι ενήλικα. Το κορμί του, τρεις-τέσσερες μεγάλες πόλεις, θα μπορούσε να ταυτιστεί με το κορμί ενός παιδιού. Τα ισχνά άκρα του, δηλαδή οι υπόλοιπες περιφερειακές πόλεις και παραμεθόριες περιοχές, είναι άκρα σίγουρα βρεφικά. Όλοι οι ηγέτες της έκαναν λόγο για πρόοδο της και έχουν την αξίωση να την δουν να τρέχει με γοργούς ρυθμούς. Πώς όμως είναι δυνατόν να γίνει αυτό, αφού τα άκρα δεν μπορούν να στηρίξουν το κορμί και το κεφάλι; Η Ελλάδα όχι δεν μπορεί να τρέξει αλλά είναι δυσκίνητη, καθηλωμένη, έτοιμη να γείρει και να σωριαστεί.

Γίνεται, λοιπόν, κατανοητό το πόσο επιβεβλημένη είναι η ορθολογική ανάπτυξη του κράτους. Η αστυφιλία όμως και η συγκέντρωση των πάντων στα μεγάλα κέντρα, εμποδίζει το σκοπό αυτό. Οι κάτοικοι των επαρχιών αντιμετωπίζουν προβλήματα, που δικαιολογούν τη γενική ροπή προς την αστυφιλία. Προβλήματα όπως έλλειψη άμεσων και μεγάλων κονδυλίων, έργων υποδομής (οδικά δίκτυα) κ.λπ.

Γνωρίζουμε επίσης ότι ισχύει η παρακάτω άποψη, ότι το επίπεδο της εκπαίδευσης, όπως και αυτό της κάλυψης των νοσοκομειακών αναγκών, δείχνει το επίπεδο του κράτους της περιοχής. Όταν λοιπόν τα συστήματα αυτά ακόμα και στα μεγάλα αστικά κέντρα βρίσκονται σε παρακμή, φανταστείτε πώς λειτουργούν στην επαρχία και πώς ορίζουν το επίπεδό της.

Ακόμη, είναι φανερό η έλλειψη πολιτιστικής δράσης, κάτι το οποίο προκαλεί αδιέξοδα και αίσθημα κενού στους κατοίκους της περιφέρειας.

Τα κατ' εξοχήν επαρχιακά επαγγέλματα, δεν τυχάνουν φροντίδας από το κράτος, και έτσι αυξάνεται η ανεργία. Όλες οι δημόσιες υπηρεσίες, αλλά και οι παραγωγικές μονάδες συγκεντρώνονται στο κέντρο.

Όλα τα παραπάνω οξύνουν τα προβλήματα της επαρχίας, όπως και το πρόβλημα της αστυφιλίας. Τα προβλήματα αυτά σίγουρα τα ξέρουν οι πολιτικοί. Γιατί όμως δεν παρατηρούμε καμία στροφή; Η απάντηση παραπέμπει για μια ακόμη φορά στην κρατική αναληγσία και δυσκίνησία, αφού οι λύσεις είναι οι διαρκώς αναμενόμενες.

Τί πρέπει να γίνει;

Πρώτον, να δοθούν κονδύλια τουλάχιστον ισάξια με αυτά που δίδονται στο κέντρο.

Δεύτερον, να πραγματοποιηθούν έργα υποδομής που θα διευκολύνουν την καθημερινή ζωή.

Τρίτον, το σύστημα παιδείας και υγείας, να βελτιωθεί αισθητά.

Τέταρτον, να ιδρυθούν πνευματικά κέντρα, πολιτιστικοί σύλλογοι, αθλητικοί όμιλοι και να μεταφέρονται εκθέσεις και έργα στην περιφέρεια.

Πέμπτον, να δημιουργηθούν πανεπιστημιακά τμήματα στην επαρχία.

Έκτον, η οικονομία να τονωθεί με τη δημιουργία δημοσίων βιομηχανικών επιχειρήσεων και να γίνει αξιοποίηση κάθε ιδιαιτερότητας (τουρισμός κ.λπ.) και να υποστηριχθούν τα επαγγέλματα της γεωργίας και της κτηνοτροφίας.

Έβδομον, να ενισχυθεί ο θεσμός της Τ.Α.

Όγδοον, να διατηρηθεί το παραδοσιακό πολιτιστικό στοιχείο με συλλόγους και ενέργειες.

Ένατον, να ενισχυθούν οι παραμεθόριες στρατιωτικές βάσεις για την ασφάλεια των ακριτών.

Δέκατον, και νομίζω πιο σημαντικό, να γίνονται επισκέψεις σε τακτά χρονικά διαστήματα από αρμοδίους του Υπουργείου Ανάπτυξης, για να παρακολουθούν τις εξελίξεις και, γιατί όχι, να συσταθεί Υπουργείο Ανάπτυξης της επαρχίας.

Φτάνουν, λοιπόν, οι κατηγορίες από τον κάθε απλό παρατηρητή για βλέψεις των ατόμων της επαρχίας, να αφομοιωθούν με την πρωτεύουσα.

Εάν οι ηγέτες επιμένουν τόσο πολύ να υποστηρίζουν ότι οι κάτοικοι της καταρρέουσας επαρχίας να εξακολουθήσουν να ζουν σ' αυτή, μπορούν οι ίδιοι να ζήσουν εκεί, οπότε και θα αλλάξουν σίγουρα άποψη. Θα αποφασίσουν τότε να υλοποιήσουν τις παραπάνω προτάσεις, που έχουν ως προϋποθέσή τους την συνειδητοποίηση αρχικά αυτών των προτάσεων.

Εμείς οι έφηβοι ανταποκριθήκαμε στο κάλεσμά τους και καταθέσαμε τις απόψεις μας. Καιρός να δώσουν και αυτοί τις δυνάμεις τους στον βωμό της εξέλιξης της Ελλάδας.

Θα ήθελα να αναφέρω μερικά συμπεράσματα, όπως ότι η ισότητα των δύο φύλων βρίσκεται σε καλό δρόμο. Δε νομίζω ότι οι γυναίκες είναι τόσο στερημένες σε σχέση με τους άνδρες και ούτε βρίσκονται σε τόσο κατώτερη θέση. Μερικές φορές το ασθενές φύλο εκφράζει υπερβολικά τις απόψεις του.

Για τους πολιτικούς, όλοι γνωρίζουμε ότι στις προεκλογικές εκστρατείες τους παίρνουν δισεκατομμύρια. Μου είχε κάνει εντύπωση αυτό που άκουσα, ότι δηλαδή με τα χρήματα αυτά θα μπορούσαν να είχαν κτιστεί επτά υπερσύγχρονα νοσοκομεία σε όλη την Ελλάδα. Συμπεραίνω, λοιπόν, ότι οι πολιτικοί παίρνουν λεφτά προεκλογικά, για να μπορούν να πάρουν και μετά τις εκλογές.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΠΑΗΛΙΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Αναφέρεσαι στην κρατική επιχορήγηση;

ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΟΥ (Νομός Κιλκίς): Ναι, αναφέρομαι σε όλα τα λεφτά που παίρνουν προεκλογικά.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΠΑΗΛΙΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο κ. Δημητριάδης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ (Νομός Πέλλας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε και συνάδελφοι έφηβοι βουλευτές, θα προσαθήσω να αναπτύξω το θέμα της αστυφιλίας. Αυτή ευνοήθηκε ιδιαίτερα από τις οικονομικές συνθήκες που επικράτησαν μετά το Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο στην Ελλάδα και της οποίας τα δυσάρεστα αποτελέσματα είναι εμφανή σήμερα. Σαν πρωταρχικός λόγος, η αναζήτηση εργασίας στέρησε την επαρχία από το ανθρώπινο δυναμικό της, καθιστώντας τον πληθυσμό των μεγάλων αστικών κέντρων δυσανάλογο προς τον πληθυσμό της υπόλοιπης χώρας. Η αθρόα συγκέντρωση βιομηχανιών στις πόλεις απορρόφησε ανέργους από όλη την Ελλάδα. Ταυτόχρονα, ο υπερπληθυσμός αυτός είχε σαν αποτέλεσμα τη συγκέντρωση σχεδόν όλης της διοικητικής μηχανής στην Αθήνα. Όλοι γνωρίζουμε τις βασικές αιτίες της αστυφιλίας και θα προχωρήσω στις προτάσεις.

Βασικός κορμός των προτάσεων είναι η ανάπτυξη της υπαίθρου. Οι συνθήκες, που επικρατούν αυτή τη στιγμή, επιβάλλουν τη βοήθεια από μέρους της Κυβέρνησης με κίνητρα για τη δημιουργία βιομηχανικών ζωνών σε περιφέρειες, οι οποίες μπορούν να αξιοποιηθούν, καθώς είναι άσκοπο να μιλούμε για εργοστάσια, που θα ήταν καταδικασμένα να παραμείνουν άδεια, λόγω έλλειψης ανθρώπινου δυναμικού. Πρέπει να υλοποιηθούν πιο αποτελεσματικά, προγράμματα αποκατάστασης μόνιμης ή προσωρινής απασχόλησης των ανέργων όλης της χώρας. Κάθε νομός, έχοντας τη δικαιοδοσία, να μπορεί να επεξεργασθεί τα δικά του προβλήματα και να μπορεί να τα εντάξει σε πλαίσια, που να ανταποκρίνονται στις ανάγκες του.

Πρέπει ακόμη να λυθεί το νυν και αεί προαναφερθέν πρόβλημα της συγκεκριμένης διοίκησης με Υπουργεία εκτός Αθηνών. Η ανάπτυξη της υπαίθρου συνδέεται άρρηκτα με την ανάπτυξη του αγροτικού τομέα. Η παραμέληση του επαγγέλματος του γεωργού μπορεί να αντισταθμιστεί με διευκολύνσεις για τις αγροτικές εργασίες, όπως η επιδότηση πετρελαίου για αγροτικές εργασίες και η αφορολόγητη προμήθεια γεωργικών εργαλείων και φαρμάκων.

Πρέπει να ελέγχεται και να περιορίζεται το άνοιγμα της ψαλίδας, που σημαίνει ότι η τιμή των προϊόντων για τον παραγωγό είναι, τις περισσότερες φορές, δύο και τρεις φορές μικρότερη από αυτήν που πληρώνει ο καταναλωτής, με αποτέλεσμα την αύξηση της παραοικονομίας.

Πρέπει να αποκατασταθεί η εμπιστοσύνη των αγροτών στο κράτος με έγκαιρες αποζημιώσεις των αγροτών στις θεομηνίες, καθώς η πραγματικότητα έχει επανειλημμένα διαψεύσει τα αρμόδια υπουργεία. Οι εκτιμήσεις των ζημιών να μη γίνονται αυθαίρετα και μόνο από τους συχνά αδαείς γεωπόνους του ΕΛΓΑ.

Θέλω ακόμη να θίξω το θέμα της θανατικής ποινής, της οποίας την επαναφορά καθιστούν απαραίτητη οι κοινωνικές συνθήκες των τελευταίων χρόνων. Είναι ειρωνικό, εγκληματίες και αντιδραστικά παράσιτα της κοινωνικής πυραμίδας,

να τρέφονται με δαπάνη του κράτους. Παράλληλα, πρέπει να τεθούν αυστηρότερα κριτήρια για την επιβολή της, καθώς χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί ο θάνατος του Αρ. Παγκρατίδη, του οποίου η ενοχή αμφισβητείται ακόμη.

Για την εκλογή των Ανωτάτων Δικαστικών, τονίζω ότι πρέπει να απομακρυνθεί από τη διαδικασία εκλογής ο κυβερνητικός παράγων.

Τέλος, για το θέμα της ισότητας των δύο φύλων, έχω να πω ότι είναι τελείως άσκοπο να διαφωνούμε μεταξύ μας, αφού ο καθένας μας έχει την άποψή του. Προτείνω να κλείσει εδώ το θέμα.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΠΑΗΛΙΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ο κ. Ναζίδης έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΝΑΖΙΡΗΣ (Νομός Έβρου): Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι. Σας μεταφέρω τους χαιρετισμούς από το ακριτικό Σουφλί του νομού Έβρου. Θα ήθελα να μιλήσω για τις αιτίες και τις συνέπειες της αστυφιλίας στις παραμεθόριες περιοχές, που παραμελούνται όπως ο νομός Έβρου. Οι μεταβολές που επήλθαν στις συνθήκες ζωής, η βιομηχανική ανάπτυξη και συγκέντρωση παραγωγικών μονάδων στις μεγαλουπόλεις, η παραμέληση της υπαίθρου, το αθηνοκεντρικό κράτος, η μικρή απόδοση των καλλιεργιών, η αναζήτηση καλύτερης ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης, η υποβάθμιση των παραδοσιακών πολιτιστικών στοιχείων και το συναίσθημα κατωτερότητας που έχουν ορισμένοι, κυρίως επαρχιακής προέλευσης, είναι μερικές από τις σημαντικότερες αιτίες, με αποτέλεσμα τη μετανάστευση, την ανεργία και γενικά το όλο πνεύμα της αστυφιλίας.

Δεν έχω δει καμία ενέργεια του κράτους για το Νομό Έβρου. Αυτό συμβαίνει λόγω της μειωτικής ακριτικής θέσης ή για άλλους λόγους; Όλοι οι αρχηγοί των κομμάτων, προεκλογικά υπόσχονται πολλά. Κανείς τους όμως δε δίνει βαρύτητα στην ακριτική αυτή περιοχή. Ο νομός Έβρου στερείται από το καλύτερο δυναμικό στοιχείο του, τη νεολαία. Ποια είναι τα κίνητρα για το νέο της ηλικίας μου, να μείνει σε αυτήν την περιοχή, εάν δεν έχει εργασία; Μέχρι τώρα κανείς βουλευτής, καμιάς κυβέρνησης δεν ήρθε στους μαθητές, να ακούσει τις απόψεις μας, πέρα από τη δραστηριότητα της Βουλής των Εφήβων. Σας αναφέρω για παράδειγμα το Σουφλί, που είχε 12.000 κατοίκους το 1940 και ήταν η πρώτη πόλη σε παραγωγή κουνουλιών σε όλη την Ελλάδα (600.000 κιλά το χρόνο). Το μεταξύ του Σουφλίου ήταν το πρώτο ποιοτικά και στη διεθνή έκθεση του Μιλάνου πήρε το πρώτο βραβείο, ξεπερνώντας και την Ιαπωνία. Σήμερα έχει 4.100 κατοίκους και είναι η φτωχότερη πόλη του νομού Έβρου. Θλίβομαι για την κατάσταση αυτή και επαναλαμβάνω την έκκλησή μου, να υποστηριχθεί ο νομός Έβρου από το κράτος. Πρέπει να δοθεί δουλειά στους νέους και να εκχωρηθούν γαίες στους ακρίτες. Πρέπει να δοθούν κίνητρα ανέργεσης παραγωγικών μονάδων, κυρίως σε μέρη με πληθυσμιακή διαρροή. Οι άνθρωποι που γεννήθηκαν και ζουν εκεί είναι πραγματι-

κοί ήρωες. Γιατί «φυλάγουν Θερμοπύλες» και θα φυλάγουν αυτές τις Θερμοπύλες, εφόσον υπάρχουν τα κατάλληλα κίνητρα.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΠΑΗΛΙΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η κα Λελεδάκη.

ΓΑΡΥΦΑΛΙΑ ΛΕΛΕΔΑΚΗ (Νομός Ρεθύμνης): Κύριε Πρόεδρε, συνάδελφοι βουλευτές, επειδή υπάρχουν πολιτείες που καταδυναστεύουν την ελευθερία του πνεύματος και επομένως καθετί που κάνει τον πολίτη να αισθάνεται ελεύθερος, έγκρινα σημαντικό, να αναφερθώ σε αυτή.

Όσοι λαοί του δικού μας γεωγραφικού πλάτους δημιούργησαν πολιτισμό, τίμησαν την ελευθερία σαν ένα από τα επίγεια αγαθά, αγωνιζόμενοι σκληρά να την αποκτήσουν ή να την συντηρήσουν. Οι μεγάλες κατακτήσεις του ανθρώπου, θρησκευτικές, ηθικές, πολιτικές, που άλλαξαν το ρυθμό του κόσμου, έγιναν με το σύνθημα και στο όνομα της ελευθερίας.

Η αβίαστη εκδήλωση της σκέψης και της πράξης, η έλλειψη καταναγκασμού, σύμφωνα με την οποία η βουλευτική διάθεση του ατόμου εκδηλώνεται μακριά από οποιαδήποτε υλική ή ηθική βία, αποτελούν αρχέγονη επιθυμία του ανθρώπου. Η ανάγκη για απελευθέρωση, όχι μόνο από εξωτερικούς καταναγκασμούς, αλλά και από εσωτερικούς, όπως πάθη και ένστικτα, φαίνεται να αποτελούν εγγυήσεις για την εσωτερική ισορροπία του ανθρώπου. Η επιθυμία αυτή εκφράζεται σε διάφορους τομείς της ανθρώπινης δραστηριότητας. Η πολιτική που επιτρέπει στον άνθρωπο να οργανώνει την πολιτική του ζωή, ή πνευματική που προβλέπει δικαίωμα στη μόρφωση, η εθνική που επιτρέπει την ανεξαρτησία του έθνους από εξωτερικούς καταναγκασμούς, καθώς και η ηθική που απαλλάσσει από ένστικτα, προσφέρουν στον άνθρωπο τη δυνατότητα να επιλέξει και να παίξει καθοριστικό ρόλο στην εξέλιξη της ζωής του.

Οι επίμονοι αγώνες για κατάκτηση της ελευθερίας φανερώνουν από τη μια μεριά την μεγάλη αξία της, αποκαλύπτουν όμως παράλληλα την τάση ηγεμόνων και απλών ανθρώπων να την αμφισβητούν, προσπαθώντας, είτε με τη βία είτε χωρίς, να την καταλύσουν. Στην πραγματικότητα, η ελευθερία γίνεται σεβαστή, στο βαθμό που επιτρέπει το πολιτικό καθεστώς, το οποίο επικρατεί στον κάθε τόπο.

Ωστόσο, κίνδυνοι ανελευθερίας παραμονεύουν στα δικτατορικά καθεστώτα, αλλά και σε καθεστώτα που υποτίθεται πως διαφυλάσσουν την ελευθερία. Ακόμα, και στο δημοκρατικό καθεστώς της χώρας μας, όπου η βία δεν είναι άμεση, αλλά έμμεση. Η τεχνολογία εξασφαλίζει σε αυτήν νέα μέσα, όπως την υποβολή και την πλύση εγκεφάλου, με τα οποία μπορεί όχι μόνο να επηρεάσει σωματικά, αλλά και να εισχωρήσει στον χώρο της ψυχής, περιορίζοντας την ψυχική αντίσταση και, επομένως, την εσωτερική ελευθερία. Άλλωστε, ο σημερινός πολιτισμός εμποδίζει την ανεξάρτητη σκέψη. Όσο πλαταινεί η εξειδίκευση, τόσο στενεύει και η θεώρηση του όλου. Όλα αυτά σε συνδυασμό με την αδρανή στάση και την

τυποποίηση που χαρακτηρίζει κάθε δραστηριότητά του, καθώς και την παρέμβαση της πολιτείας στην ιδιωτική του ζωή, αποδεικνύουν πως η ελευθερία είναι ζήτημα που απαιτεί κυρίως συνειδησιακή αλλαγή. Καθορίζεται όχι μόνο από το καθεστώς, αλλά και από την υπευθυνότητα και τον προσωπικό αγώνα για κατάκτησή της.

Ανεξάρτητα, όμως, από τις δυσκολίες για την κατάκτησή της, η αξία της ελευθερίας είναι αναμφισβήτητη. Πρώτα απ' όλα, η ελευθερία είναι ψυχική ευφορία, είναι ένα συναίσθημα διεύρυνσης του εσωτερικού κόσμου.

Επιπλέον, προωθείται η επιστημονική πρόοδος, εφόσον ο άνθρωπος καλλιεργεί αδέσμευτη σκέψη, πειραματίζεται, αμφισβητεί. Σε συνδυασμό με την ηθική και πνευματική ευφορία, η ελευθερία σε όλες τις μορφές της, ευνοεί την οικονομική ευημερία των ανθρώπων και των λαών. Τέλος, η αίσθηση ότι ο άνθρωπος συμμετέχει στην πολιτική ζωή, καθορίζει την μοίρα της χώρας του, είτε με το να εκλέγει είτε με το να εκλέγεται, δημιουργεί ισχυρά αισθήματα αυτοπεποίθησης, αποδεικνύοντας στον καθένα ότι είναι χρήσιμος και απαραίτητος στο κοινωνικό σύνολο.

Σαφώς, για να επωφελούνται από την ελευθερία, όχι ένας, αλλά όλοι, θα πρέπει αυτή να έχει κάποια όρια. Άλλωστε, και μόνο η προσπάθεια να ορίσουμε την ελευθερία συνεπάγεται τον περιορισμό της. Ο ορισμός της δεν είναι παρά ένας θεμιτός περιορισμός. Εξάλλου, δεν μπορεί να αναγνωρισθεί σε κανέναν περισσότερη ελευθερία, απ' όση συμβιβάζεται με την ελευθερία των άλλων.

Εφόσον η ελευθερία αποτελεί την υπαρκτή υπόσταση του ατόμου, απαραίτητος παράγοντας για την ορθή βίωσή της είναι η υπευθυνότητα. Το άτομο οφείλει, με τη βοήθεια της οικογένειας και της παιδείας, να ελέγξει τις ενστικτώδεις αντιδράσεις του ζώου και να ενδυθεί την πνευματική υπόσταση του ανθρώπου. Να ρυθμίζει τη συμπεριφορά του σύμφωνα με αρχές, αξίες και σκοπούς που θέτει ο ίδιος. Επίσης, να απαλλαγεί από κάθε αυθεντία, ώστε να αποκτήσει προσωπική ανεξαρτησία και υπεύθυνη προσωπική γνώμη.

Έπειτα, ο ρόλος της πολιτείας είναι εξίσου σημαντικός. Το κράτος πρόνοιας οφείλει να μειώνει τις ανισότητες και να μεριμνά για την παιδεία και τη γαλήνη στο επίπεδο της καθημερινής ζωής των πολιτών. Επιπλέον, η ηθική συνείδηση του ανθρώπου είναι απαραίτητος παράγοντας, για την εδραίωση της ελευθερίας.

Οι παραπάνω παράγοντες θα μπορούσαν να μειώσουν την αρνητική επίδραση των ΜΜΕ, που συνθλίβουν κάθε έννοια ελευθερίας, προκαλώντας ανασφάλεια, φόβο, μειονεκτικότητα και κυρίως αδυναμία αυτοκαθορισμού και χάραξης προσωπικών ορίων. Επομένως, ο άνθρωπος, αν πρόκειται να ερευνηθεί σε βάθος, αυτό που υπονοεί η ελευθερία, να είναι εσωτερικά, και όχι απλώς εξωτερικά ελεύθερος, τότε, πρέπει να απευθυνθεί, πριν από κάθε άλλη δύναμη, στον ίδιο του τον εαυτό.

Τέλος, θα πρέπει να τονισθεί ότι το αίτημα για απόλυτη ελευθερία είναι παράλογο και ανέφικτο. Εφόσον ο άνθρωπος είναι μέρος του κοινωνικού συνόλου, η διατήρηση αρμονίας, στο πλαίσιο της κοινωνίας, προϋποθέτει γενικά παραδεκτούς ηθικούς νόμους. Η απόλυτη ελευθερία επιτυγχάνεται εκτός κοινωνικού και πολιτειακού πλαισίου. Μια τέτοια απομάκρυνση ισοδυναμεί με επάνοδο στη βαρβαρότητα. Άλλωστε, οι ακατανίκητοι εσωτερικοί καταναγκασμοί, τους οποίους ο αδύναμος ανθρώπινος χαρακτήρας μπορεί μόνο να περιορίσει και όχι να κατανικήσει, καθιστούν την απόλυτη ελευθερία αδύνατη.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΠΑΗΛΙΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η κυρία Κοσκινά.

ΟΜΟΡΦΙΑ ΚΟΣΚΙΝΑ (Κέρκυρα): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να θίξω το πρόβλημα της αδυναμίας της περιφέρειας να αναπτυχθεί με το ρυθμό της πρωτεύουσας. Η αδυναμία αυτή πλήττει καίρια τόσο την περιφέρεια, όσο και την Ελλάδα γενικότερα. Και ενώ η περιφέρεια χωλαίνει και γίνεται υποτονική, η Ελλάδα γίνεται αθηνοκεντρική. Έτσι, διογκώνεται μία αντίθεση, που ακρωτηριάζει τις δυνατότητες προαγωγής της χώρας.

Τα σημεία, στα οποία οι Έλληνες πρέπει να επικεντρώσουν την προσοχή τους, είναι ουσιαστικά η αποκέντρωση των υπηρεσιών και η πολιτισμική προαγωγή της περιφέρειας. Όπως είναι γνωστό, οι δήμοι συγκροτούν τη νομαρχία και οι νομαρχίες την περιφέρεια. Στα πλαίσια βελτίωσης της διοικητικής μηχανής είναι ευκταία η πρόσθεση, στα ήδη υπάρχοντα τρία σκαλοπάτια της αποκεντρωμένης διοίκησης –δήμου, νομαρχίας, περιφέρειας– ενός τετάρτου, των συνοικιών και επομένως η εφαρμογή και ενίσχυση του θεσμού των συνοικιακών συμβουλίων. Είναι εύλογο ότι η συνοικία ενισχύει την κοινωνία των πολιτών.

Στη συνέχεια, είναι αναγκαία για την εξυγίανση της διοίκησης και την αποκέντρωση των εξουσιών, η ενίσχυση των πόρων των δήμων και των νομαρχιών, ώστε να επεκταθούν οι δυνατές δράσεις, που αυτή την στιγμή περιορίζονται λόγω έλλειψης πόρων.

Επιπλέον, το κράτος καλείται να προβεί στη χειραφέτηση της περιφέρειας, μέσω της επέκτασης της αυτοδιοίκησης και στην περιφέρεια. Πρέπει στη θέση του απλού διορισμού από την κυβέρνηση να καθιερωθεί η εκλογή από τους πολίτες αιρετών περιφερειαρχών, έτσι ώστε να διευρυνθεί η Τ.Α.

Η αποδέσμευση της διοίκησης και της περιφέρειας από την κρατική διοίκηση μπορεί να δώσει στην περιφέρεια τη δυνατότητα να στηριχθεί στις δυνάμεις της και να αναπτυχθεί χωρίς επεμβάσεις και εξαρτήσεις.

Παράλληλα, η πολιτισμική πρόοδος των περιφερειών μπορεί να τις ενδυναμώσει και να τις καταστήσει ακέραιες, ικανοποιώντας τις ανάγκες των πολιτών και εξασφαλίζοντάς τους καλύτερη και αριότερη κοινωνική και πολιτισμική πραγματικότητα.

Επειδή τα θέματα πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης έχουν θιγεί πολλές φορές, κρίνω σκόπιμο να αναφερθώ στην πολιτισμική ανάπτυξη μέσω της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Προκειμένου, λοιπόν, να προαχθεί πολιτισμικά η περιφέρεια, είναι σκόπιμο να ιδρυθούν σε αυτήν πανεπιστήμια και να ενισχυθούν τα ήδη υπάρχοντα.

Στα πλαίσια των προηγούμενων, για μια βαθύτερη προσέγγιση του θέματος, θα ήθελα να αναφέρω ως παράδειγμα, ένα ιδιαίτερο πρόβλημα που μαστίζει τον τόπο μου, αυτή την εποχή, και με θλίβει ιδιαίτερα. Πρόκειται για την αδυναμία λειτουργίας του Ιονίου Πανεπιστημίου που εδρεύει στην Κέρκυρα.

Το Ιόνιο Πανεπιστήμιο είναι το πρώτο Ελληνικό Πανεπιστήμιο, που ιδρύθηκε το 1824. Μετά την ένωση των Επτανήσιων με την μητέρα Ελλάδα το 1864, καταργήθηκε από το Ελληνικό Κράτος. Επανιδρύθηκε μετά από 120 ολόκληρα χρόνια, το 1984. Σήμερα, 13 χρόνια μετά την επανίδρυσή του, αδυνατεί να λειτουργήσει ομαλά λόγω απουσίας χώρων στέγασης και καθηγητών. Μάλιστα, εξαιτίας της απουσίας δύο μόνο καθηγητών, το Πανεπιστήμιο δεν έχει πρυτανεία, αλλά προσωρινή διοικούσα επιτροπή στην Αθήνα, με αποτέλεσμα να μην είναι αυτόνομο και αυτοδιοικούμενο και να μην μπορούν να επιλυθούν τα προβλήματα που αντιμετωπίζει, αφού η αθηναϊκή υποτυπώδης διοίκηση δεν τα γνωρίζει, παρά μόνο τυπικά και επιφανειακά.

Έτσι, το Πανεπιστήμιο, με τμήματα Ιστορίας, Αρχαιολογίας - Βιβλιοθηκονομίας, Μουσικών Σπουδών, Διερευνητικής - Μετάφρασης αδυνατεί να λειτουργήσει. Πολλές είναι οι κινητοποιήσεις και οι αντιδράσεις των φοιτητών, κανένα όμως το αποτέλεσμα.

Όταν μιλάμε για πολιτισμική ανάπτυξη της περιφέρειας, πρέπει να λαμβάνουμε υπόψη ότι εκτός από την απαραίτητη συμμετοχή και ενεργοποίηση των πολιτών στην πολιτισμική προαγωγή, χρειάζεται και η αρμόζουσα συμπαράσταση και συμπόρευση της πολιτείας, με την παροχή κατάλληλων υποδομών, είτε υλικοτεχνικών είτε παιδευτικών.

Συνοψίζοντας τα παραπάνω, οι προτάσεις για την προαγωγή της περιφέρειας είναι οι εξής:

- Ουσιαστική καθιέρωση, οριστικοποίηση και ενίσχυση των συνοικιακών συμβουλίων.
- Οικονομική ενίσχυση της τοπικής αυτοδιοίκησης.
- Εκλογή περιφερειακής αιρετής αυτοδιοίκησης.
- Ίδρυση και ενίσχυση των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων στην περιφέρεια.

Η εφαρμογή των παραπάνω, ίσως να είναι η απαρχή μιας νέας πορείας της Ελλάδας. Πρέπει να υπάρχει η ελπίδα ότι ίσως κάποτε η Ελλάδα πάψει να περιορίζεται στην Αθήνα, αλλά κάθε τόπος και γωνιά της θα συμπορευθεί σε μία κοινή οδό, που θα της προσφέρει τη δυνατότητα και συνάμα την ικανοποίηση μίας σταδιακής και συνεχιζόμενης αναβατικής και ανυψωτικής πορείας.

Ο Καβάφης στο ποιήμα του Ιθάκη λέει, «μεγαλύτερη σημασία δεν έχει ο προορισμός, αλλά το ταξίδι και όλα εκείνα που σου προσφέρονται κατά τη διάρκειά του» και τελειώνοντας προσθέτει «και αν φτωχική τη βρήκες, η Ιθάκη δεν σε γέλασε, τόσο σοφός που έγινες με τόση πείρα ήδη θα το κατάλαβες οι Ιθάκες τι σημαίνουν».

ΠΑΝΟΣ ΚΑΨΙΑΣ (Β' Αθήνας): Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί Βουλευτές και φίλοι, θα σας μιλήσω για ένα θέμα, που πολλοί από εμάς ίσως δε γνωρίζουμε και ίσως δεν έχουμε άμεσα νιώσει. Ίσως σας φανεί αστειό, όμως, εμένα αυτό με επηρέασε από ένα μάθημα έκθεσης. Είναι το σωφρονιστικό σύστημα, η φυλάκιση, τα σωφρονιστικά καταστήματα, όπως οι ειδήμονες επιμένουν να τα αποκαλούν.

Είναι σχεδόν βέβαιο ότι η συντριπτική πλειοψηφία των Ελλήνων και κυρίως εμείς οι έφηβοι βουλευτές, έχουμε αποστασιοποιηθεί, από τα καίρια κοινωνικά προβλήματα όχι επειδή το θέλουμε, αλλά επειδή μας έχει επιβληθεί. Ένα από αυτά είναι η μάστιγα των φυλακών. Συχνά ακούμε το όνομα φυλακές, κρατούμενος, ναρκομανής, έγκλειστος. Τολμώ να πω ότι τρομοκρατούμαι, φοβάμαι, σκέπτομαι. Σκέφτηκα λοιπόν κάποτε, ποια θα είναι τα βαθύτερα αίτια και ποιος είναι ο ρόλος, γιατί να υπάρχουν φυλακές και γιατί να μην υπάρχει η ιδανική πολιτεία του Πλάτωνα. Κατέληξα στο συμπέρασμα ότι είναι μοιραίο πολλοί συνάνθρωποί μας σε παγκόσμια κλίμακα να εγκληματούν σε μικρό ή μεγάλο βαθμό. Έχουμε έμφυτα ένστικτα βίας και εγκληματικότητας, τεράστια οικονομικά προβλήματα. Η αβεβαιότητα του αύριο είναι ένας από τους παράγοντες που μας οδήγησαν και τους οδήγησαν σε παραπτώματα και εγκληματικές πράξεις, που τελικά όμως διώκονται από τους θεσμοθετημένους νόμους.

Χρειάζεται, λοιπόν, να υπάρξει ένας χώρος μέσα στην ίδια την κοινωνία, ο οποίος θα έχει τη δυνατότητα να προστατεύσει αυτά τα άτομα από το υπόλοιπο δυναμικό σώμα, να υποδείξει τα λάθη που διέπραξαν, να τους προσφέρει την κατάλληλη ψυχολογική βοήθεια και τελικά να τα βοηθήσει στην επανένταξή τους. Αυτός ακριβώς είναι και ο ρόλος της φυλακής.

Η φυλακή προέρχεται από το αρχαίο ελληνικό ρήμα φυλάττω, που σημαίνει στα νέα ελληνικά, επιτρέπω να μη πάθει κάποιος κάτι, προφυλάσσω, σώζω, φρουρώ, προσέχω. Δηλαδή, είναι ηθική η αποστολή της φυλακής, να επαναφέρει στο σωφρονισμό τα εγκληματούντα άτομα. Αν και ο θεσμός της φυλακής περνά σοβαρή κρίση, αφού οι συνθήκες κράτησης δεν είναι οι ιδανικότερες, εν τούτοις έχει καταφέρει να παραμείνει εδώ και δύο αιώνες, μακάρια αναλλοίωτος μέσα στη παθολογία του, δεχόμενος από τη γέννησή του άπειρες και επαναλαμβανόμενες κριτικές. Αυτό, εξάλλου, επιβεβαιώνεται από τα προσωρινά παραδείγματα εξέργησης κρατουμένων, όπως στο Βόλο, την Κέρκυρα ή στο Κορυδαλλό, που αποδεικνύουν περίτρανα τα σοβαρότατα προβλήματα, που αντιμετωπίζουν στις μέρες μας τα σωφρονιστικά καταστήμα-

τα της χώρας. Όλα τα ερευνητικά δεδομένα αποδεικνύουν ότι οι πόρτες της φυλακής είναι περιστρεφόμενες. Ο ένας στους δύο, που εισέρχεται για πρώτη φορά, είναι βέβαιο ότι θα επιστρέψει. Ενδεικτικά αναφέρω ότι στη χώρα μας, για το σύνολο των καταδικασθέντων της δεκαετίας 1976 με 1985 το ποσοστό ήταν 31,18%. Τελικά θα αναρωτηθεί κανείς, τι μένει από ένα χώρο, όπως είναι σήμερα οι ελληνικές φυλακές, όπου οι περιστασιακοί παραβάτες του νόμου μεταμορφώνονται σε συνειδητοποιημένους κακοποιούς, οι σωφρονιστικοί υπάλληλοι σε ανθρωποφάγους φύλακες και οι τεχνικοί της υγείας, δηλαδή οι ψυχίατροι και οι ψυχολόγοι σε ορθοπεδικούς ψυχής.

Γι' αυτό ακριβώς το λόγο λοιπόν η φυλακή τόσο ως μέσο σωφρονισμού, όσο και ως μέσο κοινωνικής ευρυθμίας, δέχεται καθημερινά τα πυρά επιστημόνων και των διανοουμένων, επειδή πολύ απλά όλοι γνωρίζουν ότι η επανένταξη των παραβατών στην έννομη τάξη είναι αδύνατη σε ένα χώρο, που συντείνει στην υποτροπή του εγκληματία.

Το σίγουρο, λοιπόν, είναι ότι η φυλακή αυξάνει την τάση εκτροπής του εγκλειστού. Έτσι το πρόβλημα είναι πώς θα βελτιωθεί η αναμορφωτική μεταχείριση των κρατουμένων και πώς θα εκσυγχρονιστεί ο θεσμός. Γι' αυτό επιβάλλεται να έχουμε νέες σύγχρονες εγκαταστάσεις, να αποφευχθεί το ανθρωπινό τσουβάλιασμα στα κελιά - κλουβιά, όπως έχουν καταντήσει, να υπάρξουν εναλλακτικοί τρόποι έκτισης της ποινής σε ημιελεύθερο σύστημα τμηματικά ή με κοινωφελή εργασία, προκειμένου να πραγματοποιηθεί έτσι η κοινωνική αναπροσαρμογή των φυλακισμένων. Κυρίως όμως πρέπει να υπάρξει ένα εξειδικευμένο επιστημονικό προσωπικό. Θα μνημονεύσω ένα άρθρο της εφημερίδας ΤΑ ΝΕΑ, όπου η προϋπόθεση, για να γίνει κάποιος δεσμοφύλακας, ήταν το απολυτήριο λυκείου. Μετά από πολλές προσπάθειες η προϋπόθεση είναι και ένα ειδικό σεμινάριο, για το πως θα συμπεριφερόμαστε στους εγκλειστούς έτσι, ώστε να τους υποδείξουμε τον πλέον σωστό δρόμο.

Πρέπει, επίσης, να καθιερωθεί οργανωμένη εργασία με αμοιβή, για να γίνουν οι κρατούμενοι οικονομικά ανεξάρτητοι, να ενισχυθεί ο θεσμός παροχής αδειών κ.τ.λ. Είναι θέματα που όλοι γνωρίζουμε. Τέλος πρέπει να υπάρξει και η ανάλογη πολιτική βούληση, η οποία θα ενεργοποιήσει τους νόμους για αναμόρφωση της φυλακής με τη γενναία χορήγηση χρημάτων. Αυτό, όμως, δε συμβαίνει. Με αυτό τον τρόπο θα υπάρξει ένα σύγχρονο και ευέλικτο σωφρονιστικό σύστημα. Ένα τέτοιο σύστημα απαιτεί εκτός του σωφρονισμού, της αναμόρφωσης και του εξανθρωπισμού συντονισμένες πρωτοβουλίες και προσπάθειες από μέρους όλων των πολιτών και από το λεγόμενο κράτος πρόνοιας.

Όλα αυτά τα στοιχεία είναι, κατά τη γνώμη μου, μερικά από τα απαραίτητα βήματα, που πρέπει να κάνει μια χώρα, για να μπορεί να είναι περίφανη για το σωφρονιστικό της σύστημα. Το σωφρονιστικό αυτό σύστημα θα σέβεται την

ανθρώπινη οντότητα και προσωπικότητα του εγκλειστού. Εμείς η γενιά του 2000 είναι αδύνατο να ορθοποδήσουμε, όταν οι συνθήκες των φυλακών είναι σίγουρο ότι θα μας επηρεάσουν. Η δική μας λοιπόν παρέμβαση πρέπει να είναι σε τέτοιο βαθμό δυναμική, ώστε να αλλάξουμε τη φυλακή. Σκέφτηκα ότι είναι ένα κακό για την κοινωνία, που κρυφοκαίει. Οι συνεπιείες του είναι μακροπρόθεσμες. Θα τις δούμε πολύ αργά και τότε θα είναι πολύ αργά για μας. Δε θα μπορούμε τότε να ανατρέψουμε την πορεία.

Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να αναφερθώ σε μερικά θέματα, όπως είναι τα αναδρομικά των βουλευτών, των δικαστών. Απευθύνομαι σε σας, αλλά δεν είστε απολογούμενος και δεν είναι ανάγκη –αλίμονο– να πάρετε θέση. Μπορεί να κάνουμε λάθος.

Πολλοί βουλευτές και πολλοί από σας έχετε ασχοληθεί με τα τρωτά της Βουλής των Εφήβων. Όντως είναι πολλά, όπως ο χρόνος λειτουργίας και άλλα. Αυτό όμως που πρέπει να γίνει κτήμα όλων είναι ότι η ομαλή λειτουργία της Βουλής των Εφήβων και τα καλά αποτελέσματά της εναπόκεινται αποκλειστικά σε μας. Δηλαδή, αν η δική μας φωνή είναι δυνατή και παρόλα αυτά δεν εισακούεται, τότε η φωνή μας πρέπει να γίνει ακόμα πιο δυνατή. Έτσι οι υπόλοιποι 360 μέρες σκιάς όπως αναφέρθηκε, να σβήσουν για να μπουν μέσα αχτίδες φωτός. Είμαι σίγουρος, ότι μόνο να κερδίσουμε μπορούμε και όχι να χάσουμε.

Μπορεί να έκανα λάθος. Άκουσα όμως ότι έγινε πρόταση να επαναφερθεί στη χώρα μας η θανατική ποινή. Διαφωνώ πλήρως με την πρόταση αυτή. Ας μη ξεχνάμε ότι η διεθνής αμνηστία, με το παράρημά της στη Ελλάδα, έχει κάνει πολύχρονους αγώνες που στοίχισαν θέσεις και καριέρες σε ανθρώπους, για να καταργηθεί η θανατική ποινή. Εξάλλου αυτός είναι ο ρόλος της φυλακής. Να πάρει μέσα κάποιον, ο οποίος έχει παραβιάσει τους νόμους, να του υποδείξει τα λάθη και να τον αναμορφώσει. Μπορεί να μην το πετύχει και μπορεί αυτός να επιστρέψει στη φυλακή. Αξίζει όμως η προσπάθεια. Σας ευχαριστώ.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΠΑΗΛΙΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Στο σημείο αυτό διακόπτουμε για 5 λεπτά.

(Μετά τη διακοπή)

ΗΛΙΑΣ ΠΑΠΑΗΛΙΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Ιωάννα Αργυράκη.

ΙΩΑΝΝΑ ΑΡΓΥΡΑΚΗ (Β' Αθήνας): Θα αναφερθώ στο θέμα των αλλοδαπών και προσφύγων. Πληροφοριακά, σημειώνω ότι το 1997 έχει ονομαστεί ευρωπαϊκό έτος κατά του ρατσισμού.

Σήμερα 16.000.000 πρόσφυγες είναι διασκορπισμένοι ανά τον κόσμο ως θύματα διώξεων, απελάσεων, αιχμαλωσιών ή λόγω οικιοθελούς φυγής από τόπους, που η παραμονή τους θα συνεπαγόταν λιμοκτονία ή εξόντωση. Η εφαρμογή αυθαίρετων νόμων και παράλληλα η χρησιμοποίησή τους ως μέσο ισοπέδωσης της ανθρώπινης προσωπικότητας, η αδι-

καιλόγητη άσκηση βίας, η διεξαγωγή ανέντιμων δικών, οι δολοφονίες πολιτών, οι αυθαίρετες συλλήψεις, ο εξευτελισμός του ανθρώπου ως αξία στα πλαίσια της εκδήλωσης εμφύλιων και διακρατικών συρράξεων, έχουν οδηγήσει σε μαζικές παραβιάσεις θεμελιωδών ανθρωπίνων δικαιωμάτων και αντίστοιχα σε μαζική φυγή των προσφύγων. Κάθε μεμονωμένος πρόσφυγας αποτελεί άμεσο αποτέλεσμα της αποτυχίας του διεθνούς συστήματος προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, καρπό της απεμπόλησης ευθυνών σε ατομικό και κυβερνητικό επίπεδο, ενσάρκωση της αδιαφορίας και του «μυθριδατισμού». Η ίδια η παρουσία του αποτελεί την πιο ισχυρή καταγγελία, ενώ οι επίμονες εκκλήσεις του για βοήθεια, το πιο δυνατό «κατηγόρω» απέναντι στα κράτη που αδρανούν, προσδιορίζουν και περιορίζουν την ευαισθησία τους στον πρωταρχικό σκοπό της διατήρησης της ενημερίας τους. Πολλά κράτη περιφρονούν διεθνείς συνθήκες, ενώ παραβιάζουν καθημερινά την αρχή της μη επαναπροώθησης σε χώρες, όπου η ανθρώπινη ζωή τίθεται σε κίνδυνο.

Στην Ελλάδα, οι πρόσφυγες αντιμετωπίζονται όχι ως άνθρωποι με απαράγραπτα δικαιώματα, αλλά ως μια ενοχλητική μάζα, ως απειλή για τις θέσεις εργασίας, ως πρόβλημα. Οι συνοριακοί φρουροί του Έβρου τηρούν καχύποπτη στάση, ενώ συχνή είναι η χάραξη της πολιτικής - καμουφλάζ, δηλαδή η ανάπτυξη μηχανισμών μεταβίβασης ευθυνών. Παράλληλα, εκτρέφονται ξενοφοβικές τάσεις, ενώ καταγράφονται επιθέσεις εναντίον των προσφύγων. Οι πρόσφυγες αντιμετωπίζουν μείζονα προβλήματα επιβίωσης, αφού δεν έχουν σταθερή εργασία, στερούνται πόρων και αγωνιούν μπροστά στο φάσμα του κοινωνικού αποκλεισμού.

Η Ελλάδα έχει μέγιστο χρέος να συμβάλει, με την πολιτική που θα ακολουθήσει, στην ανακούφιση των προσφύγων, δημιουργώντας τις κατάλληλες προϋποθέσεις για την ενσωμάτωσή τους στο κοινωνικό σύνολο. Το κράτος θα πρέπει να φροντίσει για το σχεδιασμό και την εκτέλεση προγραμμάτων, στα πλαίσια των οποίων θα παρέχεται οικονομική και ψυχολογική υποστήριξη, ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, βοήθεια για εξεύρεση εργασίας, κίνητρα στους εργοδότες για πρόσληψη προσφύγων, εκμάθηση της ελληνικής γλώσσας, νομική βοήθεια σε άτομα που ζητούν άσυλο από την Ελλάδα. Είναι κεφαλαιώδους σημασίας η κινητοποίηση των αρμόδιων φορέων για προσαρμογή της νομοθεσίας, ώστε ο de facto πρόσφυγας να έχει δικαίωμα στις βασικές παροχές από την πολιτεία: υγεία, παιδεία, εργασία.

Υπό το πρίσμα αυτό επιβάλλεται η ανάληψη μέτρων με στόχο την ενεργοποίηση του ισχύοντος νομοθετικού πλαισίου, όσον αφορά την υγειονομική περίθαλψη. Είναι επιτακτική η ανάγκη για δημιουργία μονάδων υποδοχής και διαμονής των προσφύγων, με τη στελέχωσή τους από ειδικούς επιστήμονες. Μέσω αυτών θα επιτευχθεί η αντιμετώπιση άμεσων προβλημάτων. Ιδιαίτερα, θα πρέπει να δοθεί έμφαση στον ψυχολογικό παράγοντα, αφού τα ψυχικά φαινόμενα με κύρια

έκφραση την επαναβίωση του τραυματικού γεγονότος, εκφράζονται σε όλη την κλίμακα της κοινωνικής ζωής των θυμάτων. Τα κέντρα υποδοχής και διαμονής των προσφύγων θα πρέπει να βρίσκονται σε περιοχές, όπου έχει παρατηρηθεί αυξημένη είσοδος προσφύγων, όπως είναι ο Έβρος, η Ήπειρος και τα νησιά του Αιγαίου. Φυσικά επιβάλλεται η οικονομική ενίσχυση της περιφέρειας, ώστε να αντιμετωπισθεί το πρόβλημα της προσωρινής εγκατάστασης των προσφύγων.

Βασικές προϋποθέσεις για την αποκατάσταση των προσφύγων στη χώρα μας είναι η συνεργασία της κυβέρνησης με μη κυβερνητικές οργανώσεις και γενικά όλων των πολιτικών και κοινωνικών φορέων για την καλύτερη αξιοποίηση των παροχών και των οικονομικών πόρων. Η δημιουργία ενός οργανισμού ως διάλυο επικοινωνίας, μεταξύ των αρμόδιων υπουργείων και μη κυβερνητικών οργανώσεων, η ενίσχυση του κινήματος του εθελοντισμού των ομάδων αυτοβοήθειας των πολιτών και γενικότερα η ύπαρξη ενός κρατικού πλαισίου, ικανού να δώσει λύσεις.

Η ελληνική κυβέρνηση θα πρέπει να εφαρμόζει πιστά τις διεθνείς συνθήκες για την προστασία των προσφύγων και να προωθή αξιολογικές διαδικασίες, μέσω των οποίων θα εξετάζονται τα αιτήματα για τη χορήγηση ασύλου. Ειδικότερα η εντιμότητα και η επάρκεια των διαδικασιών για την παροχή ασύλου θα εξασφαλίζεται, εφόσον οι αποφάσεις θα λαμβάνονται από ένα σώμα ανεξάρτητο, πολιτικά ανεπηρέαστο, όπου η εξέταση θα γίνεται από άτομα που θα γνωρίζουν τη διεθνή νομοθεσία για τα ανθρώπινα δικαιώματα, θα έχουν γνώσεις ψυχολογίας και φυσικά θα είναι ευαίσθητοποιημένα στο θέμα των προσφύγων. Επιπλέον η επάρκεια των διαδικασιών θα εξασφαλίζεται μόνο εάν παρέχεται νομική υποστήριξη από το ελληνικό κράτος, εάν δίνεται ο αναγκαίος για την προετοιμασία της υπόθεσης χρόνος, καθώς και εάν παρέχεται το δικαίωμα για άσκηση έφεσης και παραμονής στη χώρα μέχρι την τελική της έκβαση.

Η πολιτική του κράτους θα πρέπει να κινηθεί μέσα σε ορισμένα πλαίσια, τα οποία να περιλαμβάνουν: Πρώτον, την οργάνωση συναντήσεων και ημερίδων με στόχο την ευαισθητοποίηση και την ανάληψη ευθυνών. Δεύτερον, την εισαγωγή στο σχολικό πρόγραμμα του μαθήματος για τα ανθρώπινα δικαιώματα με σχετικές παρουσιάσεις, μέσα από τις οποίες θα εκφράζεται η ευαισθησία των παιδιών.

Γενικότερα χρειάζεται ανανέωση του εκπαιδευτικού συστήματος με στόχους:

α) Την ανάπτυξη της κριτικής ικανότητας των μαθητών και επομένως την αντίστασή τους στην προπαγάνδα κατά των προσφύγων.

β) Την απαλλαγή από προκαταλήψεις.

γ) Την καλλιέργεια της πίστης στις αρχές του ανθρωπισμού.

δ) Την οργάνωση πολυπολιτισμικών εκδηλώσεων με σκοπό τη συγκέντρωση χρημάτων, τη σύσφιξη των ανθρώπινων

σχέσεων και την υπέρβαση των ρατσιστικών αντιλήψεων.

Επιπλέον, η Κυβέρνηση θα πρέπει να φροντίσει για την ανάπτυξη προγραμμάτων με στόχο την εκπαίδευση των οργάνων των κρατικών υπηρεσιών, ώστε να εμπεδωθεί ο σεβασμός και η προστασία της ανθρώπινης αξιοπρέπειας. Εδώ αναφέρω ότι, τον περασμένο Οκτώβρη, δύο Ιρανοί πρόσφυγες κακοποιήθηκαν από 7 αστυνομικούς σε άλσος του Ν. Κόσμου στην Αθήνα.

Παράλληλα, θα πρέπει να γίνουν προσπάθειες για την ενημέρωση της κοινής γνώμης και την υπογράμμιση των λόγων, για τους οποίους οι πρόσφυγες ωθούνται στην εγκατάλειψη των πατρίδων τους, ώστε να επιτευχθεί η ουσιαστική παρέμβαση των πολιτών σε θέματα ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Η παρέμβαση αυτή θα πρέπει να περιστραφεί γύρω από δύο άξονες. Αυτόν του προσωπικού αγώνα και αυτόν της άσκησης πίεσης προς την κυβέρνηση, με στόχο την προώθηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων τόσο στη χώρα μας, όσο και διεθνώς.

Τέλος, τεράστιο είναι το χρέος και η ευθύνη των πνευματικών ανθρώπων. Αυτοί καλούνται να αποτελέσουν τους θεματοφύλακες των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και τον οίστρο του απλού πολίτη. Η πνευματική ηγεσία να αναλάβει τις ευθύνες της, ασκώντας πιέσεις στις εκάστοτε κυβερνήσεις, με στόχο τη δημιουργία ενός κράτους-πρόνοιας, αλλά και αφυπνίζοντας την κοινή γνώμη με την αξιοποίηση κάθε ευκαιρίας, που τους δίνεται για την ανάπτυξη των απόψεών τους.

Ολοκληρώνοντας την ομιλία μου, θα ήθελα να προσθέσω ότι είναι επιτακτική η ανάγκη ανακούφισης του ανθρώπινου πόνου και η δημιουργία ισότιμων σχέσεων απαλλαγμένων από αδικίες και ρατσιστικές σκέψεις. Θα πρέπει όλοι να κατανοήσουμε πως οι πρόσφυγες δεν είναι οι επαίτες του κόσμου και εμείς οι φιλόανθρωποι των κοινωνιών της Δύσης. Οι πρόσφυγες είναι οι διεκδικητές των δικαιωμάτων τους και όσοι από εμάς «τείνουν χείρα βοήθειας», είμαστε απλώς άνθρωποι. Εξάλλου, ίσως όλοι είμαστε «εν δυνάμει» πρόσφυγες. Η καταπολέμηση του αντισιμιτισμού και των ξενοφοβικών τάσεων, καθώς και η ανάπτυξη της αλληλεγγύης αποτελούν μια από τις μεγαλύτερες προκλήσεις. Αποτελεί οπωσδήποτε χρέος μας να τις αποδεχτούμε. Το ελληνικό κράτος καλείται να συντονίσει τη δράση του σ' αυτή την προσπάθεια, χρηματοδοτώντας ανάλογα προγράμματα. Όσα πρόκειται να γίνουν και όσα δε θα γίνουν θα αποτελέσουν, αντίστοιχα, το εχέγγυο ή μη της αξιοπιστίας του ελληνικού κράτους.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΠΑΗΛΙΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η κα Κασκαμανίδου.

ΑΝΘΟΥΛΑ ΚΑΣΚΑΜΑΝΙΔΟΥ (Γερμανία): Αξιότιμε κ. Πρόεδρε, αγαπητέ κ. Σαμαράκη, αγαπητοί συνάδελφοι, έχω έρθει από τη Γερμανία και θέλω να μεταφέρω ορισμένα μηνύματα από τον Απόδημο Ελληνισμό. Δυστυχώς η ανταπόκριση των ελληνοπαίδων του εξωτερικού, στο κάλεσμα της

Βουλής των Ελλήνων, δεν ήταν αρκετά ικανοποιητική. Πολλοί ερμήνευσαν αυτή την αποχή ως αδιαφορία για τα κοινά. Αυτό όμως δεν είναι σωστό. Αντίθετα, πολλοί από τους συμμαθητές μου, ενώ ενθουσιάστηκαν και ενδιαφέρθηκαν για το πρόγραμμα της Βουλής των Εφήβων, δίστασαν να πάρουν μέρος, γιατί το θεώρησαν κάτι πέρα από τις δυνάμεις τους. Δεν ανταποκρίθηκαν λόγω των αισθημάτων κατωτερότητας που νιώθουν, εξαιτίας των γλωσσικών τους δυσκολιών. Γι' αυτές τις αδυναμίες ευθύνεται κυρίως η ελληνική παιδεία, όπως τουλάχιστον παρέχεται στη Γερμανία. Γιατί όμως να πληρώνουν τα μεταναστώπουλα την αδιαφορία του Ελληνικού Κράτους, που παραμελεί τα προβλήματά τους; Γιατί να μην τους παρέχονται ίσες δυνατότητες ελληνικής εκπαίδευσης και καλλιέργειας; Αξίζουν την περιφρόνησή μας απλώς, επειδή είναι μετανάστες; Ίσα-ίσα είναι αυτά τα παιδιά που έχουν μεγαλύτερη ανάγκη από τη φροντίδα και την υποστήριξη της Ελλάδας, για να αντέξουν το βάρος της ξενιτιάς. Δικαιούνται ίση μεταχείριση με τους ντόπιους Έλληνες.

Πολλοί λένε ότι το Κράτος μεριμνεί γι' αυτούς. Πώς όμως να πειστούν τα μεταναστώπουλα ότι η Πολιτεία τα νοιάζεται, τη στιγμή που το Ελληνικό Κράτος αφήνει να κλείσουν οριστικά τα Ελληνικά Σχολεία του εξωτερικού; Για τον Απόδημο Ελληνισμό τα Ελληνικά Σχολεία είναι η πηγή διατήρησης και ανανέωσης της ελληνικότητάς του. Και όμως τον τελευταίο καιρό ο αριθμός των μαθητών σ' αυτά τα σχολεία συρρικνώνεται επικίνδυνα, όπως και ο αριθμός των εκπαιδευτικών.

Πολλοί υποστήριξαν και επιμένουν να μας διαβεβαιώσουν ότι αυτό είναι ψέμα και ότι κανένα ελληνικό σχολείο δε θα κλείσει. Είναι, όμως, κοινό μυστικό ότι κι άλλα θα κλείσουν, καθώς πολλά σχολεία ήδη έκλεισαν οριστικά και πολλές θέσεις εκπαιδευτικών καταργήθηκαν. Η διαδικασία είναι αργή και δε γίνεται εύκολα αντιληπτή, έχει όμως σταθερό ρυθμό και συγκεκριμένο στόχο. Ποιο θα είναι, λοιπόν, το μέλλον των παιδιών αυτών, που η πολιτεία τους γυρίζει την πλάτη; Είναι καταδικασμένα να σβήσουν από μέσα τους κάθε ελληνικό στοιχείο;

Γιατί η πολιτεία δεν ακούει με προσοχή τα αιτήματα του απόδημου ελληνισμού; Μήπως επειδή οι μετανάστες θεωρούνται ξένοι και κοινωνικά κατώτεροι; Γιατί η πολιτεία τους θυμάται μόνο, όταν αντιμετωπίζει οικονομικά ή εθνικά προβλήματα; Είναι πια καιρός τα λόγια να γίνουν πράξη και το ελληνικό κράτος να σταθεί πραγματικά στο πλευρό όλων των Ελλήνων, όπου και να βρίσκονται αυτοί.

Ο Ελληνισμός απλώνεται σε όλα τα μήκη και πλάτη της γης και πρέπει να προωθείται με κάθε δυνατό τρόπο. Άξιος πρεσβευτής του Ελληνισμού μπορεί να είναι ο μετανάστης, που είναι πάντα έτοιμος και πρόθυμος να υπερασπιστεί και να υπηρέτησε το ελληνικό έθνος σε κάθε καλεσμά του.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΠΑΗΛΙΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Κύριοι συνάδελφοι, στο σημείο αυτό εξαντλήθηκε ο κατάλογος των

εγγεγραμμένων ομιλητών. Έχετε ζητήσει πολλοί από σας να δευτερολογήσετε. Δεν μπορώ να αρνηθώ το λόγο για δευτερολογίες, αλλά, εάν συμβεί αυτό και μιλήσουν και οι 47 εγγεγραμμένοι, καταλαβαίνετε ότι θα μας πάρει πολύ χρόνο. Ο χρόνος είναι αυστηρά περιορισμένος και δεν μπορεί να παραβιαστεί.

Νομίζω ότι, από τις απόψεις που εκτέθηκαν μέχρι τώρα, έχουν δοθεί οι απαντήσεις, με τις οποίες κατά μεγάλη πλειοψηφία συμφωνείτε, πιστεύω, οι περισσότεροι. Θα πρότεινα να προχωρήσουμε στο εξής. Θα δώσω το λόγο στην εισηγήτρια, ώστε να αναφερθεί περιληπτικά στις προτάσεις που ακούστηκαν και κρίνει ότι πρέπει να αντικρούσει, κατά τη άποψή της ή πρέπει να προσθέσει κάτι. Στη συνέχεια θα προχωρήσουμε σε ψηφοφορία επί των προτάσεων, οι οποίες δεν περιλαμβάνονται στη σύνθεση των κειμένων.

Το λόγο έχει η εισηγήτρια.

ΕΛΕΝΗ ΚΑΛΑΝΤΖΗ - Εισηγήτρια (Νομός Κορινθίας):

Κύριε Πρόεδρε, όσον αφορά την Βουλή των Εφήβων, προτείνω, προκειμένου να αναβαθμιστεί ο θεσμός αυτός και κυρίως προς την εξυπηρέτηση τόσο των στενογράφων και κατ' επέκταση του εισηγητή, αλλά και των υπόλοιπων συναδέλφων, να διατυπώνονται απόψεις, κρίσεις και διαφωνίες, υπό μορφή διαλόγου, εφόσον ζητήσουν οι ομιλητές τον λόγο από σας, κύριε Πρόεδρε, και χωρίς ένταση και επαναλήψεις από τους ομιλητές. Το θέμα να αρχίζει και να κλείνει κατά τομέα μόνο και μόνο για διευκόλυνση. Πιστεύω ότι έτσι θα υπάρξει περισσότερη οργάνωση.

Επίσης, προτείνω, η εκλογή των 6 ή 7 ομιλητών να γίνει με κλήρωση και όχι με ψηφοφορία.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΠΑΗΛΙΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ολοκληρώθηκε η συζήτηση των θεμάτων «αστυφυλία-αποκέντρωση, δημόσια διοίκηση, ισότητα φύλων, τύπος και μέσα μαζικής ενημέρωσης, δημόσια ασφάλεια, τροχαία ατυχήματα, σωφρονιστικά ιδρύματα, φυλακές, δικαιοσύνη, δημόσια τάξη, κοινωνική ανισότητα, πολιτική (πολιτικοί, κόμματα), Βουλευτές, Υπουργεία, Κυβέρνηση και Βουλή των Εφήβων», δηλαδή των αναγραφόμενων στις σελίδες 59 έως 71 της σύνθεσης κειμένων των μαθητών, που συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα «Βουλή των Εφήβων».

Ερωτάται η Επιτροπή αν τα παραπάνω θέματα γίνονται δεκτά κατ' αρχήν, κατά πρόταση και στο σύνολό τους;

ΠΟΛΛΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτά, δεκτά.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΠΑΗΛΙΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Επομένως, έγιναν δεκτά κατ' αρχήν, κατά πρόταση και στο σύνολό τους κατά πλειοψηφία.

Κύριοι συνάδελφοι, έχουν κατατεθεί 250 προτάσεις. Ο παρατηρητής, εκ μέρους της Επιτροπής, κύριος Γιαννόπουλος, έκανε έναν έλεγχο με την έννοια τις υπόδειξης των προτάσεων που δεν περιλαμβάνονται στο αρχικό κείμενο, προκειμένου να τεθούν σε ψηφοφορία και να συμπεριληφθούν ή όχι, μέσα στο τελικό κείμενο.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Η πρόταση με αριθμό 8 της κυρίας Ελισάβετ Ελευθεριάδου από τη Γερμανία ορίζει: «βελτίωση και αύξηση του αριθμού των δορυφορικών καναλιών για την αναβάθμιση του πολιτιστικού επιπέδου των Ελλήνων του εξωτερικού και διατήρηση δεσμών με την πατρίδα».

Ερωτάται η Επιτροπή εάν κάνει δεκτή την πρόταση.

ΠΟΛΛΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΠΑΝΗΛΙΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Συνεπώς η πρόταση γίνεται δεκτή κατά πλειοψηφία.

Η πρόταση με αριθμό 13 της κυρίας Αθηνάς Τούτση από τη Β' Πειραιά ορίζει: «Να δημιουργηθούν για κάθε νομό ειδικές επιτροπές αποτελούμενες από δικαστικούς και ανώτερους υπάλληλους των Υπουργείων Οικονομικών και Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Εσωτερικών, οι οποίες θα ελέγχουν τις προσλήψεις υπαλλήλων στους Δήμους και τις Νομαρχίες για να αποφευχθούν οι υπεράριθμες προσλήψεις «άχρηστων» υπαλλήλων».

Οι προσλήψεις στο Δημόσιο εδώ και τρία χρόνια γίνονται ή με διαγωνισμό, όπως έγινε το 1995, και θα ξαναγίνει στο τέλος του τρέχοντος έτους ή μετά από προκήρυξη και μοριοποίηση των προσόντων. Ο έλεγχος έχει ανατεθεί στο ΑΣΕΠ, που είναι ανεξάρτητη διοικητική αρχή και κρίνει σε πρώτο και δεύτερο βαθμό κατ' ένοταση τις διάφορες περιπτώσεις.

Ερωτάται η Επιτροπή εάν κάνει δεκτή την πρόταση.

ΠΟΛΛΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Όχι, όχι.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΠΑΝΗΛΙΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Επομένως, η πρόταση απορρίπτεται κατά πλειοψηφία.

Η πρόταση με αριθμό 23 του κυρίου Ανδρέα Μπάλλα, έχει 2 υποπροτάσεις όπου ορίζεται: Πρώτον, δικαίωμα για στρατιωτική καριέρα στη γυναίκα και δεύτερον, περισσότερη προστασία και προνόμια από το κράτος στις πολύτεκνες μητέρες. Εδώ, θα γίνουν δύο ψηφοφορίες.

Ερωτάται η Επιτροπή εάν κάνει δεκτή την πρώτη πρόταση, για να έχει δηλαδή η γυναίκα δικαίωμα για στρατιωτική καριέρα.

ΠΟΛΛΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

(Ένας βουλευτής ψήφισε λευκό, ενώ άλλοι την καταψήφισαν.)

ΗΛΙΑΣ ΠΑΠΑΝΗΛΙΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Συνεπώς η πρόταση γίνεται δεκτή κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται η Επιτροπή, γίνεται δεκτή η δεύτερη πρόταση για περισσότερα προνόμια και προστασία από το Κράτος στις πολύτεκνες μητέρες;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΠΑΝΗΛΙΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Επομένως, η πρόταση γίνεται δεκτή ομόφωνα.

Η πρόταση για ποσοστιαίες θέσεις στη Βουλή για τις γυναίκες δεν τίθεται σε ψηφοφορία, γιατί υπάρχει μέσα στο «Κείμενο της Σύστασης».

Ερωτάται η Επιτροπή, γίνεται δεκτή η πρόταση της κας Αρετής Στυλιανού για να ενσωματωθεί στο σχολείο στα μα-

θήματα των Ελληνικών, την Ψυχολογία και των Θρησκευτικών, πρόγραμμα περί της διαφοράς των δύο φύλων και της ισότητάς τους, με τη συμμετοχή κοινωνικών λειτουργών;

ΠΟΛΛΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΠΑΝΗΛΙΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Επομένως η πρόταση γίνεται δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Θα προχωρήσουμε στην ψηφοφορία των προτάσεων της εφήβου Βουλευτού κυρίας Ιωάννας Κουτσουμπάκη (Νομός Αττικής).

Ερωτάται η Επιτροπή, γίνεται δεκτή η πρόταση για την έκδοση ενός τριμηνιαίου, τουλάχιστον, περιοδικού, στο οποίο να παρουσιάζονται τα θέματα της επικαιρότητας, αυτό να διανέμεται δωρεάν στις τάξεις του Λυκείου και να διδάσκεται από καθηγητές, οι οποίοι θα έχουν παρακολουθήσει τα κατάλληλα σεμινάρια;

ΠΟΛΛΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Όχι, όχι.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΠΑΝΗΛΙΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Επομένως, η πρόταση απορρίπτεται, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται η Επιτροπή, γίνεται δεκτή η πρόταση της ίδιας για να εισαχθεί στα σχολεία μάθημα σχετικό με την παράδοση στην Ελλάδα και να διδάσκεται σε Γυμνάσια και Λύκεια, ώστε οι μαθητές να αγαπήσουν τα ήθη και τα έθιμα της πατρίδας μας;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Μέλος της Επιτροπής του Προγράμματος «Βουλή των Εφήβων»): Θα ήθελα να πω, πριν την ψηφοφορία ότι, εδώ και μερικά χρόνια έχει εισαχθεί στα σχολεία ο θεσμός της τοπικής ιστορίας και διδάσκεται όσο διδάσκεται, κυρίως στην Γ' τάξη του Γυμνασίου. Οπότε, η πρόταση θα μπορούσε να διατυπωθεί, να ενεργοποιηθεί περισσότερο η διδασκαλία της τοπικής ιστορίας;

(Με τη σύμφωνη γνώμη των εφήβων βουλευτών η δεύτερη πρόταση αυτή της κας Κουτσουμπάκη δεν μπήκε σε ψηφοφορία.)

ΗΛΙΑΣ ΠΑΠΑΝΗΛΙΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Υπάρχει η πρόταση του Ν. Αμαργιανιτάκη για την ίδρυση Υπουργείου Κρήτης.

Ερωτάται η Επιτροπή, γίνεται δεκτή η πρόταση αυτή.

ΠΟΛΛΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Όχι, όχι.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΠΑΝΗΛΙΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Επομένως, η πρόταση για ίδρυση Υπουργείου Κρήτης απορρίπτεται.

Οι άλλες προτάσεις θα ξαναελεγχθούν από την Επιτροπή, με Πρόεδρο τον κ. Σαμαράκη και μέλος τον κ. Γιαννόπουλο.

Τώρα πρέπει να γίνει η επιλογή των 6 ομιλητών στην Ολομέλεια. Ο έκτος θα επιλεγεί από αυτούς που ανήκουν στον Απόδημο Ελληνισμό. Επομένως εμείς πρέπει να επιλέξουμε τους 5 ομιλητές. Θέλετε η επιλογή να γίνει με κλήρωση ή με ψηφοφορία;

Ο κ. Κάψιας έχει τον λόγο.

ΠΑΝΟΣ ΚΑΨΙΑΣ (Β' Αθήνας): Διαφωνώ με την κλήρωση, διότι όλη η διαδικασία είναι δημοκρατική και με την κλήρω-

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΦΗΒΩΝ

ση θα δημιουργηθούν εντάσεις και δυσαρέσκειες. Η επιλογή με ψηφοφορία δεν μπορεί να αμφισβητηθεί από κανένα και δεν θα υπάρξουν παρερμηνείες.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΖΑΡΡΑ (Β' Αθήνας): Εγώ προτείνω την κλήρωση, διότι κανείς δεν μπορεί να αμφισβητήσει τα αποτελέσματά της. Εάν γίνει ψηφοφορία, με ποια κριτήρια εμείς θα κρίνουμε, ποιος είναι πιο σωστό να μιλήσει;

ΓΛΥΚΕΡΙΑ ΣΤΟΙΟΥ (Νομός Κιλκίς): Μπορεί να μη θυμόμαστε τις προτάσεις που έγιναν, αλλά θυμόμαστε και την έκφραση και τον τρόπο που μίλησαν όλοι. Εγώ προσωπικά θα στενοχωριόμουν, εάν δε μιλούσε στην Ολομέλεια ο κ. Καμιάς π.χ. Πιστεύω ότι με την κλήρωση θα αδικηθούν παιδιά, που πραγματικά αξίζουν να μιλήσουν.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΖΑΡΡΑ (Β' Αθήνας): Στη δημοκρατία πρέπει να ακούγεται και η φωνή της μειοψηφίας. Στην ψηφοφορία το κριτήριό μας προφανώς θα είναι ποιος μας έκανε την περισσότερη εντύπωση και με ποιου τις απόψεις συμφωνούμε. Πιστεύω ότι πρέπει να υπάρξει κλήρωση για να ακουστούν απόψεις αντίθετες από τις δικές μας.

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΔΙΝΑΡΑΟΥ (Νομός Φθιώτιδας): Δεν είμαι υπέρ της ψηφοφορίας και είμαι άμεσα θιγόμενη. Έχω κάνει εργασία για το μορφωτικό επίπεδο και λόγω του προγράμματος δεν πρόλαβα να ετοιμάσω το θέμα που εξετάζουμε εδώ. Δεν έχω μιλήσει καθόλου. Παρακολουθώ και κρατάω σημειώσεις. Η μόνη μου ευκαιρία είναι να μιλήσω στην Ολομέλεια. Πώς μπορούν να με ψηφίσουν ή να με απορρίψουν από τη στιγμή που δε με έχουν ακούσει;

(Στο σημείο αυτό έγινε η ψηφοφορία, όπου την πλειοψηφία συγκέντρωσε η πρόταση να γίνει κλήρωση. Πρόταση του Έφηβου-Βουλευτή κ. Νικολάου Γερολιμίνη (Νομός Αιτωλοακαρνανίας) να επιλεγούν 2-3 Έφηβοι-Βουλευτές με ψηφοφορία και οι υπόλοιποι με κλήρωση, απορρίφθηκε.

Σε ερώτηση των Εφήβων-Βουλευτών σχετικά με τα θέματα που θα συζητηθούν στην Ολομέλεια, τη διαδικασία που θα ακολουθηθεί και την επαρκή εκπροσώπησή τους, ο Πρόεδρος της Επιτροπής είπε τα εξής:)

ΗΛΙΑΣ ΠΑΠΑΗΛΙΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Από τη στιγμή που μιλήσατε στην Επιτροπή, οι απόψεις σας, αλλά και οι αντιρρήσεις που διατυπώθηκαν, έχουν καταγραφεί στα πρακτικά. Έτσι, ο καθένας από σας διαμόρφωσε μια άλλη άποψη. Στην Ολομέλεια ο εκπρόσωπός σας θα έχει τη δυνατότητα, πάνω στο θέμα που ανέπτυξε, να προσθέσει και τις δικές σας απόψεις που ακούστηκαν εδώ. Επίσης, μπορεί να αναφερθεί σε οποιοδήποτε άλλο από τα θέματα που συζητήσαμε στην Επιτροπή.

Μερικά μέλη της Επιτροπής υποστήριξαν, και είχαν δικαίωμα, ότι οι προτάσεις τους δεν περιελήφθησαν μέσα στο κείμενο των εισηγήσεων.

Τους παρέπεμπα στον κ. Γιαννόπουλο για το έλεγχο. Δύο προτάσεις θεωρήθηκαν βάσιμες και οι οποίες θα τεθούν σε ψηφοφορία.

Η πρώτη αφορά την καθιέρωση της απλής αναλογικής σαν εκλογικό σύστημα.

Η κυρία Σιαΐνη Ευαγγελία θα αναπτύξει το θέμα και θα αποφασίσετε εάν συμφωνείτε να ή όχι.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΣΙΑΙΜΗ (Νομός Αχαΐας): Το εκλογικό σύστημα που ισχύει είναι η ενισχυμένη αναλογική. Αυτό σημαίνει ότι εάν ένα κόμμα συγκεντρώσει το 31%, μπορεί να σχηματίσει κυβέρνηση έστω και αν είναι μειοψηφία σε σχέση με το υπόλοιπο 69%. Η καθιέρωση της απλής αναλογικής θα δώσει τη δυνατότητα να εκλέγουν Βουλευτές τα κόμματα ανάλογα με το ποσοστό των ψήφων που παίρνουν.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΖΑΡΡΑ (Β' Αθήνας): Κάτι ανάλογο συνέβη το 1988 όπου είχαμε συνεχείς εκλογικές αναμετρήσεις και κατασπαταλήθηκαν πολλά χρήματα. Δε συμφωνώ.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΠΑΗΛΙΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Η πρόταση τίθεται σε ψηφοφορία διά ανατάσεως της χειρός.

(μετά την ψηφοφορία)

ΗΛΙΑΣ ΠΑΠΑΗΛΙΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ψήφισαν οι περισσότεροι εναντίον της προτάσεως. Συνεπώς απορρίπτεται.

Θα τεθεί τώρα σε ψηφοφορία η δεύτερη πρόταση: Οι περιφερειάρχες να είναι αιρετοί.

Η προτείνουσα κυρία Κοσκινά έχει το λόγο.

ΟΜΟΡΦΙΑ ΚΟΣΚΙΝΑ (Νομός Κερκύρας): Η περιφέρεια είναι η μεγαλύτερη διοικητική περιφέρεια. Δεν ξέρω ποιες αρμοδιότητες έχουν οι περιφερειάρχες, αλλά όπως οι Δήμαρχοι και οι Νομάρχες, έτσι και οι Περιφερειάρχες θα πρέπει να είναι αιρετοί.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΠΑΗΛΙΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Η περιφέρεια είναι ο τρίτος βαθμός της τοπικής αυτοδιοίκησης. Ο περιφερειάρχης διορίζεται από την κυβέρνηση, γιατί έχει κριθεί ότι το κράτος πρέπει να φθάνει μέχρι εκεί.

Πάντως εμένα δεν μου επιτρέπεται να τοποθετηθώ.

Το ερώτημα, λοιπόν, είναι αν οι περιφερειάρχες πρέπει να διορίζονται από την εκάστοτε κυβέρνηση ή όχι. Τίθεται σε ψηφοφορία.

(μετά την ψηφοφορία)

ΗΛΙΑΣ ΠΑΠΑΗΛΙΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Εψήφισαν υπέρ της πρότασης οι περισσότεροι.

Πάντως, θα έλεγα ότι δεν πρέπει να τίθενται θέματα, όταν δεν υπάρχει πλήρης ενημέρωση. Και αυτό που διαπιστώνω είναι ότι δεν έχετε την κατάλληλη ενημέρωση.

Στη συνέχεια έγινε κλήρωση για την ανάδειξη αυτών που θα λάβουν το λόγο στην Ολομέλεια. Κληρώθηκαν οι: Στέλλα Ντάσιου (Νομός Φθιώτιδας), Τζουλιάν Δημήτρα Νιάνγκου (Β' Αθήνας), Ευαγγελία Σιαΐνη (Νομός Αχαΐας), Γιώργος Δημητριάδης (Νομός Πέλλας) και Χιώνη Βασιλική (Β' Αθήνας).

Κατά τη διάρκεια των δύο συνεδριάσεων, μερικοί Έφηβοι Βουλευτές κατέθεσαν τις παρακάτω προτάσεις, οι οποίες

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

ενσωματώνονται στο σημείο αυτό του πρακτικού –κατ' αλφαβητική σειρά των ονομάτων τους– ως εξής:

1. Ο **Αμαργιαντάκης Νικόλαος** (Νομός Ηρακλείου)

Στο θέμα: Αστυφιλία - Αποκέντρωση

Προτείνει:

1. Εξειδικευμένη και προγραμματισμένη ανάπτυξη της υπαίθρου με τη δημιουργία ειδικής επιτροπής.
2. Ίδρυση Υπουργείου Κρήτης με έδρα την Κρήτη και με Υπουργό Κρητικό Βουλευτή.
3. Μεγαλύτερες αρμοδιότητες στην τοπική αυτοδιοίκηση.
4. Δημιουργία κρατικών πολιτιστικών κέντρων για την αξιοποίηση της επαρχίας.

2. Η **Αποστολίδου Σταυρούλα** (Νομός Κιλκίς)

Στο θέμα: Αστυφιλία - Αποκέντρωση

Προτείνει:

1. Εγκριση μεγαλύτερων κονδυλίων για την επαρχία.
2. Ανάπτυξη πνευματικού τομέα.
(Βιβλιοθήκες, πνευματικά κέντρα, πολιτιστικοί σύλλογοι, μεταφορά στην επαρχία εκθέσεων και έργων).
3. Δημιουργία Πανεπιστημιακών Τμημάτων στην επαρχία.
4. Τόνωση της οικονομίας, δημόσιες βιομηχανικές επιχειρήσεις στην επαρχία, αξιοποίηση τουριστικού πλούτου, φροντίδα αγροτικών επαγγελματιών.
5. Ενίσχυση του θεσμού της Τ.Α.
6. Τόνωση των στρατιωτικών βάσεων στην ακριτική Ελλάδα για τόνωση του αισθήματος ασφάλειας στους κατοίκους.
7. Τακτικές επισκέψεις από αρμοδίους του Υπουργείου Ανάπτυξης και κυρίως δημιουργία Υπουργείου Ανάπτυξης της επαρχίας και ιδίως παραμεθόριων περιοχών. Χωρίς να ειδικεύονται κάποιοι στα θέματα της επαρχίας, δε θα βρεθεί ποτέ λύση.
(Το τελευταίο το κρίνω απολύτως αναγκαίο για να πραγματοποιηθούν μέσω αυτού όλα τα παραπάνω και τα υπόλοιπα που αναφέρονται στη Σύνοψη Κεμένων).

3. Η **Ιωάννα Αργυράκη** (Β' Αθήνας)

Στο θέμα: Κοινωνική ανισότητα

Προτείνει:

1. Δημιουργία μονάδων - κέντρων υποδοχής και διαμονής των προσφύγων με τη συνδρομή και στελέχωση από ειδικούς επιστήμονες (ψυχολόγους, ιατρούς διαφόρων ειδικοτήτων κ.λπ.).
2. Συνεργασία της κυβέρνησης και μη κυβερνητικών οργανώσεων, καθώς και όλων γενικά των πολιτικών και κοινωνικών φορέων.
3. Ενίσχυση του κινήματος του εθελοντισμού, των ομάδων αυτοβοήθειας των πολιτών.

4. Λήψη αποφάσεων από σώμα πολιτικά ανεπηρέαστο για την εξασφάλιση της εντιμότητας των διαδικασιών χορήγησης ασύλου.

5. Εισαγωγή στο σχολικό πρόγραμμα του μαθήματος για τα ανθρώπινα δικαιώματα.

6. Χρηματοδότηση (από το ελληνικό κράτος) προγραμμάτων με στόχο την εκπαίδευση των οργάνων του κράτους, ώστε να εμπεδωθεί ο σεβασμός της ανθρώπινης αξιοπρέπειας.

7. Παροχή κινήτρων στους εργοδότες για την πρόσληψη προσφύγων.

8. Παροχή νομικής βοήθειας σε άτομα που ζητούν άσυλο στην Ελλάδα.

9. Οργάνωση εκδηλώσεων με πολυπολιτισμικό χαρακτήρα.

4. Η **Βασιλεία Βαξεβάνη** (Α' Αθήνας)

1ον. Στο θέμα: Πολιτική (πολιτικοί - κόμματα)

Προτείνει:

1. Εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας από 180 Βουλευτές και όχι από 151. Ο θεσμός του Προέδρου της Δημοκρατίας είναι η Δημοκρατία προσωποποιημένη και είναι αδιανόητο να μη φαίνεται.

2. Άμυνα της ελληνικής κοινωνίας στην Ε.Ε., όσον αφορά την εθνική μας ταυτότητα. Προστασία της εθνικής μας παιδείας.

3. Μη χρησιμοποίηση του όρου επίσημη θρησκεία, ο οποίος έρχεται σε αντίθεση με το άρθρο 13 του Συντάγματος (περί ανεξιθρησκείας).

Είναι αδιανόητο τόσο φανερά να ονομάζουμε τους άλλους ανεπίσημους.

4. Εισαγωγή διάταξης στο Σύνταγμα για την προστασία του περιβάλλοντος.

5. Δικαίωμα ψήφου στους φυλακισμένους (έχουν δικαιώματα).

6. Αλλαγή εκλογικού νόμου, όσον αφορά τις έδρες (ουσιαστικά αποφασίζουν οι Αθηναίοι).

7. Κατάργηση οποιασδήποτε νομοθεσίας, που δίνει τα ίδια δικαιώματα στη γυναίκα. Η ισότητα όλων των πολιτών το καλύπτει.

2ον. Στο θέμα: Βουλή των Εφήβων

Προτείνει:

Διεύρυνση της θητείας των Εφήβων Βουλευτών με άμεση παρέμβαση. Οι ιδέες τους να ακούγονται.

5. Η **Μαγδαληνή Βαρδακαστάνη** (Νομός Αττικής)

Στο θέμα: Ισότητα φύλων.

Προτείνει:

1. Δημιουργία εκπαιδευτικών προγραμμάτων για τα δικαιώματα της γυναίκας αλλά και του άνδρα.

2. Εισαγωγή μαθήματος στα σχολεία σχετικού με τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις και των δύο φύλων.

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΦΗΒΩΝ

3. Δημιουργία κινημάτων με μέλη μόνο γυναίκες και μόνο άνδρες, αντιστοίχως, και σεμιναρίων για ανταλλαγή απόψεων πάνω σε θέματα, που απασχολούν και τα δύο φύλα.

6. Ο Νικόλαος Γερολιμίνης (Νομός Αιτωλοακαρνανίας)

Στο θέμα: Βουλή των Εφήβων

Προτείνει:

1. Περιοδικότητα των συνεδριάσεων της Βουλής των Εφήβων (3μερη σύγκληση στις διακοπές των Χριστουγέννων).

2. Διάλογος Εφήβων Βουλευτών με πολιτικούς φορείς.

3. Δυνατότητα της Βουλής των Εφήβων να θέτει στη Βουλή των Ελλήνων βασικές και ουσιαστικές προτάσεις.

4. Δυνατότητα παρουσίασης μιας εκπομπής στα ΜΜΕ από Έφηβους Βουλευτές.

5. Συμμετοχική αποκεντρωμένη δημοκρατία.

6. Συμμετοχικές διαδικασίες: συμβούλια νεολαίας δήμων και νομών, συμμετοχή στα δημοτικά, νομαρχικά συμβούλια, συμμετοχή στο Υπουργείο Παιδείας 10μελούς επιτροπής με συμβουλευτικό ρόλο.

7. Εισαγωγή μαθήματος στα σχολεία για πολιτική ευαισθητοποίηση.

8. Έμπρακτη αναγνώριση της εμπιστοσύνης των πολιτικών φορέων προς τους εφήβους. Άρση της αντίφασης: αφενός εκλεγμένοι, αφετέρου χωρίς δικαίωμα ψήφου.

9. Ψήφος στα 16.

7. Ο Γεώργιος Δημητριάδης (Νομός Πέλλας)

Στο θέμα: Δικαιοσύνη

Προτείνει:

– Επαναφορά θανατικής ποινής για σοβαρά εγκλήματα και κυρίως στους εμπόρους ναρκωτικών, αλλά να θεθούν και αυστηρότατα κριτήρια για την επιβολή της.

8. Η Ελισάβετ Ελευθεριάδου (Γερμανία)

Στο θέμα: Τύπος και Μ.Μ.Ε.

Προτείνει:

– Βελτίωση και αύξηση του αριθμού των δορυφορικών καναλιών για την αναβάθμιση του πολιτιστικού επιπέδου των Ελλήνων του Εξωτερικού και διατήρηση δεσμών με την πατρίδα.

9. Η Ζωή Ζάκι (Αίγυπτος)

1ον. Στο θέμα: Δημόσια Τάξη

Προτείνει:

– Συνειδητοποίηση από τους αστυνομικούς ότι ο ρόλος τους είναι λειτουργηρία και όχι επάγγελμα.

2ον. Στο θέμα: Δικαιοσύνη

Προτείνει:

1. Σταθερή εκπαιδευτική νομοθεσία χωρίς αλλαγές.

2. Όριο της ποσότητας, που ένας ναρκομανής μπορεί να

μεταφέρει μαζί του, για να μπορεί να διαχωρίζεται ο έμπορος από τον χρήστη.

3. Κατάργηση της τροποποίησης του άρθρου 1539/83 του Αστικού Κώδικα του 1945.

4. Τροποποίηση της νομοθεσίας περί ναρκωτικών, που μετατρέπει, σε περιπτώσεις εμπόρων, την ποινή από κακούργημα σε πλημμέλημα, όταν αυτοί αναφέρουν ονόματα πελατών τους.

10. Η Αγγελική Ζάρρα (Β' Αθήνας)

Στο θέμα: Πολιτική (πολιτικοί-κόμματα)

Προτείνει:

1. Ενίσχυση του ρόλου του εκπροσώπου του τύπου, ώστε να υπάρχει άμεση και πλήρης ενημέρωση των πολιτών για σοβαρά και ουσιαστικά θέματα.

2. Υποχρέωση των πολιτικών παρατάξεων για την παρουσίαση του προγράμματός τους, προεκλογικά. Κρίσεις, σχόλια, από ειδικούς επιστήμονες, ώστε οι πολίτες να έχουν ολοκληρωμένη εικόνα.

11. Η Ελένα Ζωνίδα (Νομός Ιωαννίνων)

1ον. Στο θέμα: Τύπος και Μ.Μ.Ε.

Προτείνει:

– Προβολή-διαφήμιση τουριστικών περιοχών της Ελλάδας από τα Μ.Μ.Ε. και κυρίως των υποβαθμισμένων περιοχών, όπως η Ήπειρος, σε καθημερινή βάση με μικρά «spots», απ' όλα τα κρατικά κανάλια αλλά και από τα ιδιωτικά.

2ον. Στο θέμα: Αστυφιλία - Αποκέντρωση.

Προτείνει:

– Παροχή κινήτρων σε μικρές βιοτεχνίες οικογενειακού τύπου, για την εγκατάσταση σε χωριά, τα οποία έχουν χάσει τον πληθυσμό τους.

3ον. Στο θέμα: Δημόσια Ασφάλεια- Τροχαία Ατυχήματα.

Προτείνει:

– Οι οδηγοί μετά τα 60 χρόνια τους να επανεξετάζονται ανά πενταετία.

12. Η Μαρία Κάκκαβου (Νομός Ιωαννίνων)

Στο θέμα: Σωφρονιστικά Ιδρύματα, Φυλακές.

Προτείνει:

1. Δημιουργία ενός ΤΕΙ Δικαιοσύνης, έτσι ώστε τα σωφρονιστικά ιδρύματα να στελεχώνονται από ειδικά εκπαιδευμένους άνδρες και γυναίκες, ως υποκατάστατα του πατέρα και της μητέρας, αντίστοιχα.

2. Κρατική επιχορήγηση εταιρειών για πρόσληψη των ανηλίκων μετά την έξοδό τους από τα σωφρονιστικά καταστήματα.

3. Διαχωρισμός φυλακών ανηλίκων από αυτές των ενηλίκων.

4. Έλεγχος δικαστών για τις αποφάσεις που παίρνουν, κυρίως, για τους ανηλίκους.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

5. Κατάργηση των μεγάλων χώρων, κυρίως στις φυλακές ανηλίκων, που λειτουργούν ως κοινόβια, και αντικατάστασή τους από μικρά δωμάτια με λίγα άτομα.

13. Η Παρασκευή Καρλή (Νομός Κεφαλληνίας)

Στο θέμα: Βουλή των Εφήβων

Προτείνει:

1. Ένταξη όλων των εφήβων βουλευτών στην επιτροπή της πρωταρχικής τους προτίμησης.

2. Αύξηση των ωρών συνεδρίασης στην Ολομέλεια.

3. Γνήσια, ουσιαστική, φυσική και αβίαστη συζήτηση στις Επιτροπές. Συγκεκριμένα ο Πρόεδρος της Επιτροπής να θέτει ένα-ένα τα θέματα, της Σύνθεσης των Κειμένων, τα οποία επιθυμούν να θίξουν τα μέλη-έφηβοι βουλευτές, και στη συνέχεια αυτοί να τοποθετούνται επ' αυτών.

4. Οι προτάσεις των εφήβων βουλευτών που υπερψηφίζονται από τη Βουλή των Εφήβων να τίθενται προς ψηφοφορία στην Βουλή των Ελλήνων και εφ' όσον επικυρώνονται να προωθούνται προς υλοποίηση.

14. Η Ανθούλα Κασκαμανίδου (Γερμανία)

1ον. Στο θέμα: Βουλή των Εφήβων

Προτείνει:

1. Πιο έγκαιρη και λεπτομερής ενημέρωση των εφήβων βουλευτών, σχετικά με τις επιτροπές τους.

2. Συζήτηση και όχι απλή αναφορά του ομιλητή στα προβλήματα.

3. Περισσότερος χρόνος συζήτησης των προτάσεων και λιγότερος στην ανάλυση των θεμάτων.

4. Να προτιμάται η απλή γλώσσα στις συζητήσεις των εφήβων και όχι η επιτηδευμένη.

5. Πλήρης δημοσίευση στις εφημερίδες και στα περιοδικά ολόκληρων των λόγων, που εκφωνούνται από τους εφήβους βουλευτές στην Ολομέλεια.

6. Αναλυτική και αντικειμενική δημοσίευση του τρόπου και του σκοπού λειτουργίας του προγράμματος της Βουλής των Εφήβων.

7. Παράλληλη προβολή του προγράμματος από την ελληνική τηλεόραση και εκπομπές με συζητήσεις εφήβων βουλευτών, σχετικά με αυτό. Στην εκπομπή θα μπορούσαν να παρευρίσκονται και πολιτικά πρόσωπα.

2ον. Στο θέμα: Κοινωνική ανισότητα.

Προτείνει:

1. Ιδιαίτερο ενδιαφέρον και για τον Απόδημο Ελληνισμό από την Ελληνική Πολιτεία. Δυνατότητα ελληνικής ολοκληρωμένης μόρφωσης για τα Ελληνόπουλα του εξωτερικού.

2. Κοινωνική αναγνώριση των μεταναστών από τους ντόπιους Έλληνες.

3ον. Στο θέμα: Δημόσια Ασφάλεια - Τροχαία Ατυχήματα.

Προτείνει:

1. Μεγάλη αύξηση των προστίμων για υπερβολική ταχύτητα και για χρήση αλκοόλ.

2. Την εισαγωγή μαθήματος κυκλοφοριακής αγωγής στα σχολεία από μικρή ηλικία.

15. Ο Σωκράτης Κανκούλας (Νομός Ευρυτανίας)

1ον. Στο θέμα: Αστυφιλία - Αποκέντρωση

Προτείνει:

1. Την απόσυρση του σχεδίου «Καποδίστριας», το οποίο προβλέπει τη συνένωση κοινοτήτων σε δήμους.

2. Αύξηση των αρμοδιοτήτων και δικαιοδοσιών των κοινοταρχών.

3. Αποδέσμευση των κοινοτήτων και δήμων από τις νομαρχίες, που αποτελούν την πρωτοβάθμια Τ.Α.

4. Αύξηση των κονδυλίων και επιχορηγήσεων από το κράτος για τις κοινότητες και τους δήμους.

5. Κατάρτιση των επιτροπών από εκπροσώπους των κοινοτήτων, οι οποίες θα στοχεύουν στην επίλυση των προβλημάτων της δευτεροβάθμιας Τ.Α.

2ον. Στο θέμα: Δημόσια Διοίκηση

Προτείνει:

- Κατάληψη των διοικητικών θέσεων με αξιοκρατικές διαδικασίες και καταπολέμηση της ρουσφετολογίας.

3ον. Στο θέμα: Πολιτική (πολιτικοί - κόμματα)

Προτείνει:

- Την αύξηση των δικαιοδοσιών του Προέδρου της Δημοκρατίας και δικαίωμα για «ουσιαστική» παρέμβαση στα πολιτικά δρώμενα.

16. Ο Πάνος Κάψιας (Β' Αθήνας)

Στο θέμα: Σωφρονιστικά Ιδρύματα, Φυλακές.

Προτείνει:

1. Σύσταση και θεσμοθέτηση νέου οργάνου, π.χ. ενός επισημονικού συμβουλίου, που θα αποφασίζει, σε συνεργασία με τον κρατούμενο, για θέματα διαβίωσης, εκπαίδευσης και εργασίας.

2. Ενίσχυση του θεσμού παροχής αδειών, φυσικά κάτω από ορισμένες αυστηρές προϋποθέσεις, προκειμένου να διατηρηθεί η επαφή του κρατουμένου με την οικογένειά του.

3. Ενίσχυση ακόμα του θεσμού της ημελεύθερης διαβίωσης για σπουδές.

4. Θέσπιση κανόνων τέτοιων, που θα δίνουν τη δυνατότητα στους φυλακισμένους -και των δύο φύλων- να έχουν υγιή σεξουαλική ζωή.

5. Ύπαρξη ανάλογης πολιτικής βούλησης, γενναία επιχορήγηση προγραμμάτων και συντονισμένες πρωτοβουλίες όλων των πολιτών και του λεγόμενου κράτους πρόνοιας.

17. Η Ευαγγελία Κηπουρίδου (Α' Θεσ/νίκης)

1ον. Στο θέμα: Τύπος και Μ.Μ.Ε.

Προτείνει:

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΦΗΒΩΝ

– Ανάλυση πρωτοβουλίας των πνευματικών ανθρώπων για ενημέρωση του κόσμου μέσα από τον τύπο και τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης και διοργάνωση πολιτιστικών εκδηλώσεων.

2ον. Στο θέμα: Ισότητα Φύλων.

Προτείνει:

1. Εισαγωγή ειδικού μαθήματος για την ισότητα των φύλων στα σχολεία.

2. Μειωμένο ωράριο στην έγκυο γυναίκα, χωρίς να υπάρξει μείωση αποδοχών.

18. Η Ομορφιά Κοσκινά (Νομός Κέρκυρας)

Στο θέμα: Αστυφιλία - Αποκέντρωση.

Προτείνει:

1. Ουσιαστική καθιέρωση, οριστικοποίηση και ενίσχυση του θεσμού των συνοικιακών συμβουλίων.

2. Οικονομική ενίσχυση τοπικής αυτοδιοίκησης.

3. Εκλογή αιρετής περιφερειακής αυτοδιοίκησης.

4. Ίδρυση νέων και ενίσχυση των υπαρχόντων πανεπιστημιακών ιδρυμάτων στην περιφέρεια.

19. Ο Ιωάννης Κουρουμιάκης (Νομός Έβρου)

1ον. Στο θέμα: Πολιτική (πολιτικοί - κόμματα).

Προτείνει:

1. Ηθική εξυγίανση του δημόσιου βίου και εκσυγχρονισμός του νομοθετικού πλέγματος.

2. Οργάνωση και λειτουργία υγιών κομμάτων, που θα επιβραβεύουν τις δημοκρατικές διαδικασίες και τη διαφάνεια.

3. Παροχή ανθρωπιστικής παιδείας και δημοκρατικής πολιτικής συνείδησης, έτσι ώστε οι πολίτες να αποκτήσουν κριτική σκέψη και στοχασμό.

4. Ο εκδημοκρατισμός του πολιτεύματος, ο εκσυγχρονισμός της δημόσιας διοίκησης και η ενδυνάμωση του ρόλου των πολιτών πρέπει να αντικαταστήσουν τη διεφθαρμένη και τελείως ανίκανη να αντιμετωπίσει τα προβλήματα του 21ου αιώνα κρατική μηχανή, ώστε να επιτευχθούν οι πολυπόθητες, οικονομική ευημερία, κοινωνική δικαιοσύνη και πολιτική αναβάθμιση.

5. Πραγμάτωση του οράματος της πολυκεντρικής Ελλάδας. Ενίσχυση των παραμεθόριων περιοχών και ακριτικών νομών, με κίνητρα για ανάπτυξη.

2ον. Στο θέμα: Δημόσια Διοίκηση.

Προτείνει:

– Την εφαρμογή ρηξικέλευθων πολιτικών, που πέρα όλων των άλλων να δημιουργούν ασφαλιστικές δικλίδες έναντι φαινομένων παθογένειας του δημόσιου βίου.

20. Η Ιωάννα Κουτσουμπάκη (Νομός Αττικής)

Στο θέμα: Τύπος και Μ.Μ.Ε.

Προτείνει:

1. Προκειμένου ο νέος να γίνει ικανός για εφαρμογή κρι-

τικής σκέψης και να προφυλαχθεί από την «πλύση εγκεφάλου» που του ασκούν τα Μ.Μ.Ε., θεωρείται σκόπιμη η έκδοση ενός, τουλάχιστον τριμηνιαίου, περιοδικού, στο οποίο θα παρουσιάζονται τα γεγονότα της επικαιρότητας. Το περιοδικό αυτό έντυπο, που θα τοποθετεί σφαιρικά το κάθε θέμα, θα διανέμεται δωρεάν στις τάξεις του λυκείου και θα διδάσκεται από καθηγητές, με την απαιτούμενη σοβαρότητα. Αυτοί οι καθηγητές θα παρακολουθούν σχετικά σεμινάρια. Η συντακτική ομάδα του περιοδικού θα επιλέγεται αντικειμενικά από το Υπουργείο Παιδείας.

2. Εισαγωγή ειδικού μαθήματος σε γυμνάσια και λύκεια, για την παράδοση στην Ελλάδα, έτσι ώστε οι μαθητές να αγαπήσουν τα ήθη και τα έθιμα της πατρίδας μας. Μέσα σ' αυτά, θα δουν ότι η Ελλάδα δεν είναι μόνο η απογοήτευση που προβάλλεται από τα Μ.Μ.Ε., αλλά το λαμπρό πνεύμα.

21. Ο Απόστολος Λάζαρος (Νομός Λάρισας)

1ον. Στο θέμα: Πολιτική (Πολιτικοί - Κόμματα)

Προτείνει:

1. Περιορισμό του δικαιώματος της βουλευτικής ασυλίας.

2. Διεξαγωγή δημοψηφίσματος σε τακτά χρονικά διαστήματα, με τα οποία να κρίνει ο λαός το πολιτικό σύστημα.

3. Διεξαγωγή δημοψηφισμάτων και για άλλα καίρια ζητήματα, π.χ. Συνθήκη Σένγκεν.

2ον. Στο θέμα: Δημόσια Τάξη.

Προτείνει:

1. Έντονη αστυνόμευση χώρων, όπου δρουν αντικοινωνικά και κακοποιά στοιχεία και διακινούνται ναρκωτικά.

2. Δημιουργία ειδικών σωμάτων, που θα προστατεύουν τους κατοίκους των παραμεθόριων περιοχών και θα προλαμβάνουν την είσοδο λαθρομεταναστών.

3. Οριστική ρύθμιση του καθεστώτος παραμονής στη χώρα μας ή απέλασης των λαθρομεταναστών.

3ον. Στο θέμα: Δικαιοσύνη.

Προτείνει:

1. Απερίσπαστη εκτέλεση του έργου των δικαστών.

2. Ορισμός των δικαστών για σοβαρές υποθέσεις με κλήρωση.

4ον. Στο θέμα: Δημόσια Διοίκηση.

Προτείνει:

1. Χορήγηση ουσιαστικών αρμοδιοτήτων στους αιρετούς νομάρχες.

2. Προστασία της μητρότητας και είσπραξη οικογενειακού επιδόματος και από τους δύο συζύγους.

3. Κατάργηση του προνομίου των βουλευτών να διορίζουν στο δημόσιο τους υπαλλήλους των γραφείων τους.

22. Η Κατερίνα Λινάρδου (Νομός Φωκίδας)

Στο θέμα: Δικαιοσύνη.

Προτείνει για την αποκατάσταση του όρου «δικαιοσύνη»:

1. Επαφή του νέου με το δίκαιο, στην τυπική και στην

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

ουσιαστική μορφή του (γνωσιολογική και πρακτική προσέγγιση).

2. Συγκρότηση λαϊκής επιτροπής ελέγχου των δραστηριοτήτων των διαδικασιών των δικαστών.

3. «Αγωγή» και κινητοποίηση των πνευματικών ηγετών για την ενημέρωση του λαού και τη σωστή καθοδήγησή του.

4. Δημιουργία κύκλων ανοικτών συζητήσεων ως προσπάθεια προσεταιρισμού των αδικουμένων από το τυπολατρικό σύστημα δικαιοσύνης.

23. Η Σοφία Μουτζουρούλια (Νομός Αχαΐας)

Στο θέμα: Ισότητα Φύλων.

Προτείνει:

1. Αλλαγή νομοθεσίας σε θέματα που αφορούν τις ανθρώπινες σχέσεις και σωστότερη ρύθμιση του οικογενειακού και εργατικού δικαίου.

2. Αλλαγή νοοτροπίας του συνόλου των ανθρώπων, ανδρών και γυναικών. (Αυτό μπορεί να πραγματοποιηθεί μόνο με κοινή προσπάθεια. Αυτή να αρχίζει από τη σωστή παιδεία και μεταχείριση των παιδιών ανεξάρτητα από το φύλο τους. Την εκπαίδευση και την παροχή ίσων δυνατοτήτων εξέλιξης σε αγόρια και κορίτσια).

3. Σωστή μόρφωση, η οποία θα προσφέρει την ηθικοποίηση και κοινωνικοποίηση της γυναίκας με όλα τα ανάλογα δικαιώματα, υποχρεώσεις και ελευθερίες.

4. Προσπάθεια για την άρση όλων των προκαταλήψεων και των παραλογισμών, που κρατούσαν τη γυναίκα μακριά από την ενεργό δράση της κοινωνίας. Προσπάθεια για βελτίωση όχι μόνο της θέσης της γυναίκας, αλλά και του κάθε ανθρώπου που αγωνίζεται για ελευθερία, αξιοπρέπεια και δικαιοσύνη.

5. Παροχή περισσότερων θέσεων εργασίας προκειμένου η γυναίκα να αποκτήσει την οικονομική της αυτοτέλεια και την απαλλαγή της από αισθήματα κατωτερότητας.

24. Ο Ανδρέας Μπάλλας (Νομός Μεσσηνίας)

1ον. Στο θέμα: Αστυφιλία - Αποκέντρωση.

Προτείνει:

1. Περισσότερες εξουσίες και δυνατότητες πρωτοβουλίας στους νομάρχες και τους φορείς της Τ.Α.

2. Εκμετάλλευση των οικονομικών πόρων κάθε νομού για την ανάπτυξη του νομού. Διαχείριση από τον ίδιο το νομάρχη και το νομαρχιακό συμβούλιο σε συνεργασία με κρατικούς φορείς.

2ον. Στο θέμα: Ισότητα φύλων

Προτείνει:

1. Δικαίωμα στη γυναίκα για στρατιωτική καριέρα.

2. Περισσότερα προνόμια και προστασία από το κράτος στις πολύτεχνες μητέρες.

25. Ο Χρήστος Μπαξεβάνης (Νομός Κοζάνης)

Στο θέμα: Πολιτική (πολιτικοί - κόμματα).

Προτείνει:

1. Ανάπτυξη τίμιου και απροκάλυπτου διαλόγου της κυβέρνησης με τις κοινωνικές και πολιτικές δυνάμεις της χώρας.

2. Όριο ηλικίας των βουλευτών το 70ο έτος.

3. Θέσπιση δύο τετραετιών για τη θητεία του Πρωθυπουργού.

4. Άμεση εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας από το λαό.

26. Ο Δημήτρης Ναζίδης (Νομός Έβρου)

Στο θέμα: Αστυφιλία - Αποκέντρωση.

Προτείνει:

1. Αντιμετώπιση της ανεργίας με ιδιαίτερες μελέτες - έρευνες για την αναβάθμιση των παραμεθωρίων περιοχών και κίνητρα για την ίδρυση παραγωγικών μονάδων σε μέρη όπου παρατηρείται πληθυσμιακή διαρροή.

2. Ιδιαίτερη προσοχή στους ακριτές. Έχουν ένα λόγο παραπάνω από τους άλλους Έλληνες, διότι ως συνήθως παραμελούνται. Αναβάθμιση σε όλους τους τομείς, όπως γεωργία, κρίνεται ως σημαντικότερος απ' όλους, Παιδεία κ.λπ.

3. Επιπλέον προνόμια στους κατοίκους των παραμεθωρίων περιοχών.

4. Οικονομική ενίσχυση σε αδύνατες περιφέρειες των ακριτικών περιοχών, ώστε να μην παρατηρείται το γενικό πνεύμα της Αστυφιλίας.

27. Η Τζουλιάν - Δήμητρα Νιάγκου (Β' Αθήνας)

Στο θέμα: Βουλή των Εφήβων.

Προτείνει:

1. Ετήσια θητεία εφήβων βουλευτών.

2. Δημοσκοπήσεις από τα κανάλια, έτσι ώστε οι τηλεθεατές να μπορούν να ψηφίσουν τα θεάματα που θα παρακολουθήσουν.

28. Η Στέλλα Ντάσιου (Νομός Φθιώτιδας)

Στο θέμα: Πολιτική (πολιτικοί - κόμματα).

Προτείνει για την εξάλειψη της ρουσφετολογίας:

1. Την ποινικοποίηση του ρουσφετιού και την καθιέρωση αδικήματος «αθέμιτης εξυπηρέτησης».

2. Κατάργηση του σταυρού προτίμησης, ώστε να απαλειφθεί το κίνητρο των ρουσφετολογικών επιδόσεων.

29. Η Ιωάννα Ντογκαντζή (Νομός Φωκίδας)

Στο θέμα: Αστυφιλία - Αποκέντρωση.

Προτείνει:

1. Ενίσχυση των κατά τόπων Κ.Τ.Ε.Α. με καινούργια οχήματα και δημιουργία εξυπηρετικού δρομολογίου.

2. Δημιουργία σχολών ΑΕΙ, ΤΕΙ και ΙΕΚ.

3. Μη εφαρμογή του σχεδίου «Ι. Καποδίστρια».

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΦΗΒΩΝ

4. Σύσταση επιτροπής, ώστε να ελέγχονται οι καταχρήσεις και οι αυθαιρεσίες εις βάρος των εργαζομένων της επαρχίας, που πολλές φορές δε γνωρίζουν τα δικαιώματά τους ως εργαζόμενοι πολίτες.

5. Χορήγηση κονδυλίων για την εκμετάλλευση των πλουτοπαραγωγικών πόρων της επαρχίας, καθώς και για την ταυτόχρονη ανάπτυξή της.

6. Έλεγχος των τιμών των προϊόντων, που πωλούνται στην επαρχία, για να αποφευχθούν φαινόμενα μονοπωλίου και αισχροκέρδειας.

30. Ο Αντώνιος Παναγάκος (Β' Αθήνας)

Στο θέμα: Τροχαία Ατυχήματα.

Προτείνει:

1. Χορήγηση των αδειών στα συνεργεία με πολύ αυστηρά κριτήρια.

2. Ένταξη των υπαλλήλων του Υπουργείου Συγκοινωνιών στο «πθθεν έσχες».

3. Ενημέρωση του κόσμου για τη σωστή χρήση της ζώνης και του κράνους, σώζουν ζωές.

4. Δημιουργία ειδικών σχολών για τους εκπαιδευτές.

5. Ενίσχυση της αστυνόμευσης των εθνικών και επαρχιακών δρόμων.

6. Ποινική δίωξη των κατασκευαστών των οδικών δικτύων για κακοτεχνίες και ποινή χωρίς αναστολή και μη εξαγοράσιμη.

7. Ενημέρωση των οδηγών για την περίθαλψη των τραυματιών.

31. Η Ινώ Παπαδοπούλου (Νομός Ροδόπης)

Στο θέμα: Αστυφιλία - Αποκέντρωση.

Προτείνει τη συμβολή των Δήμων στην αναβάθμιση της ποιότητας ζωής της επαρχίας:

1. Διαχωρισμός κάθε δήμου σε δημοτικά διαμερίσματα (= διευρυμένες γειτονιές, ανά 2000 σπίτια, 8.000-10.000 δημότες).

2. Λειτουργία δημοτικού καταστήματος σε κάθε δημοτικό διαμέρισμα μέρα νύχτα, να λειτουργεί σαν πολυδύναμο κέντρο παροχής υπηρεσιών.

3. Θέσπιση ειδικού βραβείου, που θα δίνεται στο τέλος κάθε χρονιάς στο δημοτικό κατάστημα που προσέφερε την πιο υψηλή ποιότητα ζωής στους δημότες (αυτό το αποφασίζουν με δημοψήφισμά τους οι ίδιοι οι δημότες).

4. Λειτουργία δημοτικού πολιιατρείου σε κάθε δημοτικό κατάστημα, κέντρου ψυχικής και οικονομικής στήριξης απόμων που έχουν οικονομικά κ.ά προβλήματα, σταθμού παροχής άμεσης βοήθειας σε άστεγους, επαίτες, απόρους και πρόσφυγες.

5. Λειτουργία τράπεζας πληροφοριών σε κάθε δημοτικό κατάστημα για θέσεις εργασίας στην περιοχή της πόλης, του νομού, της περιφέρειας.

6. Λειτουργία Ανοικτού Πανεπιστημίου (Open University) συμβεβλημένου, μέσω κοινοτικών προγραμμάτων (λ.χ. SOKRATES), με ανοικτά πανεπιστήμια χωρών της Ε.Ο.Κ. (η ύλη σε δισκέτες, οι εξετάσεις προφορικές και γραπτές από επιτροπές Ελλήνων και ξένων πανεπιστημιακών, τα δίδακτρα πηγαίνουν στους δήμους).

7. Οι δήμοι να οργανωθούν σαν ιδιωτικές επιχειρήσεις, με αυτοχρηματοδότηση, αλλά και έλεγχο ουσιαστικό από το κράτος με απόλυτη διαφάνεια στις προσλήψεις του προσωπικού.

32. Η Αλεξάνδρα Παρέση (Νομός Χαλκιδικής)

Στο θέμα: Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης.

Προτείνει:

1. Παρέμβαση του δημοσίου στα ιδιωτικά κανάλια. Ελάττωση του ποσοστού εξάρτησής τους από τους ιδιώτες.

2. Δέσμευση με νόμο για υποχρεωτική παιδεία δημοσιογράφων.

3. Επιβολή εκπαιδευτικών προγραμμάτων. Απαγόρευση άλλων, π.χ. των reality shows)

4. Δημιουργία δορυφορικών καναλιών σε πανελλήνιο επίπεδο.

5. Γνωστοποίηση των δικαιωμάτων του τηλεθεατή.

33. Η Ελισάβετ Πίκουλα (Νομός Αχαΐας)

1ον. Στο θέμα: Αστυφιλία - Αποκέντρωση

Προτείνει:

1. Παραγκωνισμό των κομματικών ή άλλων προσωπικών διαφορών.

2. Χορήγηση των απαιτούμενων πόρων στους δήμους.

3. Περιορισμό πολιτικών επεμβάσεων στα έργα των δήμων και κοινοτήτων.

4. Παραχώρηση αποφασιστικών εξουσιών στους Δήμους και κοινότητες.

5. Αποκέντρωση αρμοδιοτήτων και δραστηριοτήτων της Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

2ον. Στο θέμα: Δημόσια Διοίκηση. Προτείνει:

1. Αναδιοργάνωση των δημόσιων υπηρεσιών.

2. Αποκέντρωση των κρατικών υπηρεσιών.

3. Επίτευξη α) της ταχύτητας διεκπεραίωσης των υποθέσεων, β) τόνωση της πρωτοβουλίας των υπαλλήλων, γ) αίσθημα ευθύνης και σιγουριάς, δ) απαλλαγή από τον φόβο, την αδιαφορία και τις άνωθεν επεμβάσεις και κωλυσιεργίες.

4. Βελτίωση στάθμης και άνοδο του επιπέδου της εκπαίδευσης των δημοσίων υπαλλήλων.

5. Προσέλευση στη Δημόσια Διοίκηση απόμων με υψηλή στάθμη προσόντων.

6. Μετεκπαίδευση στο εξωτερικό και συνεχής επιμόρφωση στο εσωτερικό των δημοσίων υπαλλήλων.

7. Διεύρυνση της πληροφόρησης και ενημέρωσης των δημοσίων υπαλλήλων και του κοινού για θέματα της εθνικής ζωής.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

8. Συντόμηση των γραφειοκρατικών διαδικασιών.

9. Βελτίωση και αναδιοργάνωση των θεσμών και εκσυγχρονισμό της νομοθεσίας.

34. Η Ευαγγελία Σιαΐνη (Νομός Αχαΐας)

Στο θέμα: Πολιτική (πολιτικοί - κόμματα)

Προτείνει για την εξάλειψη του φαινομένου της μη πολιτικοποίησης των νέων:

1. – L'état c'est toi. Το κράτος είσαι εσύ. Απόδειξέ το!

Αντιμετώπιση της τάσης για επανάταξη και παραίτηση από ευθύνες αλλά και από την αδιαφορία και την παθητική στάση απέναντι σε όλα τα προβλήματα.

Συνειδητοποίηση όλων για το ρόλο του ενεργού πολίτη, ενός ατόμου με πλήρη γνώση των δικαιωμάτων και των υποχρεώσεών του, με διάθεση αγωνιστική και πνεύμα πρόθυμης συμμετοχής στα πολιτικά δρώμενα. Ενός ατόμου που παίρνει μέρος στις συζητήσεις, ακούει, κρίνει, στοχάζεται και προτείνει λύσεις.

2. Φως στο έργο και όχι στην ιδιωτική ζωή των πολιτικών!

Ενδιαφέρον των μέσων μαζικής ενημέρωσης, πολιτών και πολιτικών όχι μόνο για τα σκάνδαλα και την προσωπική ζωή των αντιπάλων πολιτικών, αλλά κυρίως στο έργο τους, στην προσφορά τους και στις προτάσεις τους για την ευημερία του κοινωνικού συνόλου.

3. Προεκλογικό αγώνα και όχι προεκλογικό show!

Μετριοπάθεια και απλότητα ως κοινό παρανομαστή των προγραμμάτων και της προεκλογικής τακτικής των κομμάτων. Αντιμετώπιση των εκλογέων από τα κόμματα σαν πολιτών που επιδιώκουν να πείσουν και να ενημερώσουν και όχι σαν πελατών που επιζητούν να εντυπωσιάσουν και να παρασύρουν.

4. Η Δημοκρατία μας τείνει να μετατραπεί σε «Δημοκρατία τριακοσίων ανθρώπων», στους οποίους οι πολίτες έχουν παραδώσει όλες τις ευθύνες του κράτους.

Άμεση έκφραση των σκέψεων και των απόψεων του πολίτη και όχι με απρόσωπους αντιπροσώπους, που τις περισσότερες φορές αγνοεί τα ονόματά τους.

5. Παιδεία: Θεμέλιο της Δημοκρατία.

Αναβάθμιση της παιδείας, ώστε να προωθηθεί από το κράτος η υγιής πολιτικοποίηση και όχι η σχολαστική κομματικοποίηση.

Δημιουργική αξιοποίηση των μαθητικών κοινοτήτων, έτσι ώστε οι μαθητές να τις θεωρούν ως μέσο για συζήτηση και επίλυση των προβλημάτων τους και όχι ως μέσο απαλλαγής κάποιων ανεπιθύμητων διδακτικών ωρών.

6. Έργα και όχι λόγια.

Προώθηση των έργων υποδομής από τους πολιτικούς και όχι των έργων «βιτρίνας».

7. Ισότητα μεταξύ πολιτών και πολιτικών.

Κατάργηση της βουλευτικής ασυλίας, έτσι ώστε οι πολιτικοί να μην κρύβονται πίσω από την ιδιότητά τους και να αναλαμβάνουν τις ευθύνες των πράξεών τους.

Εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας από το λαό με περισσότερα δικαιώματα.

35. Η Δήμητρα Σιώρη (Β' Πειραιά)

Σο θέμα: Τύπος και Μ.Μ.Ε.

Προτείνει:

1. Με σεβασμό στις δημοκρατικές αρχές, τήρηση του εθνικού δικαίου, που ισχύει στις εκάστοτε κυβερνήσεις.

2. Υποχρέωση όλων στη χρησιμοποίηση και στήριξη της ελληνικής γλώσσας και του πολιτισμού.

3. Εργασίες για την άρτια και ουσιαστική πληροφόρηση του κοινού.

4. Μέρριμα του κράτους για την άμεση ή έμμεση χρησιμοποίηση σχολίων.

36. Η Γλυκερία Στόιου (Νομός Κιλκίς)

Στο θέμα: Τύπος και Μ.Μ.Ε.

Προτείνει:

Τη μη ανάθεση εκπομπών –ενημερωτικών και μη– σε ανθρώπους χαμηλού μορφωτικού επιπέδου, γιατί δεν μπορούν να ανταπεξέλθουν στις ανάγκες της εκπομπής, οπότε και δεν της προσδίδουν την ανάλογη σοβαρότητα.

37. Η Αρετή Στυλιανού (Λευκωσία)

Στο θέμα: Ισότητα Φύλων

Προτείνει:

1. Ψήφιση νόμου υπέρ της στράτευσης των γυναικών σε τομείς που μπορούν να ανταπεξέλθουν.

2. Θέσπιση ποσοσטיαίων θέσεων στη Βουλή για γυναίκες και άνδρες που να είναι ίσες.

3. Ενσωμάτωση στο σχολικό πρόγραμμα των ελληνικών ή της ψυχολογίας, καθώς και των θρησκευτικών, θεμάτων περί της διαφοράς των δύο φύλων και της ισότητάς τους με τη συμμετοχή κοινωνικών λειτουργών.

38. Η Αθηνά Τούτση (Β' Πειραιώς)

1ον. Στο θέμα: Δημόσια Διοίκηση

Προτείνει:

Τη δημιουργία σε κάθε Νομό ειδικών επιτροπών αποτελούμενων από δικαστικούς και ανώτερους υπαλλήλους των Υπουργείων Οικονομίας, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Εσωτερικών, οι οποίες θα ελέγχουν τις προσλήψεις υπαλλήλων στους Δήμους και στις Νομαρχίες για να αποφευχθούν οι υπεράριθμες προσλήψεις «άχρηστων» υπαλλήλων.

2ον. Στο Θέμα: Τύπος και Μ.Μ.Ε.

Προτείνει:

Παροχή δικαιώματος στο Ραδιοτηλεοπτικό Συμβούλιο να «κόβει» τις τηλεοπτικές σειρές, οι οποίες υποτιμούν τη νοημοσύνη του τηλεθεατή, διαστρεβλώνουν την ελληνική ιστορία και προσβάλλουν τη δημόσια αιδώ.

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΦΗΒΩΝ

39. Η Πολυξένη Τσέλιγκα (Νομός Καρδίτσας)

1ον. Στο θέμα: Δημόσια Τάξη

Προτείνει:

1. Αυστηρότατο έλεγχο της εισροής μεταναστών, ιδιαίτερα των γειτόνων μας Αλβανών, που πραγματοποιείται ραγδαία τον τελευταίο καιρό, ώστε να μη γίνεται ελεύθερα και ανεξέλεγκτα, χωρίς βέβαια τις ακρότητες που έχουν παρατηρηθεί κατά καιρούς με βίβανση αστυνόμευση και ξυλοδαρμούς, που τις περισσότερες φορές ενεργούνται επιλεκτικά.

2. Καθιέρωση αυστηρότατης ποινής για τους λαθροεισβολείς.

3. Σωστό και υπεύθυνο προγραμματισμό απορρόφησης και ένταξης των μεταναστών στην ελληνική κοινωνία.

4. Τέλος στις ψεύτικες υποσχέσεις και φρούδες ελπίδες, που έρχονται να προστεθούν στην απογοήτευση και εξαγριώση των δυστυχισμένων αυτών ανθρώπων.

5. Ανθρώπινη αντιμετώπιση, ώστε να αποτρέπεται η εκμετάλλευση του ανθρώπου από τον συνάνθρωπό του.

2ον. Στο θέμα: Δικαιοσύνη.

Προτείνει:

1. Παραδειγματική τιμωρία δικαστικών, όταν υποπίπτουν σε παραπτώματα, με συμμετοχή του λαού.

2. Μη ανάμειξη των πολιτικών σε κραυγαλέα άδικες τοποθετήσεις ανώτατων δικαστικών.

3. Καθιέρωση θεσμού «λογοδοσίας» των δικαστών ανά τακτά χρονικά διαστήματα, έτσι ώστε να ελέγχεται και να κρίνεται το έργο τους.

40. Η Τζήν Τσίτσου (Α' Αθήνας)

Στο θέμα: Δημόσια Διοίκηση

Προτείνει:

1. Πρόσληψη στις υπηρεσίες ειδικευμένου προσωπικού, που θα διαθέτει τις απαραίτητες γνώσεις και την απαιτούμενη πείρα για τις αντίστοιχες θέσεις.

2. Επιλογή προσωπικού με διαδικασίες αξιοκρατικές από ειδικούς τεχνοκράτες, με πολύχρονη θητεία, δίχως την ανάμειξη του ισχύοντος κάθε φορά κόμματος.

3. Χρήση σύγχρονων τεχνολογικών μέσων, π.χ. σύγχρονων Η/Υ, έτσι ώστε να υπάρξει η καλύτερη δυνατή οργάνωση, καθώς και βελτίωση του τρόπου παροχής υπηρεσιών.

4. Ηθική ενίσχυση των εργαζομένων και καλλιέργεια της αίσθησης της υπεργαμίας για το λειτούργημα που προσφέρουν οι υπάλληλοι του δημοσίου. Αυτό είναι δυνατόν να συμβεί μέσω μιας διαφημιστικής (ενημερωτικής) καμπάνιας, που θα αναλάβουν τα Μ.Μ.Ε. και μέσω ενημέρωσης, που θα πραγματοποιηθεί στους σχολικούς χώρους (Γυμνάσια - Λύκεια). Κατ' αυτό τον τρόπο θα υπάρξει και ενημέρωση των πολιτών για τα προβλήματα και τις δυσκολίες, που αντιμετωπίζουν οι υπάλληλοι Δημοσίων Υπηρεσιών, με αποτέλεσμα την καλύτερη επικοινωνία μεταξύ των δύο.

41. Η Αθηνά Τσίτσου (Νομός Θεσπρωτίας)

Στο θέμα: Τύπος και Μ.Μ.Ε.

Προτείνει:

1. Στελέχωση των υπευθύνων δημοσιογραφικών θέσεων με άτομα με ηθικό και ψυχικό σθένος, ικανά να προσπερνούν τα πρόσκαιρα συμφέροντα.

2. Εξασφάλιση της πολυφωνικότητας και της πολυπλευρικότητας στην εξέταση των προβλημάτων, ελεύθερη δημοσιογραφική λειτουργία αποδεδειγμένη από τη λογική ότι μια άποψη μπορεί να θίξει «φίλα προσοικίμενες παρατάξεις».

3. Πνευματική αναβάθμιση του κοινού, ώστε να μην αρέσκειται στη ψεύτικη ή επιφανειακή πληροφόρηση.

4. Επανεκτίμηση και επαναπροσδιορισμό της σχέσης του ανθρώπου με τα Μ.Μ.Ε. Στα πλαίσια αυτά προτείνεται για τον σύγχρονο άνθρωπο:

– Αναζήτηση εναλλακτικών μορφών ενημέρωσης.

– Απελευθέρωση του χρόνου του από την ασφυκτική εξάρτηση των Μ.Μ.Ε. και αξιοποίησή του, γόνιμα και δημιουργικά στην κατεύθυνση της ενασχόλησής του με τα γράμματα και τις τέχνες.

– Αρμονική συνύπαρξη και αλληλοσυμπλήρωση κρατικής και ιδιωτικής τηλεόρασης.

42. Η Αθηνά Τσουμάκη (Νομός Καβάλας)

Στο θέμα: Αστυφιλία - Αποκέντρωση.

Προτείνει:

1. Οικονομική ανάπτυξη της επαρχίας με την πραγματοποίηση αναπτυξιακών έργων.

2. Ανάπτυξη της επαρχιακής βιομηχανίας, ώστε να έχουμε μείωση των ενδομεταναστεύσεων.

3. Στήριξη του αγροτικού τομέα, ο οποίος πάσχει.

4. Συχνότερα δρομολόγια στις ακριτικές περιοχές της χώρας.

5. Αποπεράτωση της Εγνατίας στη Μακεδονία και Θράκη, πριν την αντίστοιχη παραεργατία σε Τουρκία - Σκόπια - Αλβανία.

6. Δημιουργία αθλητικών και πνευματικών κέντρων στην επαρχία.

7. Επίλογή και διοργάνωση πολιτιστικών εκδηλώσεων (φεστιβάλ) σε περιφερειακά κέντρα.

43. Ο Βασίλειος Τσουρονάκης (Νομός Ζακύνθου)

1ον. Στο θέμα: Ισότητα Φύλων.

Προτείνει:

1. Υποχρεωτική στράτευση των γυναικών.

2. Ειδικό κεφάλαιο στο μάθημα των Θρησκευτικών, που θα διακηρύττει την «ιερή αξία της Μητρότητας».

3. Θάνατο στους βιαστές ανηλίκων κοριτσιών, ώστε να μη γίνονται αντικείμενο σεξουαλικής παρενόχλησης.

2ον. Στο θέμα: Τύπος και Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης (Μ.Μ.Ε.)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Προτείνει:

Κατάργηση των ιδιωτικών καναλιών.

3ον. Στο Θέμα: Αστυφιλία - Αποκέντρωση.

Προτείνει:

Δημιουργία περισσότερων σχολείων καθώς και πανεπιστημίων στις περιοχές της υπαίθρου.

4ον. Στο Θέμα: Κοινωνική ανισότητα.

Προτείνει:

Έξω στους ξένους για τους εξής λόγους: α) Γαλήνη στους κόλπους της ελληνικής κοινωνίας, β) Φυλετική καθαρότητα που αποτελεί το μέγιστο δικαίωμα μιας φυλής, ενός έθνους και γ) Όχι στην εκμετάλλευση των λαθρομεταναστών από τους Έλληνες.

5ον. Στο Θέμα: Δικαιοσύνη.

Προτείνει:

1. Επαναφορά της θανατικής ποινής για α) Αρχαιοκαπηλία, β) Σπατάλη δημοσίου χρήματος (βλ. Αρχαία Αθήνα), γ) Αντιεθνικές ενέργειες και δ) Βιασμό ανηλίκων.

2. Κατάργηση της βουλευτικής ασυλίας.

3. Όχι στη ψήφιση του νέου νομοσχεδίου του κ. Τσοχατζόπουλου για τους «αντιρρησίες συνειδήσεων».

4. Ναι στη στράτευση όλων των ικανών βιολογικά ατόμων, ανεξαρτήτως θρησκευματος και χώρας, που κατοικούν, π.χ. στο εξωτερικό.

44. Η Βασιλική Χιώνη (Β' Αθήνας)

Στο θέμα: Τύπος και Μ.Μ.Ε.

Προτείνει για την αναμόρφωση των τηλεοπτικών προγραμμάτων:

1. Την εξάλειψη της βίας από τα παιδικά κυρίως προγράμματα.

2. Τη διαμόρφωση ξεχωριστής ζώνης για τους νέους και τους έφηβους, με προβληματισμούς και συζητήσεις για την νεολαία και ειδικότερα τον επαγγελματικό προσανατολισμό.

3. Αντικειμενική παρουσίαση των γεγονότων.

4. Προβολή ταινιών, που να βασίζονται σε έργα Ελλήνων συγγραφέων, ώστε να γίνει η ελληνική λογοτεχνία κτήμα ολόκληρου του λαού.

Τέλος και περί ώρα 14.20' λύθηκε η συνεδρίαση.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΡΚΟΥΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ,
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ & ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

ΗΛΙΑΣ ΠΑΠΑΗΛΙΑΣ